શ્રી રત્નસાર.

ભાગ ત્રીજો.

મનોરંજક પ્રકરણો સ[illegible]

ધર્મ વિષય[illegible]

શુદ્ધ પદચ્છેદ કરીને ગુજરાતી લીપીમાં[illegible]

છપાવનાર

શાહ લખમસી શિવજી નેણશી.

મુંબઈ મધ્યે,

છેટેડાભાઇ શિવજીએ જ્ઞાન દીપક
છાપખાનામાં છાપી પ્રગટ કર્યું છે.

સન ૧૮૭૨ સવત્ ૧૯૨૮

કીમત રૂ૦ ૨॥.

વ છે, તેવું અમે કર્યું નથી. શુદ્ધ કરવા તરફ અમારૂં વધારે લક્ષ છે. તે વાંચનારાને સહજ ધ્યાનમાં આવશે. ચાર દિવસ વધારે લાગે તેની ચિંતા નહીં, પણ જેમ બને તેમ પુસ્તક શુદ્ધ કરીને છપાવવું એ સઉથી ઉત્તમ છે. એક વખત ગ્રંથ છપાઇ ગયો તો પછી તે શુદ્ધ થઇ શકે નહીં, અને ઘણા લોકોને રૂચે પણ નહીં. એ કામમાં અમારા મિત્ર **વિસનજી ચતુર્ભુજનો** અમે મોટો ઉપકાર માનિયે છૈયે. જેણે આ પુસ્તક સુધારવામાં ગણી તસ્દી લીધી છે, અને ઘણું કરીને તેના હાથમાંથી નીકળેલા પુસ્તક શુદ્ધ હોય છે. એ મોટી આનંદની વાત છે. કોઈ પણ દેશી ભાઈ સુધરે અને હરેક તરેહની વિદ્યાની ત્યોમાં વૃદ્ધિ થાય તો એ મોટું આનંદ કારક છે.

એટલી બધી મહેનત લીધી છતાં નજર દોષ અથવા કોઇ બુદ્ધિદોષ રહી ગયો હોય તો સજ્જન પુરૂષે ક્ષમા કરવી. એ કામમાં કોઇનાથી અભિમાન થઇ શકે નહીં. વિદ્યાથી સૂક્ષ્મ બીજું કોઈ કામ નથી. તેથી એ વિશે કોઇ પણ ગર્વ કરી શકે નહીં. માટે સુજ્ઞ લોકોએ ભૂલચૂક સુધારી લેવી.

શા૦ લખમશી શિવજી નેણશી.

રત્નસાર ભાગ ત્રીજાની અનુક્રમણિકા.

શ્રીવીતરાગેભ્યોનમઃ

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આયરિયાણં, નમો ઉવજ્ઝાયાણં, નમો લોએ સવ્વ સાહૂણં, એસો પંચ નમોકારો સવ્વ પાવપણાસણો. મંગલાણંચસવ્વેસિં, પઢમં હોઇમંગલં. ૧

અથ શ્રી શાંતરસ ભાવના પ્રારંભઃ

શાર્દૂલવિક્રીડિત વૃત્તં

નીરંધ્રે ભવકાનનેપરિગલત્પંચાશ્રવાંભોધરે,
નાનાકર્મलतावितानगहने मोहांधकारोद्धुरे.
भ्रांतानामिह देहिनां हितकृते कारुण्यपुण्यात्मभि,
स्तीर्थेशैःप्रथिताः सुधारसकिरो रम्यागिरः पांतुवः १

દ્રુતવિલંબિતંવૃત્તં

સ્ફુરતિ ચેતસિ ભાવનયા વિના, નવિદુષામપિશાંતસુધારસ.
નચસુખં કૃશમપ્યમુનાવિના. જગતિમોહવિષાદવિષાકુલે. ૨

યદિભવભ્રમિખેદપરાઙ્મુખં, યદિચ ચિત્ત મનંતસુખોન્મુખં.
શૃણુત તત્સુધિયઃ શુભભાવનામૃતરસં મમશાંત સુધારસં ૩
સુમનસો મનસિ શ્રુતપાવના, નિદધતાં દ્વયધિકાદશભાવનાઃ
યદિહ રોહતિ મોહતિરોહિતા, દ્ભુતગતિર્વિદિતા સમતા લતા. ૪

રથોદ્ધતા વૃત્તં.

આર્તરૌદ્રપરિણામપાવક, પ્લુષ્ટભાવુકવિવેકસૌષ્ઠવે.
માનસે વિષયલોલુપાત્મનાં, ક્વપ્રરોહતિતમાં શમાંકુરઃ ૫

વસંતતિલકાવૃત્તં.

યસ્યાશયં શ્રુતકૃતાતિશયં વિવેક, પીયૂષવર્ષરમણીયરમા શ્રયંતે.
સદ્ભાવના સુરલતા નહિતસ્યદૂરે, લોકોત્તરપ્રશમ સૌખ્ય ફલપ્રસૂતિઃ

અનુષ્ટુપ્વૃત્તં:

અનિત્યત્વાશરણે તે, ભવમેકત્વ મન્યતાં. અશૌચમાશ્રવંચાત્મન્, સંવરં પરિ ભાવય. ૭
કર્મણો નિર્જરાં ધર્મસૂક્તતાં લોકપદ્ધતિં બોધે દુર્લભતા મેતાં, ભાવયન્મુચ્યસે ભવાત્. ૮

પુષ્પિતાગ્રા વૃત્તં.

વપુરિવપુરિદં વિદભ્રલીલા, પરિચિત મપ્યતિભંગુરં નરાણાં.
તદતિભિદુરયૌવનાવિનીતં, ભવતિકથં વિદુષાં મહોદયાય. ૯

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

આયુર્વાયુ તરત્તરંગ તરલં, લગ્નાપદઃસંપદઃ,
સર્વેપીંદ્રિયગોચરા શ્ચચટુલાઃ સંધ્યાભ્ર રાગાદિવત્.
મિત્રસ્ત્રીસ્વજનાદિસંગમ સુખં સ્વપ્નેંદ્રજાલોપમં,

તત્કિંવસ્તુ ભવે ભવે દિહમુદા માલંબનં યત્સતાં. ૧૦
પ્રાતર્ભ્રાતરિહાવદાતરૂચયો યેચેતનાચેતના
દ્દષ્ટ્વાવિશ્વમનોવિનોદવિધુરા ભાવાસ્વતઃ સુંદરાઃ
તાંસ્તત્રૈવદિને વિપાકવિરસાંનુ હંત પશ્યતઃ
ચેતઃ પ્રેતહતં જહાતિનભવપ્રેમાનુબંધં મમ. ૧૧

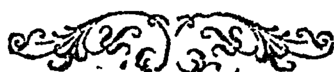
રામગિરિ રાગેણ ગીયતે.

જયપુર 2389

મૂઢ મુહ્યસિમુધા, મૂઢમુહ્યસિમુધા; ધ્રુવપદં. વિભવમનુચિંત્ય હૃદિસપરિવારં
કુશશિરસિ નીરમિવ ગલદનિલકંપિતં, વિનય જાનીહિ જીવિતમસારં. મૂ૦ ૧
પશ્યભંગુર મિદં વિષયસુખસૌહૃદં, પશ્યતામેવ નશ્યતિ સહાસં.
એતદનુ હરતિ સંસાર રૂપંરયા, જલદ જલ બાલિકા રૂચિ વિલાસં. મૂ૦ ૨
હંતહતયૌવનં પુચ્છમિવ શૌવનં, કુટિલમતિ તદપિલઘુ દ્દષ્ટનષ્ટં.
તેનબત પરવશા પરવશા હતધિયઃ કટુકમિહ કિન્ન કલયંતિ કષ્ટં મૂ૦ ૩
યદપિ પિણ્યાકતા મંગમિદ મુપગતં, ભુવન દુર્જય જરા પીત સારં
તદપિગતલજ્જ મુહ્યતિ મનોનાંગિનાં, વિતથમતિ કુથિત મન્મથ વિકારં. મૂ૦૪
સુખ મનુત્તર સુરાવધિ યદતિમેદુરં, કાલતસ્તદપિ કલયતિ વિરામં;
કતરદિતરત્તદા વસ્તુ સાંસારિકં, સ્થિરતરંભવતિચિંતયનિકામં. મૂ૦ ૫
યૈઃસમંક્રીડિતાયેચ ભૃશમીડિતા, યૈઃસહા કૃષ્મહિ પ્રીતિવાદં.
તાન્જનાન્ વીક્ષ્ય બતભસ્મ ભૂયંગતાન્, નિર્વિશંકાઃ સ્મઇતિ ધિક્ પ્રમાદં. મૂ૦૬
અસકૃદુન્મિષ્ય નિમિષંતિ સિંધૂર્મિવ ચ્ચેતના ચેતના સર્વ ભાવાઃ
ઇંદ્રજાલોપમાઃ સ્વજન ધન સંગમા, સ્તેષુરજ્યંતિ મૂઢસ્વભાવાઃ; મૂ૦ ૭
કવલયન્નવિરતંજંગમાજંગમં. જગદહો નૈવ તૃપ્યતિ કૃતાંતઃ,
મુખગતાન્ ખાદતસ્તસ્યકરતલગતૈ, ર્નકથમુપલપ્સ્યતેસ્માભિરંતઃ મૂ૦ ૮
નિત્યમેકં ચિદાનંદ મય માત્મનો, રૂપ મભિરૂપ્ય સુખમનુ ભવેયં.

પ્રશમરસનવ સુધાપાન વિનયોત્સવો, ભવતુ સતતં સતો મિહ ભવેયં. મૂ૦ ૯

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજય ગણિ વિરચિતે શાં
તસુધારસગેયકાવ્યે અનિત્યભાવના વિભાવનો નામ પ્રથમઃ પ્રકાશઃ ૧

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

યેષટ્ખંડમહીમહીનતરસા નિર્જિત્ય બભ્રાજિરે, યેચસ્વર્ગભુજોભુજોર્જિતમદા મેદુર્મુદામેદુરાઃ;
તેપિક્રૂરકૃતાંતવક્ત્રરદનૈ, નિર્દલ્યમાના હઠા, દત્રાણાઃશરણાયહા દશદિશઃ પ્રેક્ષંતદી નાનનાઃ ૧

સ્વાગતા વૃત્તં.

તાવદેવ મદ વિભ્રમમાલી, તાવદેવ ગુણગૌરવશાલી યાવદક્ષમકૃતાંતકટાક્ષૈ, ર્નેક્ષિતોવિશરણો નરકીટઃ ૨

શિખરિણી વૃત્તં.

પ્રતાપૈર્વ્યાપન્નં, ગલિતમથતેજોભિરુદિતૈ, ર્ગતંધૈર્યોદ્યોગૈઃસ્ખલિત મથ પુષ્ટેનવપુષા
પ્રવૃત્તં તદ્દ્રવ્યગ્રહણવિષયે બાંધવજનૈ, ર્જનેકીનાશેન, પ્રસભમુપનીતે નિજવશં. ૩

મારુણી રાગેણ ગીયતે.

સ્વજનજનો બહુધા હિતકામં, પ્રીતિ રસૈરભિરામં.
મરણદશાવશ મુપગતવંતં, રક્ષતિ કોપિન સંતં. ૧

વિનય વિધીયતાંરે, શ્રી જિનધર્મઃ શરણં.
અનુસંધીયતારે, શુચિ નવ ચરણ સ્મરણં. ૨ ધ્રુવપદં.
તુરગરથેભનરાવૃતિ કલિતં, દધતં બલ મસ્ખલિતં.
હરતિયમોનરપતિ મપિદીનં, મૈનિક ઇવ લઘુ મીનં. વિં ૩
પ્રવિશતિવજ્રમયે યદિ સદને,, તૃણમથ ઘટયતિ વદને;
તદપિન મુંચતિ હતસમવર્ત્તિ, નિર્દય પૌરૂષ નર્ત્તિ. વિં ૪
વિદ્યામંત્ર મહૌષધિ સેવાં, સૃજતુ વશીકૃત દેવાં,
રસતુ રસાયન મુપચયકરણં, તદપિન મુંચતિ મરણં. વિં ૫
વપુષિ ચિરંનિરૂણદ્ધિ સમીરં, પતતિજલધિ પરતીરં,
શિરસિ ગિરેરધિરોહતિ તરસા, તદપિસજીર્યતિ જરસા. વિં ૬
સૃજતીમસિતશિરોરૂહલલિતં, મનુજ શિરઃ શિત પલિતં,
કોવિદધાતા ભૂધન મરસં, પ્રભવતિરોદ્ધું જરસં. વિં ૭
ઉદ્યત ઉગ્રરૂજા જનકાયઃ, કઃસ્યાત્તત્રસહાયઃ,
એકોનભવતિ વિધુરપરાગં, વિભજતિ કોપિન ભાગં. વિં ૮
શરણ મેકમનુસર ચતુરગં, પરિહર મમતાસંગં,
વિનય રચય શિવ સૌખ્ય નિધાનં, શાંતસુધારસપાનં. વિં ૯

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રીકીર્ત્તિ વિજયગણિ શિષ્યોપા
ધ્યાય શ્રી વિનય વિજય ગણિ વિરચિતે શાંત
સુધારસગેયકાવ્યે અશરણત્વ ભાવના
વિભાવનોનામ દ્વિતીયઃ પ્રકાશઃ ૨

શિખરિણી વૃત્તં.

ઇતોલોભક્ષોભં, જનયતિ દુરંતો દવઇવો,
લ્લસ લ્લોભાંભોભિઃ, કથમપિન શક્યઃ શમયિતું,
ઇતસ્તૃષ્ણાક્ષાણાં તુદનિ મૃગતૃષ્ણેવવિફલા.
કથંસ્વસ્થૈઃ સ્થેયં, વિવિધભય ભીમે ભવવને १
ગલત્યેકાચ્ચિંતા, ભવતિ પુનરન્યાતદધિકા,
મનોવાક્કાયેહા, વિકૃતિ રતિ રોષાત્તરજસઃ.
વિપદ્દ્ગર્તાવર્ત્તે, ઝટિતિ પતયાલોઃ પ્રતિપદં,
નજંતોઃ સંસારે, ભવતિ કથમપ્યર્તિવિરતિઃ २
સહિત્વા સંતાપાન્ન શુચિજનની કુક્ષિકુહરે.
તતોજન્મપ્રાપ્ય, પ્રચુરતરકષ્ટક્રમહતઃ
સુખાભોર્મૈયાવત્સ્પૃશતિ કથમપ્યર્ત્તિવિરતિ
જરાતાવત્કાયં, કવલવતિમૃત્યોઃ સહચરી ३

ઉપજાતિવૃત્તં.

વિભ્રાંતચિત્તો બતબંભ્રમીતિ, પક્ષીવરુદ્ધસ્તનુ પંજરેઙ્ગીઃ
નુન્નોનિયત્યાતનુ કર્મતંતુ, સંદાનિતઃ સંન્નિહિતાંતકૌતુઃ ४
અનંતાન્પુદ્ગલાવર્ત્તા, નનંતાનંત રૂપભૃત્.
અનંતશોભ્રમત્યેવ, જીવોનાદિ ભવાર્ણવે. ५

કેદાર રાગેણ ગીયતે.

શાંત સુધારસ કુંડમાં, એ દેશી.

કલય સંસાર મતિ દારૂણં, જન્મ મરણાદિ ભયભીત રે.
મોહ રિપુણેવસગલગ્રહં, પ્રતિપદં વિપદ મુપનીત રે. ક० १
સ્વજન તનયાદિ પરિચયગુણૈ, રિહમુધા બધ્યસે મૂઢ રે.

પ્રતિપદં નવનવૈરનુભવૈઃ, પરિભવૈ રસકૃદુપગૂઢ રે૦ ૨
ધટ્યસિ ક્વચનમદ મુન્નતે, ક્વચિદ હો હીનતા દીન રે.
પ્રતિભવં રૂપ મપરા પરં, વહસિ બતકર્મણાધીન રે. ક૦ ૩
જાતુ શૈશવ દશા પરવશો, જાતુતારૂણ્યમદ મત્ત રે.
જાતુ દુર્જયજરા જર્જરો, જાતુ પિતુપતિ કરાયત્ત રે. ક૦ ૪
વ્રજતિ તનયોપિનનુજનકતાં, તનયતાં વ્રજતિપુનરેષ રે.
ભાવયન્ વિકૃતિ મિતિ ભવકૃતે, સ્ત્યજતમોનૃભવ શુભ શેષરે. ક.૫
યત્ર દુઃખાર્ત્તિગદદવલવૈ, રનુદિનં દહ્યસે જીવ રે,
હંતતત્રૈવરજ્યસિચિરં, મોહમદિરા મદક્ષીવરે. ક૦ ૬
દર્શયન્ કિમપિ સુખ વૈભવં. સંહરંસ્તદથસહસૈવરે.
વિપ્રલંભયતિ શિશુમિવજનં, કાલ બટુકોયમત્રૈવરે. ક૦ ૭
સકલ સંસાર ભયભેદકં, જિનવચોમનસિનિવધાન રે;
વિનય પરિણમયનિઃશ્રેયસં, વિહિત સમરસ સુધાપાનરે. ક.૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી વિનય વિજયગણી વિરચિતે શાંત સુધારસ ગેય કાવ્યે સંસારભાવના વિભાવનો નામતૃતીયઃ પ્રકાશઃ

સ્વાગતાવૃત્તં.

એક એવ ભગવાનયમાત્મા, જ્ઞાન દર્શનતરંગસરંગઃ;
સર્વમન્ય દુપકલ્પિતમેત. દ્વાકુલીકરણમેવમમત્વં ૧

અબ્બોધેતા વૃત્તં.

અબુધૈઃ પરભાવ લાલસા, લસદજ્ઞાન દશાવશાત્મભિઃ

પરવસ્તુષુહાસ્વકીયતાં વિષયા વેસવશાદ્વિકલ્પતે. ૨
કૃતિનાંદયિતેતિ ચિંતનં, પરદારેષુ યથા વિપત્તયે;
વિવિધાર્ત્તિ ભયાવહં તથા, પરભાવેષુ મમત્વ ભાવનં. ૩
અધુના પરભાવ સંવૃતિં, હરચેતઃ પરિતો વર્ગુંહિતાં.
ક્ષણમાત્મ વિચાર ચંદન દ્રુમ વાતોર્મિરસા સ્પૃશંતુમાં ૪

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં.

એકતાં સમતોપેતા, મેતા માત્મન્વિભાવય.
લભસ્વ પરમાનંદ, સંપદં નિમિરાજયવત્. ૫

પરજીયા રાગેણ ગીયતે.

વિનય ચિંતય વસ્તુતત્વં, જગતિનિજમિહ કસ્યકિં.
ભવતિમતિ રિતિયસ્ય હૃદયે, દુરિતમુદયતિ તસ્યકિં. વિ૦ ૧
એક ઉત્પદ્યતે તનુમા, નેકએવ વિપદ્યતે.
એક એવ હિ કર્મ ચિનુતે, સૈકકઃ ફલ મશ્નુતે. વિ૦ ૨
યસ્યયાવત્પરપરિગ્રહ, વિવિધ મમતાવીવધઃ
જલધિ વિનિહિત પોતયુકત્યા, પતતિ તાવદ સાવધઃ વિ૦ ૩
સ્વસ્વભાવં મદ્યમુદિતો, ભુવિવિલુપ્ય વિચેષ્ટતે.
દૃશ્યતાં પરભાવ ઘટના, પતતિ વિલુઠતિ જૃંભતે. વિ૦ ૪
પશ્ય કાચન મિતર પુદ્ગલ, મિલિત મંચતિકાંદશાં.
કેવલસ્યનુતસ્યરૂપં, વિદિતમેવ ભવાદશાં વિ૦ ૫
એવમાત્મનિ કર્મ વશતો, ભવતિ રૂપ મનેકધા.
કર્મમલ રહિતેતુ ભગવતિ, ભાસતે કાચન વિધા વિ૦ ૬
જ્ઞાન દર્શન ચરણ પર્યય પરિવૃતઃ પરમેશ્વરઃ.
એક એવાનુભવસદને, સરમતામવિનશ્વરઃ વિ૦ ૭

રૂચિર સમતામૃતરસં ક્ષણું, મુદિત માસ્વાદય મુદા.
વિનય વિષયાતીત સુખ્ખરસ, રતિરૂદંચતુ તેસદા. વિ० ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય
શ્રી વિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંતસુધારસગેયકા
વ્યે એકત્વ ભાવનાવિભાવનો નામ ચતુર્થઃ પ્રકાશઃ ૪

ઉપજાતિ વૃત્તં.

પરઃપ્રવિષ્ટઃ કુરૂતે વિકારં, લોકોક્તિરેષાન મૃષેતિમન્યે.
નિવિશ્ય કર્માણુમિરસ્ય કિં કિં, જ્ઞાનાત્મનોનો સમપાદિકષ્ટં ૧

સ્વાગતા વૃત્તં.

ખિદ્યસેનનુ કિમન્યકથાર્ત., સર્વદૈવ મમતાપરતંત્રઃ.
ચિંતયસ્ય નુપમાન્કથમાત્મન્, નાત્મનોગુણમણીન્ન કદાપિ. ૨

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

યસ્મૈત્વંયતસે બિભેષિચ્યયતોયત્રાનિશંમોદસે,
યદ્યચ્છોચસિયદ્યદિચ્છસિ હૃદાયત્પ્રાપ્યસે પ્રીયસે,
સ્નિગ્ધોયેષુ નિજસ્વભાવ મમલં નિર્લોચ્ય લાલપ્યસે,
તત્સર્વં પરકીય મેવ ભગવન્નાત્મન્નકિંચિત્તવ ૩
દૃષ્ટાઃ કષ્ટ કદર્થનાઃ કતિનતાઃ સોઢાસ્ત્વયા સંસૃતૌ,
તિર્યઙ્નારકયોનિષુ પ્રતિહત શ્છિન્નો વિભિન્નો મુહુઃ

પરવસ્તુષુહારવકીયતાં વિષયા વેસવશાદ્રિકલ્પતે. ૨
કૃતિનાંદયિતેતિ ચિંતનં, પરદારેષુ યથા વિપત્તયે;
વિવિધાર્ત્તિ ભયાવહં તથા, પરભાવેષુ મમત્વ ભાવનં. ૩
અધુના પરભાવ સંવૃતિં, હરચેતઃ પરિતોવગુંઠિતાં.
ક્ષણમાત્મ વિચાર ચંદન દ્રુમ વાતોર્મિરસા સ્પૃશંતુમાં. ૪

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં.

એકતાં સમતોપેતા, મેતા માત્મન્વિભાવય.
લભસ્વ પરમાનંદ, સંપદં નિમિરાજયવત્. ૫

પરજીયા રાગેણ ગીયતે.

વિનય ચિંતય વસ્તુતત્વં, જગતિનિજમિહ કસ્યકિં.
ભવતિમતિ રિતિયસ્ય હૃદયે, દુરિતમુદયતિ તસ્યકિં. વિ૦ ૧
એક ઉત્પદ્યતે તનુમા, નેકએવ વિપદ્યતે.
એક એવ હિ કર્મ ચિનુતે, સૈકકઃ ફલ મશ્નુતે. વિ૦ ૨
યસ્યયાવત્પરપરિગ્રહ, વિવિધ મમતાવીવધઃ
જલધિ વિનિહિત પોતયુકત્યા, પતતિ તાવદ સાવધઃ વિ૦ ૩
સ્વસ્વભાવં મદ્યમુદિતો, ભુવિવિલુપ્ય વિચેષ્ટતે.
દૃશ્યતાં પરભાવ ઘટના, પતતિ વિલુઠતિ જૃંભતે. વિ૦ ૪
પશ્ય કાંચન મિતર પુદ્ગલ, મિલિત મંચતિકાંદશાં.
કેવલસ્યનુતસ્યરૂપં, વિદિતમેવ ભવાદૃશાં વિ૦ ૫
એવમાત્મનિ કર્મ વશતો, ભવતિ રૂપ મનેકધા.
કર્મમલ રહિતેતુ ભગવતિ, ભાસતે કાંચન વિધા વિ૦ ૬
જ્ઞાન દર્શન ચરણ પર્યય પરિવૃતઃ પરમેશ્વરઃ.
એક એવાનુભવસદને, સરમતામવિનશ્વરઃ વિ૦ ૭

રૂચિર સમતામૃતરસં ક્ષણં, મુદિત માસ્વાદય મુદા.
વિનય વિષયાતીત સુખ્ખરસ, રતિરૂદંચતુ તેસદા. વિ૦ ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય
શ્રી વિનય વિનયગણિ વિરચિતે શાંતસુધારસગેયકા
વ્યે એકત્વ ભાવનાવિભાવનો નામ ચતુર્થઃ પ્રકાશઃ ૪

ઉપજાતિ વૃત્તં.

પરઃ પ્રવિષ્ટઃ કુરૂતે વિકારં, લોકોક્તિરેષાન મૃષેતિમન્યે.
નિવિશ્ય કર્માણુભિરસ્ય કિંકિં, જ્ઞાનાત્મનોનો સમપાદિકષ્ટં ૧

સ્વાગતા વૃત્તં.

ખિદ્યસેનનુ કિમન્યકથાર્તઃ, સર્વદૈવ મમતાપરતંત્રઃ.
ચિંતયસ્ય નુપમાન્કથમાત્મન્, નાત્મનોગુણમણીન્ન કદાપિ. ૨

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

યસ્મૈત્વંયતસે બિભિષિચ્યયતોયત્રાનિશંમાદ્યસે,
યદ્યચ્છોચસિયદ્યદિચ્છસિ હૃદયત્પ્રાપ્યસે પ્રીયસે,
સ્નિગ્ધોયેષુ નિજસ્વભાવ મમલં નિર્લોચ્ય લાલપ્યસે,
તત્સર્વં પરકીય મેવ ભગવન્નાત્મન્નકિંચિત્તવ ૩
દૃષ્ટાઃ કષ્ટ કદર્થનાઃ કતિનતાઃ સોઢાસ્ત્વયા સંસૃતૌ,
તિર્યઙ્ નારકયોનિષુ પ્રતિહત શ્છિન્નો વિભિન્નો મુહુઃ

સર્વં તત્પરકીય દુર્વિલસિતં વિસ્મૃત્યતેષ્વેવહા,
રજ્યન્મુહ્યસિ મૂઢતા નુપચરન્નાત્મન્ન કિંલજ્જસે. ૪

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર, કેતનાં ચેતનાં વિના;
સર્વમન્ય દ્વિનિશ્ચિત્ય યતસ્વસ્વહિતાપ્તયે. ૫

શ્રી રાગેણ ગીયતે.

તુજ ગુણપાર નહિ સુઆણો એ દેશી.

વિનય નિભાલય નિજભવનં, ધ્રુવપદં.

તનુધન સુત સદન સ્વજના દિષુ, કિન્નિજમિહ કુગતે રવનં, વિ૦ ૧
યેન સહાશ્રયસેતિ વિમોહા, દિહમહ મિત્ય વિભેદં,
તદપિશરીરં નિયતમધીરં, ત્યજતિભવં તંધૃતખેદં વિ૦ ૨
જન્મનિ જન્મનિ વિવિધ પરિગ્રહ, મુપચિનુષેચ્ય કુટુંબં.
તેષુભવંતં પરભવ ગમને, નાનુસરતિ કૃશમપિસુખં. વિ૦ ૩
ત્યજ મમતા પરિતાપનિદાનં, પર પરિચય પરિણામં.
ભજનિસ્સંગતયાવિશદીકૃત, મનુભવસુખરસમભિરામં. વિ૦ ૪
પથિ પથિ વિવિધપથૈઃ પથિકૈઃસહ, કુરૂતેકઃ પ્રતિબંધં.
નિજ નિજ કર્મવશૈઃ સ્વજનૈઃ સહ, કિંકુરૂષે મમતાબંધં. વિ૦ ૫
પ્રણય વિહીને દધદભિષંગં, સહતે બહુસંતાપં.
ત્વયિનિષ્પ્રણયેપુદ્ગલ નિચયે, વહસિમુધા મમતાતાપં.
ત્યજ સંયોગં નિયત વિયોગં. કુરૂનિર્મલ મવધાનં વિ૦ ૬
નહિવિદધાનઃ કથમપિતૃપ્યસિ, મૃગતૃષ્ણા ઘનરસપાનં. વિ૦ ૭
ભજ જિનં પતિમસહાય સહાયં, શિવગતિ સુગમોપાયં.

જુનાપુર

પિબ્યતામ્ પરિહૃતપરાશનં, શાંતસુધારસ મનપાયં વિ૦ ૮

ઇતિ શ્રી મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિ વિજયગણિશિષ્યોપાધ્યાય
શ્રી વિનય વિજયગણિ વિરચિતેશાંતસુધારસ
ગેય કાવ્યે અન્યત્વ ભાવના વિભાવનો
નામપંચમઃ પ્રકાશઃ ૫

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

સચ્છિદ્રો મદિરાઘટઃ પરિગલત્તલ્લેશ સંગાશુચિઃ.
શુચ્યા મૃદ્યમૃદાબહિ. સબહુશો ધૌતોપિ ગંગોદકૈઃ.
નાધત્તેશુચિતાં યથા તનુભૃતાં કાયોનિકાયોમહા,
બીભત્સાસ્થિ પુરીષમૂત્રરજસાંનાયં તથા શુધ્યતિ. ૧

મંદાક્રાંતા વૃત્તં.

સ્નાયં સ્નાયં પુનરપિપુનઃ સ્નાતિ શુદ્ધાભિરદ્ભિ,
ર્વારં વારં બતમલ તનું ચંદનૈરર્ચ્ચયતિ.
મૂઢાત્માનો વય મપમલાઃ પ્રીતિમિત્યાશ્રયંતિ,
નોશુધ્યં તે કથમવકર. શક્યતે શોદ્ધુમેવં. ૨

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

કર્પૂરાદિ ભિરંચિતો પિલશુનોનોગાહતે સૌરભં,
નાજન્મોપકૃતોપિહંત પિશુનઃ સૌજન્ય માલંબતે.

દેહોપ્યેષ તથા જહાતિન નૃણાં સ્વાભાવિકીં વિસ્નતાં,
નાભ્યક્તોપિવિભૂષિતોપિબહુધાપુષ્ટોપિનિસ્નસ્યતે, ૩

ઊપેંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

યદીય સંસર્ગમવાપ્યસદ્યો, ભવેરશુચીનામ શુચિત્વમુચ્ચૈ:
અમેધ્યયોનિ વેપુષોસ્યશૌચ્ય, સંકલ્પમોહોયમહોમહીયાન્. ૪

સ્વાગતા વૃત્તં.

ઇત્યવેત્ય શુચિવાદમતથ્યં, પથ્યમેવ જગદેક પવિત્રં.
શોધનંસકલ દોષમલાનાં, ધર્મમેવ હૃદયેવિદધીથા: ૪

આસાવરી રાગેણ ગીયતે.

કાગારેતનુ ચુનિચુનિજાવે, એદેશી.

ભાવયરેવપુરિદમતિમલિનં, વિનયવિબોધય માનસનલિનં,
પાવન મનુચિંતય વિભુમેકં, પરમમહોમય મુદિતવિવેકં, ભા૦ १
દંપતિરેતો રૂધિરવિવર્ત્તે, કિંશુભમિહમલ કશ્મલગર્ત્તે,
ભૃશમપિપિહિત: સ્રવતિવિરૂપં, કોબહુમનુતેવસ્કરકૂપં. ભા૦ २
ભજતિસચંદ્રં શુચિતાંબૂલં, કર્તું મુખમારૂતમનુકૂલં.
તિષ્ઠતિ સુરભિકિયંતંકાલં, મુખમસુગંધિ જુગુપ્સિતલાલં ભા૦ ३
અસુરભિ ગંધ વહોત્તર ચારી, આવરિતું શકયોન વિકારી,
વપુરૂપજિધ્રસિ વારંવારં, હસતિ બુધરતવ શૌચાચારં ભા૦ ४
દ્વાદશ નવ રંધ્રાણિ નિકામં, ગલદશુચીનિનયાંતિ વિરામં
યત્ર વપુષિ તત્કલયસિપૂતં. મન્યેતવનૂતન માકૂતં ભા. ५
અસિત સુપસ્કર સંસ્કૃત મન્નં, જગતિ જુગુપ્સાં જનયતિહન્નં
પુંસવનંધૈનવમપિલીઢં, ભવતિ વિગર્હિત મતિજનમીઢં ભા૦ ६

કેવલ મલમયપુદ્ગલ નિચયે, અશુચીકૃત શુચિભોજન શુચયે ;
વપુષિ વિચિંતય પરમિહ સારં, શિવસાધન સામર્થ્ય મુદારં. ૭
યેન વિરાજિત મિદમતિ પુણ્યં, તચ્ચિંતય ચેતન નૈપુણ્યં.
વિશદાગમ મધિ ગમ્યનિપાનં, વિરચયશાંત સુધારસ પાનં ભા૦ ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસગેય કાવ્યે
અશૌચ ભાવના વિભાવનોનામ ષષ્ટઃ પ્રકાશઃ ૬

ભુજંગ પ્રયાતં વૃત્તં૦

યથા સર્વતો નિર્ઝરૈઃ સંપતદ્ભિઃ પ્રપૂર્યેતસદ્યઃ પયોભિસ્તટાકઃ
તથૈવાશ્રવૈઃ કર્મભિઃ સંભૃતોંગી, ભવે દ્વ્યાકુલસ્ચંચલઃ પંકિલશ્ચ ૧

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં૦

યાવત્કિંચિદિવાનુ ભૂય તરસાકર્મેહ નિર્જીર્યતે,
તાવચ્ચાશ્રવ શત્રવોનુસમયં સિંચંતિ ભૂયોપિતત્.
હાકષ્ટં કથમાશ્રવ પ્રતિભટાઃ શકયા નિરોદ્ધુંમયા,
સંસારાદતિ ભીષણા ન્મમમહા મુક્તિઃકથં ભાવિની. ૧

પ્રહર્ષિણી વૃત્તં૦

મિથ્યાત્વો વિરતિકષાયયોગ સંજ્ઞા, શ્ચત્વારઃ સુકૃતિભિરાશ્રવાઃ પ્રદિષ્ટાઃ
કર્માણિ પ્રતિસમયં સ્ફુટૈરમીભિર્બધ્નંતો ભ્રમ વશતો ભ્રમંતિજીવાઃ ૩

રથોદ્ધતા વૃત્તં.

ઇંદ્રિયાવ્રતકષાય યોગજાઃ, પંચપંચ ચતુરન્વિતાસ્ત્રયઃ
પંચવિંશતિ રસક્રિયા ઇતિ, નેત્રવેદપરિ સંખ્યયાપ્યમી. ૪

ઇંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

ઇત્યાશ્રવાણા મધિગમ્યતત્વં, નિશ્ચિત્યસત્વં શ્રુતિસન્નિધાનાત્.
એષાંનિરોધે વિગલદ્વિરોધે, સર્વાત્મનાદ્રાગ્યતિતવ્યમાત્મન્. ૫

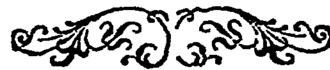
ધન્યાશ્રી રાગેણ ગીયતે.

ભોલીડારે હંસારે વિષયનરાચિયેં, એ દેશી.

પરિહરણીયા રે સુકૃતિભિરાશ્રવા, હૃદિસમતામવધાય.
પ્રભવંત્યેતે રે ભૃશમુચ્છૃંખલા, વિભુગુણ વિભવવધાય. પ૦ ૧
કુગુરૂનિયુક્તા રે કુમતિપરિપ્લુતા, શિવપુરપથમપહાય.
પ્રયતંતેમી રે ક્રિયયાદુષ્ટયા, પ્રત્યુત શિવવિરહાય. પ૦ ૨
અવિરતચિત્તા રે વિષયવશીકૃતા. વિષહંતે વિરતાનિ.
ઇહપરલોકે રે કર્મવિપાકજા, ન્યવિરલદુઃખશતાનિ. પ૦ ૩
કરિ ઋષમધુપા રે શલભ મૃગાદયો, વિષય વિનોદ રસેન.
હંતલભંતે રે વિવિધાં વેદનાં, બતપરિણુતિ વિરસેન. પ૦ ૪
ઉદિત કષાયારે વિષયવશીકૃતા, યાંતિમહાનરકેષુ.
પરિવર્ત્તંતેરેનિયતમનંતશો. જન્મજરાનરકેષુ. પ૦ ૫
મનસાવાચારે વપુષાચંચલા, દુર્જયદુરિત ભરેણ.
ઉપલિપ્યંતેરે તતઆશ્રવજયે, યતતાં કૃતમપરેણ. પ૦ ૬
શુદ્ધાયોગારેયદપિયતાત્મનાં, સ્રવતેશુભકર્માણિ.
કાંચનનિગડાં સ્તાન્યપિજાનીયા, હતનિર્વૃતિશર્માણિ. પ૦ ૭

માદસ્વૈવંરૈસાશ્રવપાપ્મનાં, રોધેધિયમાધાય.
શાંતસુધારસ પાનમનારતં, વિનયવિધાય વિધાય. પ૦ ૮

ઇતિમહોપાધ્યાયશ્રીકીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનયવિજય ગણિવિરચિ તે શાંતસુધારસ ગેયકાવ્યે
આશ્રવભાવના વિભાવનોનામ સપ્તમ:પ્રકાશ: ૭

સ્વાગતા વૃત્તં.

યેનયેનયઇહાશ્રવરોધ:, સંભવેન્નિયત મૌપયિકેન.
આદ્રિયસ્વ વિનયોદ્યતચેતા, સ્તત્તદાંતર દૃશાપરિભાવ્ય. ૧
સંયમેન વિષયાવિરતત્વે દર્શનેનવિતથાભિનિવેશં.
ધ્યાનમાર્તમથ રૌદ્રમજસ્ત્રં ચેતસસ્થિરતયાચ્નિરૂંધ્યા: ૨

શાલિની વૃત્તં.

ક્રોધંક્ષાંત્યામાર્દવેનાભિમાનં, હન્યા માયા માર્જવેનોજ્વલેન.
લોભંવારાંરાસિ રૌદ્રંનિરૂંધ્યા:, સંતોષેણ પ્રાંશુનાસેતુનેવ પ૦ ૩

સ્વાગતા વૃત્તં.

ગુપ્તિભિસ્તિસૃભિ રેવમજય્યાન્, ત્રીન્વિજિત્યતરસાધમયોગાન્.
સાધુ સંવરપથે પ્રયતેથા લપ્સ્યસે હિતમનીહિતમિદ્ધં. ૧

મંદાક્રાંતા વૃત્તં.

એવંરૂદ્ધે ષ્વમલ હૃદયૈ, રાશ્રવેષ્વાપ્તવાક્ય શ્રદ્ધાચંચત્સિત પટપટુ: સુ પ્રતિ
ષ્ઠાન શાલી.

શુદ્ધૈર્યોગૈર્જવનપવનૈઃ પ્રેરિતો જીવપોતઃ સ્રોતસ્તીર્ત્વાભવજલનિધેર્યાતિ નિર્વાણપુર્ય્યાં.

નટરાગેણ ગીયતે.

મહાવીરમેરો લાલન, એદેશી.

શૃણુશિવ સુખસાધન સદુપાયં, સદુપાયંરે સદુપાયં. શૃ. ૦ ધ્રુ
જ્ઞાનાદિક પાવનરત્નત્રય, પરમારાધન મનપાયં. શૃ. ૧
વિષયવિકાર મપાકુરુદૂરં, ક્રોધંમાનં સહમાયં.
લોભંરિપુંચ વિજિત્યસહેલં, ભજસંયમ ગુણમકષાયં. શૃ૦ ૨
ઉપશમરસમનુશીલયમનસા, રોષદહન જલદપ્રાયં.
કલયવિરાગં ધૃતપરભાગં, હૃદિવિનયં નાયંનાયં. શૃં૦ ૩
આર્ત્તંરૌદ્રં ધ્યાનં માર્જય, દેહવિકલ્પ રચનાનાયં.
યદિયમરુદ્ધા માનસવીથી, તત્વવિદઃ પંથાનાયં. શૃં૦ ૪
સંયમયોગૈરવહિતમાનસ, શુદ્ધ્યાચરિતાર્થયકાયં.
નાનામત રુચિગહને ભુવને, નિશ્ચિનુ શુદ્ધપથંનાયં. શૃ. ૫
બ્રહ્મવ્રતમંગીકુરુવિમલં, બિભ્રાણંગુણસમવાયં.
ઉદિતં ગુરુવદનાદુપદેશં, સંગૃહાણ શુચિમિવ રાયં. શૃં. ૬
સંવરવાઙ્મયકુસુમરસૈરિતિ, સુરભયનિજ મધ્યવસાયં.
ચેતન મુપલક્ષયકૃતલક્ષણ, જ્ઞાનચરણગુણપર્યાયં. શૃં૦ ૭
વદનમલં કુરુપાવન રસનં, જિનચરિતંગાયં ગાયં.
સવિનયશાંત સુધારસમેનં, ચિરનંદ પાયં પાયં. શૃં૦ ૮

ઇતિમહોપાધ્યાય શ્રીકીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાયશ્રીવિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસગેય કાવ્યે સંવરભાવના વિભાવનો નામાષ્ટમઃ પ્રકાશઃ ૮

ઈંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

યન્નિર્જરાદ્વાદશધાનિરુક્તા, તદ્દ્વાદશાનાં તપસાંવિભેદાત્
હેતુ પ્રભેદાદિહકાર્યભેદઃ; સ્વાતંયતસ્ત્વેક વિધૈવ સાસ્યાત્. ૧

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં.

કાષ્ટોપલાદિરૂપાણાં, નિધાનાનાં વિભેદતઃ વન્હિર્યથૈક રૂપોપિ, પૃથક્રૂપો વિવક્ષ્યતે. ૨

નિર્જરાપિ દ્વાદશધા, તપોભેદૈસ્તથોદિતા. કર્મ નિર્જરણાત્માતુ, ચૈકરૂપૈવવસ્તુતઃ. ૩

ઉપેંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

નિકાંચિતાના મપિકર્મણાંયત્, ગરીયસાંભૂધર દુર્ધરાણાં
વિભેદનેવજ્ર મિવાતિતીવ્રં, નમોસ્તુતસ્મૈ તપસેદ્ભુતાય. ૪

ઉપજાતિ વૃત્તં.

કિમુચ્યતે સત્તપસઃ પ્રભાવઃ કઠોરકર્માર્જિત કિલ્બિષોપિ.
દ્રઢપ્રહારીવ નિહત્યપાપં, યતોપવર્ગં લભતેચિરેણ. ૫
યથાસુવર્ણસ્ય શુચિસ્વરૂપં, દીપ્તઃ કૃશાનુઃ પ્રકટીકરોતિ.
તથાત્મનઃ કર્મરજોનિહત્ય, જ્યોતિસ્તપસ્ત દ્વિશદીકરોતિ. ૬

સ્ત્રગ્ધરા વૃત્તં.

બાહ્યેનાભ્યંતરેણ, પ્રથિતબહુ ભિદાજીયતેયેનશત્રુ,
શ્રેણીબાહ્યાંતરંગા, ભરતનૃપતિવદ્ ભાવલબ્ધ દ્રઢિમ્ના,
યસ્માત્પ્રાદુર્ભવેયુઃ પ્રકટિત વિભવાલબ્ધયસ્સિદ્ધયશ્ચ,
વંદેસ્વર્ગા પવર્ગાર્પણપટુ સતતં તંતાપસંવિશ્વવંદ્યં. ૭

શારંગ રાગેણગીયતે.

જિણંદરાઊસરણ તિહારેઆયો, એદેશી.

વિભાવય વિનય તપોમહિમાનં, વિનય તપોમહિમાનં. ધ્રુવપદં.
બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમમુના, લભતેલઘુ મહિમાનં. વિ૦ ૧
યાતિઘનાપિ ઘનાઘનપટલી, ખરપવનેનવિરામં
ભજતિ તથા તપસા દુરિતાલી, ક્ષણભંગુર પરિણામં વિ૦ ૨
વાંછિતમાકર્ષતિદૂરાદપિ, રિપુમપિ વ્રજતિવયસ્યં.
તપઇદમાશ્રયનિર્મલભાવા, દાગમ પરમ રહસ્યં. વિ૦ ૩
અનશન મૂનોદરતાં વૃત્તિ, સંક્ષેપ-હાસંરસ પરિહારં.
મજનશાલીન્યંકાય કલેશ, તપઇતિબાહ્યમુદારં. વિ૦ ૪
પ્રાયશ્ચિત્તં વૈયાવૃત્ય સ્વાધ્યાયં વિનયંચ.
કાયોત્સર્ગંશુદ્ધંધ્યાનં, અભ્યંતર મિદમંચ. વિ૦ ૫
શમયતિ તાપં ગમયતિ પાપં, રમયતિ માનસહંસં.
હરતિ વિમોહં દૂરારોહં, તપઇહવિગતાશંસં. વિ૦ ૬
સંયમ કમલા કાર્મણ મુજવલ, શિવસુખ સત્યંકારં.
ચિંતિતચિંતા મણિમારાધય. તપઇહ વારં વારં. વિ૦ ૭
કર્મગદૌષધ મિદમિદમસ્યચ, જિનપતિમત મનુપાનં.
વિનયમાચર સૌખ્યનિધાનં, શાંતસુધારસપાનં. વિ૦ ૮

ઇતિમહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજય ગણિશિષ્યોપાધ્યાય. શ્રી
વિનયવિજયં ગણિવિરચિતે શાંતસુધારસે ગેયકાવ્યે
નિર્જરાભાવના-વિભાવનોનામ નવમં પ્રકાશઃ ૯

ઉપજાતિ વૃત્તં.

દાનંચશીલંચતપસ્ય ભાવો, ધર્મસ્ચતુર્ધા જિનવાંધવેન.
નિરૂપિનોયો જગતાંહિતાય, સમાનસે મેરમતા ભજસ્રં. ૧

ઇંદ્રવજા વૃત્તં.

સત્યક્ષમા માર્દવ શૌચસંગ, ત્યાગાર્જવ બ્રહ્મવિમુક્તિયુક્તઃ
ય. સંયમો કિંચન તોપરાઠ, શ્ચારિત્રધર્મો દશધાયમુક્ત.. ૨
યસ્યપ્રભાવા દિહપુષ્પવંતૌ, વિશ્વોપકારાય સદોદયેતે.
ગ્રીષ્મોષ્મભીષ્મા મુદિતસ્તડિત્વાન્, કાલેસમા શ્વાસયતિક્ષિતિંચ. ૩
ઉલ્લોલ કલ્લોલ કલાવિલાસૈ, નોપ્લાવયત્યંબુનિધિઃ ક્ષિતિંયત્.
નઘ્નંતિવદ્વ્યાઘ્રમરુદ્દવાદ્યા, ધર્મસ્યસર્વસ્યનુભાવએષઃ ૪

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

યસ્મિન્નૈવ પિતાહિતાય યતતેભ્રાતાચ્ચ માતાસુતઃ,
સૈન્ય દૈન્યમુપૈતિચાપ ચપલંયત્રાફલં દોર્બલં.
તસ્મિન્કષ્ટદશા વિપાકસમયેધર્મસ્તુ સંવર્મિત.,
સજ્જઃ સજ્જન એષસર્વજગત સ્ત્રાણાયબદ્ધોદ્યમઃ. ૫
ત્રૈલોક્યંસચરાચરંવિજયતે યસ્યપ્રભાવાદિદં,
યોત્રામુત્રહિતાવહસ્તનુભૃતાંસર્વાર્થ સિદ્ધિપ્રદઃ,
યેનાનર્થ કદર્થના નિજમહ..સામર્થ્ય તોવ્યર્થિતા.
સ્તસ્મૈકારુણિકાયધર્મવિભવે ભક્તિપ્રણામોસ્તુમે. ૬

મંદાક્રાંતા વૃત્તં.

પ્રાપ્યંરાજ્યં સુભગદયિંતા નંદના નંદનાનાં,
રમ્યંરૂપંસરસ કવિતાચાતુરીસુ સ્વરત્વં.

નીરોગત્વંગુણ પરિચયઃ; સજ્જનત્વં સુબુદ્ધિઃ,
કિંતુપ્રૂમઃ ફલપરિણતિં ધર્મકલ્પદ્રુમસ્ય. ૭

વસંતરાગેણ ગીયતે.

ભાવતુએવ દોરે હીર વિજય સૂરીરાય, એદેશી.

પાલયરે પાલયરે પાલયમાં જિનધર્મ. ધ્રુવપદં.
મંગલકમલા કેલિનિકેતન, કરૂણા કેતનધીર.
શિવસુખસાધન ભવભયબાધન, જગદાધારગભીર. પા૦ ૧
સિંચતિપયસા જલધરપટલી, ભૂતલમમૃતમયેન.
સૂર્યાચંદ્રમ સાવુદયેતે, તવમહિમાતિશયેન. પા૦ ૨
નિરાલંબમિય મસદાધારા, તિષ્ઠતિવસુધાયેન.
તંવિશ્વસ્થિતિ મૂલસ્તંભં, તંસેવેવિનયેન. પા૦ ૩
દાનશીલ શુભ ભાવ તપોમુખ, ચરિતાર્થી કૃતલોક.
શરણ સ્મરણ કૃતામિહ ભલિનાં, દૂરીકૃત ભયશોક. પા૦ ૪
ક્ષમાસત્ય સંતોષ દયાદિક, સુભગસકલ પરિવાર.
દેવાસુર નર પૂજિતશાસન, કૃત બહુભવપરિહાર. પા૦ ૫
બંધુજનસ્યદિવાનિશિ, મસહાયસ્યસહાય.
ભ્રામ્યતિ ભીમભવગહનેંગી, ત્વાંબાંધવ મપહાય. પા૦ ૬
ઇંગતિગહનં જલતિકૃશાનુઃ, સ્થલતિ જલધિરચિરેણ.
તવકૃપયા ખિલકામિતસિદ્ધિ, ર્બહુનાકિંતુ પરેણ. પા૦ ૭
ઇહયચ્છસિ સુખમુદિત દશાંગં, પ્રેત્યેંદ્રાદિપદાનિ.
ક્રમતો જ્ઞાનાદીનિચ વિતરસિ, નિઃશ્રેયસસુખદાનિ. પા૦ ૮
સર્વંતત્ર નવનીત સનાતન, સિદ્ધિસદન સોપાન.

જય જય વિનયવતાં પ્રતિલ બિત, શાંતસુધારસપાન. પા૦ ૯

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજય ગણિશિષ્યોપાધ્યાય શ્રી વિન
યવિજયગણિ વિરચિતે શાતસુધારસ ગેય કાવ્યે ધર્મ ભાવ
ના વિભાવનો નામ દશમઃ પ્રકાશઃ ૧૦

માલિની વૃત્તં.

સપ્તાધોધો વિસ્તૃતાયાઃ પૃથિવ્યા, શ્છત્રાકારાઃ સંતિરત્નપ્રભાદ્યાઃ
તાભિઃપૂર્ણો યોસ્ત્યધોલોકએતૌ, પાદૌયસ્યાવ્યાયતૌસસ રજ્જુ. ૧
તિર્યગ્લોકોવિસ્તૃતોરજ્જુમેકાં, પૂર્ણોદ્વીપૈરર્ણવાંતૈરસંખ્યૈઃ
યસ્યજ્યોતિશ્ચિત્રકાંચીકલાપં, મધ્યેકાર્શ્યં શ્રી વિચિત્રંકટિત્રં. ૨
લોકેથોર્ધ્વંબ્રહ્મલોકદ્યુલોકે, યસ્યવ્યાસોકૂર્પરૌપંચરજ્જુઃ
લોકસ્યાંતેવિસ્તૃતોરજ્જુમેકાં, સિદ્ધજ્યોતિશ્ચિત્રકોયસ્યમૌલિઃ ૩
યોવૈશાખસ્થાનકસ્થાયિપાદઃ, શ્રોણીદેશેન્યસ્તહસ્તદ્વયશ્ચ.
કાલેનાદૌશશ્વદૂર્ધ્વં દમત્વા, દ્વિભ્રાણોપિશ્રાંતમુદ્રામખિન્નઃ ૪
સોયંજ્ઞેયઃપૂરૂષોલોકનામા, ષડ્દ્રવ્યાત્માકૃત્રિમોનાદ્યનંતઃ
ધર્માધર્માકાશકાલાત્મસંજ્ઞૈ, ર્દ્રવ્યૈઃપૂર્ણઃસર્વતઃપુદ્ગલૈશ્ચ, ૫
રંગસ્થાનંપુદ્ગલાનાંનટાનાં, નાનારૂપૈર્નૃત્યતામાત્મનાંચ.
કાલોદ્યોગઃસ્વસ્વભાવાદિભાવૈઃ, કર્માતોદ્યૈર્નર્તિતાનાંનિયત્યાઃ. ૬
એવંલોકોભાવ્યમાનોવિવિક્ત્યા, વિજ્ઞાનાસ્યાન્માનસસ્થૈર્યહેતુઃ
સ્થૈર્યંપ્રાપ્તેમાનસેચાત્મનીનાં, સુપ્રાપ્યૈવાધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ. ૭

કાફી રાગેણ ગીયતે.

આજ સખીમન મોહનો,, એ દેશી.

વિનયવિભાવયશાશ્વતં, હ્દિલોકાકાશં
સકલચરાચરધારણે, પરિણમદવકાશં. વિ० ૧
લસદલોકપરિવેષ્ટિતં ગણનાતિગમાનં.
પંચભિરપિધર્માદિભિ:, સુઘટિતસીમાનં. વિ० ૨
સમવધાતસમયેજિનૈ: પરિપૂરિતદેહં.
અસુમદાણ્વકવિવિધક્રિયા. ગુણગૌરવગેહં. વિ० ૩
એકરૂપમપિપુદ્ગલૈ:, કૃતવિવિધવિવર્ત્તં.
ક્વચનશૈલશિખરોન્નતં, ક્વચિદવનતગર્ત્તં. વિ० ૪
ક્વચનતવિષમણિમંદિરે, રૂદિતોદિતરૂપં.
ઘોરતિમિરનરકાદિભિ:, ક્વચનાતિવિરૂપં. વિ० ૫
ક્વચિદુત્સવમયમુજ્વલં, જયમંગલનાદં.
ક્વચિદમંદહાહારવં, પૃથુશોકવિષાદં. વિ० ૬
બહુપરિચિરિતમનંતશો, નિખિલૈરપિસત્વૈ.
ર્જન્મમરણપરિવર્ત્તિતૈ:. કૃતમુક્તમમત્વૈ: વિ० ૭
ઇહપર્યટનપરાઙ્મુખા:, પ્રણમતભગવંતં.
શાંતસુધારસપાનતો, ધૃતવિનયમવંતં. વિ० ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજય ગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજય ગણિ વિરચિતેશાંતસુધારસગેય કાવ્યે લો
કભાવના વિભાવનો નામ એકાદશ: પ્રકાશ: ૧૧

મંદાક્રાંતા વૃત્તં.

યસ્માદ્વિસ્માયિતસુમનસઃ સ્વર્ગસંપદ્વિલાસાઃ,
પ્રાપ્તોલ્લાસાઃ પુનરપિજનિઃ સત્કુલેભૂરિભોગે;
બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવીપ્રાપકંનિસ્સપત્નં,
તદ્ધ્રુઃ પ્રાપ્યંભૃશમુરધિયઃ સેવ્યતાંબોધિરત્નં. ૧

ભુજંગપ્રયાતં વૃત્તં.

અનાદૌનિગોદાંધકૂપેસ્થિતાના, મજસ્રંજનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનાં.
પરીણામશુદ્ધિઃ કુતસ્તાદૃશીસ્યા, યયાહંતતસ્માદ્વિનિર્યાંતિજીવઃ ૨
તતોનિર્ગતાનામપિસ્થાવરત્વાત્, ત્રસત્વંપુનર્દુર્લભંદેહભાજાં.
ત્રસત્વેપિપંચાક્ષપર્યાપ્તસંજ્ઞિ, સ્થિરાયુષ્યવત્દુર્લભં માનવત્વં ૩
તદેતન્મનુષ્યત્વમાપ્યાપિમૂઢો, મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ.
ભ્રમન્દૂરમગ્નોભવાગાધગર્ત્તે, પુનઃ ક્વપ્રપદ્યેતતદ્બોધિરત્નં. ૪

શિખરિણી વૃત્તં.

વિભિન્નાઃ પંથાનઃ, પ્રતિપદમનલ્પાશ્ચમતિનઃ
કુયુક્તિવ્યાસંગૈ, ર્નિજનિજમતોલ્લાસરસિકાઃ
નદેવાઃ સાનિધ્યં, વિદધતિનવાકોપ્યતિશયા,
તદેવંકાલેસ્મિન્યદિહદૃઢધર્માસસુકૃતી. ૫

શાર્દૂલવિક્રીડિતં વૃત્તં.

યાવદ્દેહમિદંગદૈર્નમૃદિતંનોવાજરાજર્જરં,
યાવત્વાક્ષકદંબકંસ્વવિષયે જ્ઞાનાવગાહક્ષમં;
યાવચ્ચાયુરભંગુરંનિજહિતેતાવદ્બુધૈર્યત્યતાં,

કાસારેસ્ફુટિતેજલેપ્રચલિતેપાલિ. કથંબધ્યતે. ૬

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં

વિવિધોપદ્રવંદેહ, માયુશ્ચક્ષણભંગુરં;
કામાલંબ્યધૃતિંમૂઢૈઃ સ્વશ્રેયસિવિલંબ્યતે.

ધન્યાશ્રીરાગેણ ગીયતે.

હીંચેરે હીંચેરે પિયાહીંડોવરે, એદેશી.

બુધ્યતાં બુધ્યતાંબોધિરતિદુર્લભાં, જલધિજલપતિતસુરરત્નયુક્ત્યા;
સમ્યગારાધ્યતાંસ્વહિતમિહસાધ્યતાં, બાધ્યતામધરગતિરાત્મશક્ત્યા. બુ૰ ૧

ચક્રિભોજ્યાદિરિવનરભવોદુર્લભો, ભ્રમ્યતાંઘોરસંસારકક્ષે;
બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતે, મોહમિથ્યાત્વમુખ્યચોરલક્ષે. બુ. ૨

લબ્ધઈહનરભવોઽનાર્યદેશેષુયઃ સભવતિપ્રત્યુતાનર્થકારી.
જીવહિંસાદિપાપાશ્રવવ્યસનિનાં, માઘવત્યાંદિમાર્ગાનુસારી.બુ૰ ૩

આર્યદેશસ્પૃશામપિસુકુલજન્મનાં, દુર્લભાવિવિદિષાધર્મતત્વે.
રતપરિગ્રહભયાહારસંજ્ઞાર્ત્તિભિ; ર્હંતમગ્નંજગદ્દુઃસ્થિતત્વે. બુ૰ ૪

વિવિદિષાયામપિશ્રવણમપિદુર્લભં, ધર્મશાસ્ત્રસ્યગુરૂસન્નિધાને.
વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતાં, વિવિધવિક્ષેપમલિનેઽવધાને.બુ.

ધર્મમાકર્ણ્યસંબુધ્યતત્રોદ્યમં કુર્વતોવૈરિવર્ગંતરંગઃ.
રાગરોષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકો, બાધતેનિહતસુકૃતપ્રસંગઃ બુ૰ ૬

ચતુરશીતાવહોયોનિલક્ષેષ્વિયં, ક્વત્વયાકર્ણિતા ધર્મવાર્ત્તા.
પ્રાયશોજગતિજનતામિથોવિવદતે, ઋદ્ધિરસશાતગુરૂગૌરવાર્ત્તા બુ૰ ૭

એવમતિદુર્લભાત્પ્રાપ્યદુર્લભતમં, બોધિરત્નંસકલગુણનિધાનં.

કુરુગુરુપ્રાજ્યવિનયપ્રસાદોદિતં, શાંતરસસરસપીયૂષપાનં. શુ૦ ૮

ઇતિમહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજય ગણિ શિષ્યોપાધ્યાય
શ્રી વિનયવિજય ગણિ. વિરચિતેશાંતસુધારસગેય કાવ્યે
બોધિભાવના વિભાવનોનામ દ્વાદશ. પ્રકાશઃ ૧૨

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં.

સદ્ધર્મધ્યાનસંધ્યાન, હેતવઃશ્રીજિનેશ્વરૈ.
મૈત્રીપ્રભૃતયઃપ્રોક્તા, શ્ચતસ્ત્રોભાવનાઃ પરાઃ ૧
તથાહુઃ, મૈત્રીપ્રમોદકારુણ્ય, માધ્યસ્થાનિનિયોજયેત્.
ધર્મધ્યાનમુપસ્કર્તું, તદ્ધિતસ્યરસાયનં, ૨

ઉપજાતિ વૃત્તં.

મૈત્રીપરેષાંહિતચિંતનંયત્, ભવેત્પ્રમોદોગુણપક્ષપાતઃ
કારુણ્યમાર્તાંગિરુજાંજિહીર્ષે, ત્યુપેક્ષણંદુષ્ટધિયામુપેક્ષા. ૩
સર્વત્રમૈત્રીમુપકલ્પયાત્મન્, ચિંત્યોજગત્યત્રનકોપિશત્રુઃ
કિયદ્દિનસ્થાયિનિજીવિતેસ્મિન્, કિંખિદ્યતેવૈરિધિયાપરસ્મિન્. ૪
સર્વેપ્યમીબંધુતયાનુભૂતાઃ સહસ્ત્રશોસ્મિન્ભવતાભવાબ્ધૌ
જીવાસ્તતોબંધવએવસર્વે, નકોપિતેશત્રુરિતિપ્રતીહિ. ૫
સર્વેપિતૃભ્રાતૃપિતૃવ્યમાતૃ, પુત્રાંગજાસ્ત્રીભગિનીસ્નુષાત્વં;
જીવાઃપ્રપન્નાબહુશસ્તદેતત્, કુટુંબમેવેતિપરોનકશ્ચિત્. ૬

ઇંદ્રવજા વૃત્તં.

એકેંદ્રિયાદ્યાઅપિહંતજીવાઃ, પંચેંદ્રિયત્વાદ્યધિગત્યસમ્યગ્;
બોધિં સમારાધ્યકદાલભંતે, ભૂયોભવભ્રાંતિભિયાંવિરામં. ૭
યારાગરોષાદિરૂજોજનાનાં, શામ્યંતુવાક્કાયમનોદ્રુહસ્તાઃ;
સર્વેપ્યુદાસીનરસંરસંતુ, સર્વત્રસર્વેસુખિનોભવંતુ. ૮

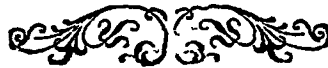
દેશાખરાગેણ ગીયતે.

રે જીવ જિનધર્મ કીજિયે, એદેશી.

વિનયવિચિંતયમિત્રતા, ત્રિજગતિજનતાસુ;
કર્મવિચિત્રતયાગતિં, વિવિધાંગમિતાસુ. ધ્રુપદં. ૧
સર્વેતેપ્રિયબાંધવા, નહિરિપુરિહકોપિ;
માકુરૂકલિકલુષંમનો, નિજસુકૃતવિલોપિ. વિ૦ ૨
યદિકોપંકુરૂતેપરો, નિજકર્મવશેન;
અપિભવતાકિંભૂયતે, હૃદિરોષવશેન. વિ૦ ૩
અનુચિતમિહકલહંસતાં, ત્યજશમરસમીન;
ભજવિવેકકલહંસતાં, ગુણપરિચયપીન. વિ૦ ૪
શત્રુજનાઃ સુખિનસ્સમે, મત્સરમપહાય;
સંતુગંતુમનસોપ્યમી, શિવસૌખ્યગૃહાય. વિ૦ ૫
સકૃદપિયદિસમતાલવં, હૃદયેનલિહંતિ;
વિદિતરસાસ્તતઇહરતિં, સ્વતએવવહંતિ. વિ૦ ૬
કિમુતકુમતમદમૂર્છિતા, દુરિતેષુપતંતિ;
જિનવચનાનિકથંહહા, તરસાદૂપયંતિ. વિ૦ ૭
પરમાત્મનિવિમલાત્મના, પરિણમ્યવસંતુ;

વિનયશમામૃતપાનતો, જનતાવિલસંતુ. વિ૦ ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસગેય કાવ્યે
મૈત્રી વિભાવનોનામ ત્રયોદશઃ પ્રકાશઃ ૧૩

સ્ત્રગ્ધરા વૃત્તં.

ધન્યાસ્તે વીતરાગાઃ, ક્ષપણકપથગતિક્ષીણકર્મોપરાગા;
સ્ત્રૈલોકયે ગંધનાગા, સહજ સમુદિત જ્ઞાન જાગ્રદ્ વિરામાઃ;
અધ્યારૂહ્યાત્મશુધ્ધ્યા, સકલ શશિકલા નિર્મ્મલધ્યાન ધારા;
મારાન્મુક્તેઃ પ્રપન્નાઃ કૃત સુકૃત શતોપાર્જિતાર્હંત્ય લક્ષ્મીં. ૧
તેષાંકર્મ ક્ષયોત્થૈ, રતનુગુણ ગણૈર્નિર્મલાત્મ સ્વભાવૈ;
ર્ગાયંગાયં પુનીમઃ, સ્તવન પરિણતૈ રષ્ટવર્ણા સ્પદાનિ;
ધન્યાંમન્યે રસજ્ઞાં, જગતિ ભગવતઃ સ્તોત્રવાણી રસજ્ઞા;
મજ્ઞામન્યે તદન્યાં, વિતથ જન કથા કાર્ય મૌખર્ય મગ્નાં. ૨
નિગ્રંથાસ્તેપિધન્યા, ગિરિગહનગુહા ગહ્વરાંતર્નિ વિષ્ટા;
ધર્મધ્યાનાવધાનાઃ, શમરસ સુહિતાઃ પક્ષમાસોપવાસાઃ;
યેન્યેપિ જ્ઞાનવંતઃ, શ્રુતવિતતધિયોદત્તધર્મોપદેશાઃ;
શાંતાદાંતા જિતાક્ષા, જગતિ જિનપતેઃ શાસનં ભાસયંતિ. ૩
દાનંશીલં તપોયે, વિદધતિ ગૃહિણો ભાવનાં ભાવયંતિ;
ધર્મં ધન્યાશ્ચતુર્દ્ધાશ્રુત, સમુપચિત્ શ્રદ્ધયા રાધયંતિ;

સાધ્વ્યાઃ શ્રાધ્ધશ્રધન્યાઃ, શ્રુતવિશદધિયા શીલમુદ્દાવયંત્ય;
સ્તાન્ સર્વાન્ મુક્તગર્વાઃ પ્રતિદિન મમકૃદ્ ભાગ્યભાજસ્તુવંતિ. ૪

ઊપજાતિ વૃત્તં.

મિથ્યા દૃશામપ્યુપે કારસારં; સંતોષ સત્યાદિ ગુણ પ્રસારં;
વદાન્યતા વૈનયિક પ્રકારં, માર્ગાનુસારી ત્યનુમોદયામઃ. ૫

સ્ત્રગ્ધરા વૃત્તં.

જિવ્હે પ્રહ્વી ભવત્વં, સુકૃતિ સુચરિતોચ્ચારણેસુપ્રસન્ના;
ભૂયાસ્તા મન્ય કીર્ત્તિ શ્રુતિ રસિક તયા મેદ્યકર્ણૌ સકર્ણૌ;
વીક્ષ્યાન્યપ્રૌઢ લક્ષ્મીં દ્રુતમુપચિનુતં લોચને રોચનત્વં.
સંસારે સ્મિન્નસારે ફલમિતિ ભવતાં જન્મનો મુખ્યમેવ. ૬

ઇંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

પ્રમોદ માસાદ્યગુણૈ. પરેષાં, યેષાંમતિર્મજ્જતિ સામ્યસિંધૌ;
દેદીપ્યતે તેષુમનઃ પ્રસાદો, ગુણા સ્તથૈ તે વિશદી ભવંતિ. ૭

ટોડી રાગેણ ગીયતે.

ઋષભકી મેરે મનભગતિ વશિરી. એદેશી

વિનય વિભાવ ગુણ પરિતોષં, ધ્રુવપદ.
નિજસુકૃતાપ્તવરેષુ પરેષુ, પરિહરદૂરં મત્સરદોષં વિ० ૧
દિશ્યાય વિતરતિ બહુદાનં, વરમયમિહલભતે બહુમાનં.
કિમિતિન વિમૃશસિ પરપર ભાગં, યદ્વિભજસિ તત્સુકૃત વિભાગં વિ०૨
યેષાંમન ઇહવિગતવિકારં, યેવિદધતિ ભુવિજગદુપકારં;
તેષાંવય મુચિતાચરિતાનાં, નામ ઉપાયે વારંવારં. વિ० ૩
અહહતિતિક્ષા ગુણમસમાનં, પશ્યત ભગવતિ મુક્તિ નિદાનં;

યેનરૂપા સહલસદભિમાનં, ઝટિતિ વિઘટતે કર્મ વિતાનં. વિ૦ ૪
અદધુઃ કેવલ શીલમુદાર, ગૃહિણો પિહિપરલ્દત પરદારં.
યશઇહ સંપ્રત્યપિ શુચિતેષા, વિલસતિ ફલિતાફલ સહકારં. વિ૦ ૫
યાવનિતા અપિ યશસાસાકં, કુલયુગલં વિદધતિ સુપતાકં;
તાસાં સુચરિત સંચિત રાકં, દર્શન મપિકૃત સુકૃત વિપાકં; વિ૦ ૬
તાત્વિક સાત્વિક સુજન વતંસાઃ, કેચન યુક્તિ વિવેચન હંસાઃ;
અલમકૃતકિંતુ ભુવનાભોગં, સ્મરણ મનીષાંકૃત શુભયોગં. વિ૦ ૭
ઇતિ પરગુણ પરભાવન સારં, સફલય સતતં નિજ મવતારં;
કુરૂ સુવિહિતગુણ નિધિ ગુણગાનં, વિરચયશાંત સુધારસપાનં. વિ૦ ૮
ઇતિ શ્રી મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિ વિજયગણિશિષ્યો પાધ્યાય
શ્રી વિનય વિજયગણિ વિરચિતેશાંતસુધારસ
ગુણ પ્રમોદપરિ ભાવનો નામ ચતુર્દશઃ પ્રકાશઃ ૧૪

માલિની વૃત્તં.

પ્રથમ મશનપાન પ્રાપ્તિવાંછા વિહસ્તા, સ્તદનુ વસનવેશ્માલંકૃતિવ્યગ્રચિત્તાઃ;
પરિણયનમપત્યાવાપ્તિમિષ્ટેંદ્રિયાર્થાન્, સતતમભિલષંતસ્વસ્થતાં ક્વાસુલીરન્.

શિખરિણી વૃત્તં.

ઉપાયાનાં લક્ષૈ, કથમપિ સમાસાદ્યવિભવં,
ભવાભ્યાસાત્તત્ર, ધ્રુવમિતિનિબધ્નાતિહૃદયં;
અથાઽસ્માદસ્મિન્, વિકિરતિરજ ક્રૂરહૃદયો,
રિપુર્વારોગાવા, ભયમુતજરા મૃત્યુરથવા. ૨

સ્રગ્ધરા વૃત્તં.

સ્પર્દ્ધંતેકપિકેચિદ્દધતિત્દદિમિથોમત્સરં ક્રોધદગ્ધા,
યુધ્ધ્યંતેકેપ્યરણ્યાવનયુવતિપશુક્ષેત્રપદ્રાદિહેતોઃ;
કેચિલ્લોભાલ્લભંતે, વિપદમનુપદં દૂરદેશાનટંતઃ,
કિંકુર્મઃકિંવદામો ભૃશમરતિશતૈર્વ્યાકુલં વિશ્વમેતત્ ૩

ઉપજાતિવૃત્તં.

સ્વયંખનંતઃસ્વકરેણગર્ત્તાં, મધ્ઃ સ્વયંતત્રતથાપતંતિ;
યથાતતોનિષ્ક્રમણં તુદૂરે, યોધઃ પ્રપાતાદ્વિરમંતિનૈવ ૪
પ્રકલ્પ્યનાસ્તિકતાદિવાદ, મેવં પ્રમાદંપરિશીલયંતઃ ;
મગ્નાનિગોદાદિષુદોષદગ્ધાદુરંતદુઃખાનિહહાસહંતે. ૫
શૃણ્વંતિયેનવહિતોપદેશં, નધર્મલેશંમનસાસ્પૃશંતિ;
રુજઃ કથંકારમથાપનેયા, સ્તેષામુપાયસ્ત્વયમેકએવ- ૬

અનુષ્ટુપ્ વૃત્તં.

પરદુઃખપ્રતીકાર, મેવંધ્યાયંતિયેત્દદિ;
લભંતેનિર્વિકારંતે, સુખમાયતિસુંદરં. ૭

રામક્રલિ રાગેણ ગીયતે.

હુમારો અંબર દેહુ મુરારી, એ દેશી.

સુજના ભજતમુદાભગવંતરે, સુજના ભજત મુદા ભગવંત. ધ્રુવપદં
શરણાગત જનમિહ નિષ્કારણ, કરૂણાવંત મવંતં રે. સુ૦ ૧
પરિહરણીયો ગુરૂરવિવેકી, ભ્રમયતિયો મતિમંદં;
સુગુરૂવચઃ સકૃદપિ પરિપીતં, પ્રથયતિ પરમાનંદં રે સુ૦ ૨

કુમતતમોભર મીલિત નયનં, કિમુપૃચ્છત પંથાનં;
દધિમુધ્યાનર જલમંથન્યાં, કિમુનિદધત મંથાનં રે, સુ૦ ૩
અનિરૂદ્ધંમન એવજનાનાં, જનયતિવિવિધા તંકં;
સપદિસુખાનિત દેવ વિધત્તે, આત્મારામ મશંકં રે, સુ૦ ૪
પરિહરતાશ્રવ વિકથા ગૌરવં, મદનમનાદિ વયસ્યં;
ક્રિયતાંસંવર સાપ્તપદીનાં, ધ્રુવમિદ મેવરહસ્યં રે. સુ૦ ૫
સહ્યતઇહકિંભવકાંતારે ગદનિકુરંવમપારં,
અનુસરતાહિતજગદુપકારિ જિનપતિમગદંકારંરે, સુ૦ ૬
શૃણુતૈકંવિનયોદિતવચનં, નિયતાયતિહિતરચનં,
રચયતકૃતસુરવશતસંધાનં, શાંતસુધારસપાનં રે. સુ૦ ૭

ઇતિમહોપાધ્યાયશ્રીકીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનયવિજય ગણિવિરચિ તે શાંતસુધારસ ગેયકાવ્યે
કારૂણ્યવિભાવનો નામ પંચદશઃ પ્રકાશઃ ૧૫

શાલિની વૃત્તં.

શ્રાંતાયસ્મિન્વિશ્રમંસંશ્રયંતે, રૂગ્ણાઃ પ્રીતિંયત્સમાસાદ્યસદ્યઃ,
લભ્યંરાગદ્વેષવિદ્વેષિરોધા, દૌદાસીન્યંસર્વદાતત્પ્રિયંનઃ ૧
લોકેલોકાભિન્નભિન્નસ્વરૂપા, ભિન્નૈર્ભિન્નૈઃકર્મ્મભિર્મ્મર્મભિદ્ભિઃ;
રમ્યારમ્યૈશ્ચેષ્ટિતૈઃ કસ્યકસ્ય, તદ્વિદ્વદ્ભિસ્તુષ્યતેરુષ્યતેવા. ૨
મિથ્યાશંસન્વીરતીર્થેશ્વરેણ, રોદ્ધુંશેકેનસ્વશિષ્યોજમાલિઃ
અન્યઃકોવારોત્સ્યતેકેનપાપા, તસ્માદૌદાસીન્યમેવાત્મનીનાં. ૩
અર્હંતોપિપ્રાજ્યશક્તિસ્પૃશઃ કિં, ધર્મ્મોદ્યોગંકારયેયુઃપ્રસહ્ય
દદ્યુઃશુદ્ધંકિંતુધર્મોપદેશં, યંકુર્વાણાદુસ્તરંનિસ્તરંતિ. ૪

તસ્માદૌદાસીન્યપીયૂષસારં. વારંવારંહંતસતોલિહંતુ;
આનંદાનામુત્તરંગ તરંગૈ, ર્જીવદ્ભિર્યદ્ભુજ્યતેમુક્તિસૌખ્યં. ૬

પ્રાભાતી રાગેણ ગીયતે.

અદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, એદેશી.

અનુભવવિનયસદાસુખમનુભવ, ઔદાસીન્ય મુદારં રે;
કુશલસમાગમમાગમસારં, કામિતફલમંદારં રે. અ૦ ૧
પરિહરપરચિંતાપરિવારં, ચિંતયનિજમવિકારં રે;
તવકિંકોપિચિનોતિકરીરં, ચિનુતેન્યઃસહકારં રે. અ૦ ૨
યોપિનસહતેહિતમુપદેશં, તદુપરિમાકુરુકોપં રે;
નિષ્ફલયાકિંપરજનતમયા, કુરુષેનિજસુખલોપં રે. અ૦ ૩
સૂત્રમપાસ્યજડાભાષંતે, કેચનમતમુત્સૂત્રં રે;
કિંકુર્મ્મસ્તેપરિહૃતપયસો, યદિપીયંતેમૂત્રં રે. અ૦ ૪
પશ્યસિકિંનમનઃ પરિણામં, નિજનિજગત્યનુસારં રે;
યેનંજનેનયથાભવિતવ્ય, તદ્ભવિતાદુર્વારં રે. અ૦ ૫
રમયહૃદહૃદયંગમસમતાં, સંવૃણુમાયાજાલં રે,
વૃથાવહસિપુદ્ગલપરવશતા, માયુઃ પરિમિતકાલં રે, અ૦ ૬
અનુપમતીર્થમિદસ્મરચેતન, મંતસ્થિતમભિરામં રે,
વિરજીભાવવિશદપરિણામં, લભસેસુખમવિરામં રે. અ૦ ૭
પરબ્રહ્મપરિણામનિદાનં, સ્ફુટકેવલવિજ્ઞાનં રે,
વિરચયવિનયવિવેચિતમાનં, શાંતસુધારસપાનં રે. અ૦ ૮

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસગેયે કાવ્યે
માધ્યસ્થ વિભાવનોનામ ષોડશઃ પ્રકાશઃ ૧૬

સ્રગ્ધરા વૃત્તં.

એવંસદ્ભાવનાભિસ્સુરભિતહૃદયાસ્સંશયાતીતગીતા,
ન્નીતસ્ફીતાત્મતત્વાસ્ત્વરિતમપસરન્મોહનિદ્રામમત્વા;
ગત્વાસત્વામમત્વાતિશયમનુપમંચ ક્રિશક્રાધિકાનાં.
સૌખ્યાનાંમંક્ષુલક્ષ્મીંપરિચિતવિનયાઃ સ્ફારકીર્ત્તિં શ્રયંતે. ૧
દુર્ધ્યાનપ્રેતપીડાપ્રભવતિનમનાક્ત્વાચિદ્દ્વંદ્વસૌખ્ય,
સ્ફાતિઃ પ્રીણાતિચિત્તંપ્રસરતિપરિતઃ સૌમ્યસૌહિત્યસિંધુઃ,
ક્ષીયંતેરાગરોષપ્રભૃતિરિપુભટાસ્સિદ્ધિસામ્રાજ્યલક્ષ્મીઃ,
સ્યાદ્વશ્યામન્મહિમ્નાવિનયશુચિધિયોભાવનાસ્તાઃ શ્રયધ્વં. ૨

પથ્યા વૃત્તં.

શ્રીહીરવિજયસૂરી, શ્વરશિષ્યોસોદરાવભૂતાંદ્વૌ,
શ્રીસોમવિજયવાચક, વાચકવરકીર્ત્તિવિજયાખ્યૌ. ૩

ગીતિ વૃત્તં.

તત્રચ, શ્રી કીર્ત્તિવિજયવાચક, શિષ્યોપાધ્યાયવિનયવિજયેન;
શાંતસુધારસનામ્ના, સંદૃષ્ટોભાવનાપ્રબોધાય. ૪
શિખિનયનસિંધુશશિમિત, વર્ષેહર્ષેણગંધપુરનગરે;
શ્રી વિજય પ્રભુસૂરિ, પ્રસાદતોયત્નએષસફલોભૂત્. ૫

ઉપજાતિ વૃત્તં.

યથાવિધુઃ ષોડશભિઃ કલાભિઃસંપૂર્ણતામેત્યજગત્પુનીતે;
ગ્રંથસ્તથાષોડશભિઃ પ્રકાશૈ, રયંસમગ્રઃ શિવમાતનોતુ. ૬

ઇંદ્રવજ્રા વૃત્તં.

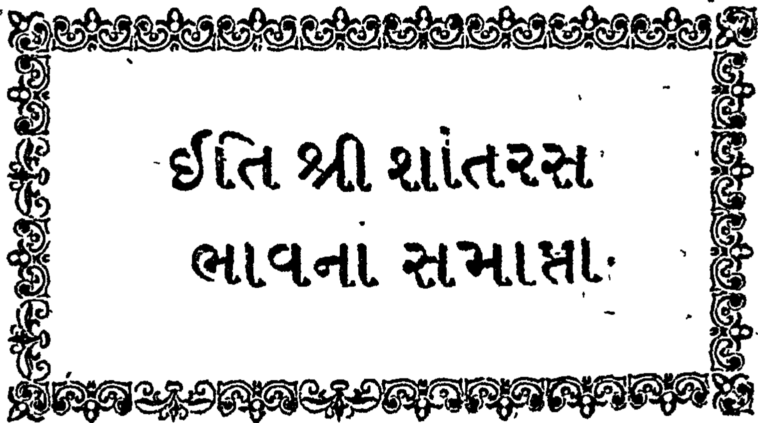
યાવજ્જગત્યેષસહસ્રભાનુઃ, પીયૂષભાનુશ્ચસદોદયેતે;

તાવત્સતામેતદપિપ્રમોદં, જ્યોતિસ્ફુરદ્વાઙ્મયમાતનોતુ. ૭

ઇતિમહોપાધ્યાય શ્રી કીર્ત્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી

વિનય વિજયગણિવિરચિતે શાંતસુધારસગેયકાવ્યે,

સમાપ્તિમગમત્.

શ્રીવીતરાગેભ્યોનમઃ
અથ શ્રી કિસનબાવની પ્રારંભઃ

કવિત્ત, ઈકતીસા

ઓઅંકાર અમર અમાર અવિકાર અજ, અજર જુ હૈ ઉદાર દારન દુરંતકો;
કુંજરતેં કીટ પરજંત જગેજંત તાકે, અંતરકો જામી બહુ નામી સ્વામી સંતકો;
ચિંતાકો હરનહાર ચિંતાકો કરનહાર, પોખન ભરનહાર કિસન અનંતકો,
અંતકતેં અંત દિન રાખેકો અનંત બિન, તાતેં તંત અંતકો ભરોસો ભગવંતકો ૧
નમો નિત મેવ સજિ સેવ અહમેવ તજી, નિત નર દેવ ગુરૂ દેવ સુખ કરતા,
ક્ષિતિ ખંડ મંડન વિહંડન ભરમ ભર, કરમ વિખંડન ધરમ ધુર ધરતા,
કરત વિહાલતેં નિહાલ તતકાલમહિં, પરમ કૃપાલ પ્રતિપાલ પાપ હરતા,
કિસન અપાય જાય પાય સુપસાય જાકે, કીજે તાકી સેવ ન ઉપાય પાય નરતા. ૨
મરન ડરન તમ તરન તરનિ સમ, નિહત કરન ધર ધરનિ રહત હૈ,
સુકૃત ભરન ફિર દુકૃત હરન ચિર, ચરન કરન અનુસરન સહત હૈ,
સુગુરૂ કરન સુખ અમૃત ઝરન સુખ, કનક બરન બર બરન મહત હૈ,
કુગતિ પરન પરહરન તરન તજ, કિસન સરન કજ સરન ગહત હૈ. ૩
સિદ્ધિ બુદ્ધિ લાયક વિધાયક વિવિધ રિદ્ધિ, વાયક સરસ વર દાયક બરસતિ,

આગમ નિગમ અવગમન સુગમ હોત, અગમ ઉદ્યોત જ્યોતિ પરમ પરસતિ,
ગંજન અગંજનકી ભંજન ગંભીર ભીર, અંજન જ્યોં રંજન નિરંજન દસતિ,
સંતનિ સુહાઈ ભાઇ યાહિતેં કહાઈ આઇ, કિસન સહાઇ માઇ સેઇએ સરસ્વતિ. ૪
ધંધહીમે ધાયો પૈં ન ધાયો હે ધરમ રૂખ, પાયો દુઃખદ્વંદ્વ પૈં ન પાયો સુખ પાવઓ;
ગાયો જાન આન પૈં ન ગાયો ભગવાન ભાન, આયો જો ન ગ્યાન કહા નર યોનિ આયઓ
મનમેં ન માયો અંધ કાંહૂ ન નમાયો કંધ, કિસન પરેગો ખરે તાંહિ પછિતાયઓ;
આપકોહી ભાયો ભાયો પાપકો ઉપાયો પાયો, બાંધિ મૂઠી આયો પૈં પસારે હાથ જાયઓ. ૫
અરથ ન આવે રથ અરથ ગરથ અંથ, રખત તખતરાજસાજ બાજ શાસના;
કાહૂ યોનિ જૈઓ પૂંજી પાએ કહા ઐઓ, તાતેં તૈસો તૈસો લૈઓ જાતેં વ્હે ન તોહિ ત્રાસના;
આજલોં અચેત રહ્યો કિસન ન હેત લહ્યો, માન અત્રૌ કહ્યો કર સુગુરુ ઉપાસના;
છિન છિન છીજે આઇ દેહ કછુ દેહ પાઇ, બાસના બિલાઈ જાઈ રહે જાઇ બાસના; ૬
આલમ અહે અયાન માલમ ન હે પયાન, જાલમ રહેન જુલમાનો માન રહેગો;
અંતવાર ખ્વારી પરિવાર હું ન દેત યારી, ગહે ભાર ભારી યાર સોહિ ભાર વહેગો,
કાયા અરૂ માયા ડેશી બાદલકી છાયા જેશી, કિસન જુ એસીકો અંદેશો દિલ દહેગો,
જોલોં જીએ એહ દેહ તૌલો નિસ્સંદેહ દેહ, વ્હેગી દેહ એહ તબ કોન દેહ કહેગો. ૭
ઇત ઉત ડોલે કહા દીન બોલ બોલે, રહા પેટહીકે ભોલે દેહ લગ્યો મહા પ્રેતહે,
ગરભમે દંદે ગ્રાસોંપાલ્યોદશ માસ આસ, વાહિકી કિસનદાસ આન આન દેતહે

ચાંચ દેઈ સોઇ ચિંત્ત ચૂનકી કરેગો ચિંત, ચિંતહી હરેગો એસો સાહિબ સચેત હૈ,
જાનકો અજાનકો જિહાનકો બિહાનહિતે, દેતસુ બિહાનકહા તોહિકોં ન દેત હે. ૮
કહે પ્રભુતાકોં જો કિસનપ્રભુતાકોં ત્યાગ, છાંડી નાવિભૂતી તો વિભૂતી કાહ ધારી હૈ,
જોલોં ભગ તજી નાહિ તોલોં ભગતજી નાહિ, કાહેકો ગુસાંઇજો ગુસાંઇસોં ન યારી હૈ:
કાહેકો બિરાહમન જારે હૈ બિરાહ મન, કહા પીરજોપૈ પર પીર ન બિચારી હૈ
કૈસો વહ યોગી જનજાકો ન વિયોગી મન,આસનહિં મારી જાન્યો આસ નહિ મારી હૈ. ૯
ઉકતિ ઉપાઈ એતી ઉમર ગમાઇ કછુ, કીની ન કમાઇ કામ ભયો ન ભલાઇકો;
ઓધી જબ આઈ તબ કૌન હૈ સહાઇ ભાઇ, રાઈ ભર કછુ ન બસાઇ કછુ રાઇકો;
આઇ પહુચાઇ પછતાઇ માઈ બાઇ જાઈ, છૂટ્યો નાતો ટૂટ્યો તાંતો કિસન સગાઇકો;
ઇહા તો સદાઈ ધામ ધુમહીં ચબાઈ પર, ઉહાં તો નહીં હૈ ભાઇ રાજા પોપાંબાઇકો. ૧૦
ઓખરમેં મેહ એસો પોખવો અકાજ દેહ, આગ જ્યોં અછેહ યાકે સબહીં સમેટ્યો,
સદા દુરગંધ ક્યોં હુ દેત ન સુગંધઅંધ તાતેં તૈસો ધંધ યાતેં સોધેતે લપેટ્યો,
કાયાતો અસાર યાર માયા હુ ન ચલે લાર, કિસન વિચાર યમલોક નેટ ભેટ્યો,
કાકો અભિમાન એહ ભૂલ્યો ભગવાન જાન, છાંડ દે ગુમાન અંત છારહીમેં લેટ્યો. ૧૧
રિદ્ધિતેં ન સિદ્ધિ કરી જો તું જીય કેસી જરી, તહાંલે ધરી જહાં પ્રવેશ ન સમીરકો,

ખરચ્યો ન ખાયો યોંહી નરકે જનમ આયો, જા દિનતે જાયો સુખ પાયો ન શરીરકો,
પીઓ જલ છાન્યો પેં ન લોહુ અનછાન્યો આન્યો, કિસન કહું ન જાન્યો ત્રાસ પર પીરકો,
ઘોઝહીમેં જીવ દયો ભયો ન સુકૃત લયો, ગયો ભવ ખોય ભયો નીરકો ન તીરકો. ૧૨
રિતો ડોલ નાહીં કરે કાહુપેં બડાઇ સાચ, સમરે ન સાંઇ કબ તાંઇ ભવ ખોઇ હે,
જેતિતેં બુરાઈ હોઈ તેતી બની આઇ પરી, એતી ચતુરાઇ દુઃખદાઇ અંત હોઇ હે,
કિસન સભાવે સગા કોન ન કહાવે લાલ, કાલતેં છુડાવે આડા આવે એસા કોઇ હે,
અરે અવિવેક-ભેક કાપેં ગહિ ગાઢી ટેક, લેવેકોં ન એક કછુ દેવેકોં ન દોઇ હે. ૧૩
લિખ્યો જુ લલાટ લેખ તામેં કહા મીન મેખ, કરમકી રેખ દેખ ટારી હુ ન ટરે હે,
ચોપ કરી કાહુ મૂષે સાપેકો પટારો કાટયો, સોતો અનજાને પાને પન્નગકે પરે હે,
કિસન અનુદ્યમહિ ચલ્યો અહિ પેટ ભરિ, ઉદ્યમહિ કરત તુરત મૂષા મરે હે,
દેખો કોનકરી કોંહુ હુન્નર હજાર નર, હ્વે હે કછુ સોઇ જો વિધાતા નાથ કરે હે.૧૪
લીલાકી લગનમાંહિ ગ્યાનકી જગન નાંહિ. જગ ન રહાહિ નરતોહિ ન રહાયગો,
ચલે જર કોન પટ કયું ઇહાં કરત હઠ, નદી તટ તરૂ કોન ભાંતિ ઠહરાયગો,
સુપના જહાન તામેં અપના નિદાન કોન, તપના કિસન જાત જાતેં દુઃખ જાયગો,
મોહમેં મગન સગ મગન ધરે હે પગ, નગન ચલેગે સંગ નગ ન ચલાયગો, ૧૫
એક ઉગે સૂર કરે ભોજન કપૂર પૂર, એકકૂ તો પેટ પૂર ભાજી હુ ન તાજી હે,
એક નર ગજ ચઢે ચઢત ચપલ બાજી, એક પાજી આગે દારિદારિવેકોં રાજી હે;
એક તો કિસન લછે દેખી લછમી હુ લાજી, એક ધન હીન મિસકીનદીન માજી હે;
કહિ ન પરત કુદરત એસી કારસાજી, અપને અપને યારો બખતકી બાજી હે ૧૬
એરાવત કેસે અંગ ઉક્ત અલંગ જંગ, ઘૂમત મતંગલીયે, શોભા મેઘ શ્યામકી;

ઉત્તમ ઉતંગ તર તરલ તુરંગ ચંગ, સહજે સુરંગ ઓપપસમ તમામકી;
મુજરો ન પાવત હૈ રાવનકે ઠાઠ ઠાઢે, આવત કિસન પેસ કેસ ગામ ગાંમકી;
ભરે અભિરામ ધામ દામ ઠામ પરે બિના, પ્રભુ નામ બિના પ્રભુતાઈ કૌન કામકી; ૧૭

ઓસકી કનીસી જૈસે ડાભકી અનીપેં બની, લેખિયે ન બાર ઘની દેખીયેં જલામલી;
જગતકી બાજી તાજી પેં ન તાતેં હુજે રાજી, દેખી જાકી બાજી નટ બાજી જ્યોં ચલા ચલી,
મહકે કિસન જાકી મહિમા મુલકમાંઝ, કહાવે મલુક મીર મલિક મહા મલી;
કાલકી અકલ બાત યાતે કબયાનિ ઘાત, આજકી ન જાની જાત કાલકી કહા ચલી. ૧૮

ઔષધ અનેક એક મોતી અતિરેક છેક, નેક ટેક ધરકે વિવેક ઘર આઇયે,
મોસમ સમે-કિસન કીજિયે અસમ શ્રમ, બૈઠે ક્રમ ક્રમ પૂંજી ગાંઠકી ન ખાઇયે;
કાલ કાલ કરત પરત આન કાલ પાસ, કાલકી ન આસ કછુ આજહી બનાઇયે;
કાયામેં ન આઈ કાઇ તોલોં કરિ લે કમાઇ, આગ લગે મેરે ભાઇ મેહ કહાં પાઇયે? ૧૯

અંજલીકે જલ જયોં ઘટત પલ પલ આઉ, વિષસે વિખમ બિચી સાઉ વીખ રસકે;
પંથકો મુકામ કછુ બાપકો ન ગામયહ, જૈસો નિજ ધામ તાતેં કીજેં કામ જશકે;
ખાન સુનતાન ઉમરાવ રાવ આન આન, કિસન અજાન જાન કોઉ ન રહિ શકે;
સાંજ ર બિહાન ચલ્યો જાત હૈ જિહાન તાતેં, હમહું નિદાન મહિમાન દિન દશકે; ૨૦

અરબ ખરબમહા દરબ ભયો તો કહા, ગરબ ન કીજેં એસ સરબ સુપનેકો;
ઠારકો સો તેહ એહ છિનમેં દિખાવે છેહ, હદ જ્યોં સરદ મેહ મેહ પર જનકો,

જોબન જમક ચપલાકીસી ચમક ચલ, વિષે સુખ કિસન ધનુષ કિયોઘનકો,
જૈસે કાચ ભાજનકો ભાજનકો જોઓ તૈસે, તનક ભરોસો ન ભરોસો છન
તનકો. ૨૧

કોરી કોરી કર દોરી લાખ્ખ કરોરી જોરી, તાઉ માને થોરી જાને લીજેં જગ લૂટકે,
માયામેં અરૂજ્યો પર સ્વારથ ન સૂજયો પરમારથ ન બૂજ્યો ભ્રમ ભારથેતેં છૂટકે,
જગતકો દેત દગે આન જમ દૂત લગે, કિસન જો સગે વેઉ ઠગે ન્યારે ફૂટકે;
હંસ અંસ એંચ લિયો અંગ રંગ ભંગ ભયો, જૈસે બીન બજત ગયો હૈ
તાર તૂટકે. ૨૨

બેત હેત એક યામે ઉત્તમ અધમ કહા, ભયે પૈદા ભયો જબ જોગ માત તાત કો,
કઢે સબ યોનિ દ્વાર મઢે સબ ચામહિતેં, ગઢે સબ માતીકે ગઢાવ એક ગાતકો,
ફીરે સબ નાજકે રૂધિર માંશ સબનિકે, ભર્યો મલમૂત ધર્યો પિંડ સાત ધાતકો,
લાયક ગુમાનકે કિસન ભગવાન જાન, કોઉ જિન કરો અભિમાન કાહુ બાતકો. ૨૩

ગંદગીકી ખાન ખરે બંદગીકી હાનિ કરે, રિંદગીમી આન ધરે ઐસી ઓટી
ખાસીયત,
રેતકી ગઢીસી ગઢી પ્રેતકી મઢીસી મઢી, ચામતેં ચઢીસી ચિત નેક નોકી ભાસીયત,
જાકે સંગ સેલી મેલી ફૈલી બદફૈલી ઐસે, મેલહીકે થેલીકૈસે કિસન ઊજાસી યત,
કેસૂકી કલીસી લગે તનક ભલીસી તન, કહા ગુન ફૂલન તિલીસી ફુનિ બાસી
યત, ૨૪

ઘરી પલ પાઉ ન રહત ઠહરાઉ કરી, આવૈ કે ન આવૈ ફિર લોહકેસો તાઉ રે,
સાસ તોલો આસ તાહિ ગૌનકો અભ્યાસ ઐસે, સહજ ઉદાસ કિત રહે કર
ભાઉ રે,
જ્યોં જ્યોં ભીંજે કામલી વિશેષ ત્યોં ત્યોં ભારી હોત, આગેહી કિસન યાતે કીજિયે
ઉપાઉ રે;

સાસ સોતો વાઉ તાકે લેખે તેરો આઉ અરે, રાઉ અર બાઉકો વિસાસ કહા બાઉરે. ૨૫

નાયકા નિરાસી યહ બાગુદ્દીન ભાસી, ખાસી લિયે હાંસી ફાસી તાકે પાસમેં ન પરના,
પારધી અનંગ ફિરે મોહન ધનુષ ધરે, પૈન નૈન બાન ખરે તાતેં તોહિ ડરના,
કુચ હૈ પહાર હાર નદી રોમ રાઇ તૃન, કિસન અમૃત ઐન બૈન સુખ ઝરના,
અહો મેરે મનમૃગ ખોલી દેખ ગ્યાન દૃગ, યહબન છોરિ કહું ઔર ઠોર ચરના. ૨૬

નાગનીસી બેની કારી બાગુરાસી પાટી પારી, માગ જુસ મારી ચોર ગલી તોય ટરના,
તન સર જામો જન યૌવન સુ ઝખ ચખ ગ્રીવ કંબુ ભુજા સુમૃણાલ મન હરના,
નાસા શુક દંત દાડ્યો નાભિ કૂપ કટિ સિંહ કિસન સુકવિ જંઘ રંભ ખંભ બરના,
અહો મેરે મન મૃગ ખોલી દેખ ગ્યાન દૃગ, યહ બન છોરિ કહું ઔર ઠોર ચરના. ૨૭

ચલે યહ રાહ ખરે શાહ પાતશાહ છરે, ધરે હિરહે પરે ભરે ભંડાર દામકે,
ઝૂમે દલ બાદલસે રહે દલ બાદલહૂ, ઝૂમે મનસૂખે મનસૂંખે કૌન કામકે,
તેરી કહાચલી ભોરે કિસન અયાના હોરે, રહે ખોરે બાકી થોરે બાસર સુકામકે,
દેખે તોરે તોરે જોરે કોરે ઇતમામ અખ, કેતેક ચલાવેગો તમામ દામ ચામકે. ૨૮

છારહીમેં ખ્વાર ખર ન્હાતિ જાતિ જલચર, ધરત જટા તુબર બરત પતંગ હૈ,
ધ્યાન બગ ધરત રટત રામ રામ શુક, ગાડર મુડાવે પશુ અબસુ] નિહંગ હૈ,
સહે તરૂ તાપ ધરકરિકે ન રહે સાપ, કિસન દુરાપ આપ અજ ભો અનંગ હૈ,
રંગ વહ રંગ કછુ મોહનકો અંગ પર, અહે મન ચંગ તો કોઠતહીમેં ગંગ હૈ, ૨૯

જીવત જરાસા દુઃખ જનમ જરાસા તાપેં, ડર હે ખરાસા કાલ શિરપેં ખરાસા હૈ;
કોઉ વિરલાસા જોપેં જીને દ્વૈપંચાસા અંત, બન ખોય બાસા યહ બાતકા ખુલાસા હૈ,

સંધ્યાકાસા બાન કરિવરકાસા કાન ચલદલકાસા પાન ચપલાકાસા ઉજાસા હૈ,
ઐસા સાર હાંસા તાપેં કિસન અનંત આસા, પાનીમેં પતાસા તૈસા તનકા ત
માસા હૈ. ૩૦
જાનિ ભૂખા પ્યાસા જાન દીજે ન નિરાસા, કીજેં સબકા દિલાસા સબ જીવ
અપનાસા હૈ,
ખાન પાન ખાસા કહા પહિરે ભલાસા તઉં, લોભ અધિકાસા એતી પ્રાનીકો
પિયાસા હૈ,
દગા કાસા પાસા કીજેં વાસા જલધરકાસા, આવે દેખી હાંસા છિન તોલા છિ
ન માસા હૈ,
ઐસા સાર હાંસા તાપેં કિસન અનંત આસા, પાનીમેં પતાસા તૈસા તનકા ત
માસા હૈ. ૩૧
ઝૂઠી કાયા માયાકે ભરોસેં ભરમાયા લાયા, માયાહુ ગમાયા પર મૂરખ પમાયાહે,
જ્યોંજ્યોં સમજાયા ત્યોંત્યોં જાતમુરઝાયા સુરઝે ન, સુરઝાયા ઐસા આપ ઉરઝાયા હૈ,
કાચા પાયા પાયા તાતેં કૌન ચૈન પાયા ? પર સાચા સોઇ સાંયા જો કિસન ગુ
ણ ગાયા હૈ,
દગા દિયા કાયા જાને જમને ખુલાયા આનિ, કાલ બાજ ખાયા તબ યાદ પ્રભુ
આયા હૈ. ૩૨
નીકે મધુ પીકે મત્ત મધુપ સરોજહીમેં, રૂંકી રહ્યો જબ લૂંકી ગયો દિનમનિ હૈ,
જાનિજે હૈરાત વ્હૈ હૈ પ્રાત દર સેહર વિવેકસેંહે કુંજ તબ જાત નિકિસનિ હૈ,
એતે ગજરાજ આયો પંકજ ઉખાર ખાયો, ભયો ભાયો વિધિકો કિસન
ધન ધનિ હૈ,
તૈસેં બહુ તેરી તું તો ચાહત બનાઇ ભાઇ તેરી ન બનાઇ બને બનિહૈ સુબનિ હૈ.૩૩
ટરિહૈ ન શરન જ્યોં પરિ હૈ ચરન ચાહિ, કરિ હૈ શરન જેતું અમર અમીરકો,
તાકો તોલરન લગ્યો લોકસોં લરન પગ્યો પાપહી કરન બૈઠો વ્હૈકે નેજો પીરકો,

ત્રિજગકોજાજ હૈ કિસન મહારાજ તાસોં અરે બિન લાજ કરે કાજ તકસીરકો,
તાતો હોય છીર તો સિરાયહી કે પીજે ખીર કીજે ધીર લીજેગો નિબેરો છીર
નીરકો. ૩૪

ઠાનત અકાજ જબ જાનત કુટુંબ કાજ, આનત ન લાજ મન માનત મરદમેં,
કુટુંબ બિટંબ કૂર મૂરખ ન બૂઝે મૂર, સુખમેં હજૂર દૂર દારૂન દરદમેં,
કિસન બસન ત્યાગી બિસનકે રાગી પાગી જાગી જોલોં બાકી દેહ યાતિકે કદર દમેં,
કેતી દેહ રદકરી સિંધુ સરહદ ધરી આખર મરદ વેઊ મિલેગે ગરદમેં. ૩૫

ડર્યો ન કરમ કર ભર્યો હૈ ભરમ ભર, ધર્યો ન ધરમ ધર દ્વેષ ધન ધામકે,
ઠગ્યો લોક ઠામ ઠામ લગ્યો લાભ આઠો જામ, દગ્યો કામ કામ નામ જગ્યો વેધ
બામકે,
બક્યો પરનિંદા તક્યો પર રામા એતિ સબ, થક્યો પુન્ય સેતિ પૈન છક્યો રામ
નામ કે,
મૈં પતિતતેં પતિત પાવન કિસન પ્રભુ ભયો હું તો પતિત ભરોસો નાથ નામકે. ૩૬

ઢોયો નીચ ઘરે હર ચંદ વર વીર નીર, ડોલે રઘુ વીર સે સશીત સીત ઘામ મેં,
ભયો દુઃખ ભાગી નલ સંગ લાગી ત્યાગી ત્રિય, મુંજ સે સભાગી ભીખ માં
ગી રિપુ ગામમેં,
ઐસે ઐસે કિસન અનેક નેક નરનકો. ગયો હૈ સો જનમ તમામ ઇતમામેં,
ગોતે ખાત ગજ તહાં ગોડરકો કૌન ગજો, અરે નર બોરે તૂ તો કુચકે મુકામ
મેં; ૩૭.

નિસાકો પ્રભંજ દિસ દિસતેં પરિંદ પુંજ જૈસે કાઊ કુંજ મુનિવાસ લેત લસે હૈ,
હોતહિંસકારે જાત જાત ન્યારે ન્યારે અરૂ આરે, હું કિસન આહિં રીતિ રંગ
રસેહૈ,
આએહિ કહીતેં દાના પાનિકે સબબ સબ, જાહિંગે કહૂહી યાંહી પ્રેમ ફંદ ફ
સેહૈ,

જો ગુરૂ વિયોગકો ન કીજિયે હરખ શોગ પાહુને તે ઘર વસે કાકે ઘર બસે
હે ૩૮.

તર લે કમાન ખેચી રયો તાકતાન બાન, દેત ન સિચાન ઉડ જાત અસમાન જુ,
દુઃખિત કપોત પોત જાનિ દુઃખ શ્રોત પોત, સમરયો કિસન સામી કરૂના નિ
ધાન જુ,
વ્યાંધી હૈ ડસ્યો અચાન વ્યાલ વિકરાલ આન, લગ્યો છૂટી બાન છૂટે બાજ હું
કે પ્રાન જુ,
કહા કરે હાલ ક્રમ કાલ જમ જાલ વ્યાલ, જોપે રછપાલ પ્રતિપાલ ભગવાન
જુ ૩૯.

થાટકો મહિખ ચલ ભોગલ કપાટકો કહાટકો ખટાઉકે બટાઉ કોઉ બાટકો,
દેત પર પીરા પ્રેત જાને ન જનમ હીરા ધાવત અધીરા ખટ કીરા માનો ખાટકો,
કિસન સુહાત કુરાફાત કરે જીવ ઘાત, આપે ઉરજાત એસે જૈસે કીર પાટકો,
સુખતે ન સૂતા હાહા હૂતા વ્હૈ બિગૂતા ધૂતા, ધોબી કેસો કૂતા તૂં તો ઘરકો
ન ઘાટકો ૪૦.

દયો ભોગ ભારી પેં અઘાતુ નાંહિ પાપ કારી, યાતેં ઇચ્છા ચારી પેટ ચેટકા
કરારી હૈ,
યામેં ચીજ ડારી તેતી કામહિતેં ટારી એસી કિસન નિહારી યહ કોટરી અં
ધારી હૈ,
કહા નર નારી સિદ્ધ સાધક ધરમ ધારી, પેટકે ભિખારી પ્રતિ પેટહીતેં હા
રી હૈ,
પેટ વારી થારી ન્યારી ન્યારી હૈ ગુનહગારી પેટહી બિગારી સારી પેટહી બિ
ગારી હે. ૪૧

નદી નાવકોસો જોગ તામે મિલ્યો લોગ લખ કાકો કાકો કીજે સોગ કાકો કાકો
રોઇયે,

કહે કાકો મિત પરિ કાકી કાકો ચિત યાતે, સીત મીત પીંતમ ન ચિત વ્હૈ ન સોઇયે,
ધ્યાઇયે ન વિમુખ્ખ ઉપાઇયે ન કૈસે દુઃખ, પાઇયે ન ચીજ જોપૈં આક બીજ બોઇયે,
સ્વારથ તજીજે પરમારથ કિસન કીજે જનમ પદારથ અકારથ ન ખોઇયે. ૪૨
નરકો જનમ વાર વાર ન ગમાર અરે, અજહું સમાર અવતાર ન વિગોઇયે,
લીજેંગો હિસાબ તહં દીજેગો જવાબ કહા, કીજેં જો સતાબ તો સતાબ સિદ્ધ હોઇયે,
પાપ કરિકે અજ્ઞાની સુખકી કહા કહાની, ઘ્રતકી નિસાની કિત પાની જો બિલોઇયે,
સ્વારથ તજીજે પરમારથ કિસન કીજેં, જનમ પદારથ અકારથ ન ખોઇયે.૪૩
પાપકો સમાજ સાજ કરત ન લાજ આજ, પુણ્ય કાજ પરત કરત કાલ પરસો,
જાંહિ તૂં તો જાને મેરો તામે કોહે પ્યારો તેરો, દીન વ્હૈ સબસે ડેરો કૈસી પ્રીત પરસો,
એતો કાર બાર ભાર લેકે કૈસે પાવૈં પાર, કિસન ઉતાર ડાર ભાર સિર પરસો,
કાલતે અભીત માયા જાલ તે અતીત ગીત જાનિયેં સો પરમ પુનીત નીત પરસો. ૪૪
ફૂટયો ફાટયો બ્વાર જાંકે ખુલેં ખટ ચાર દ્વાર પિંજરો અસાર યાર તામે પંખી પૌન સો,
આવત પિછાનિયે ન જાંહિ જાત જાનિયે ન ખોલે તાતે માનિયે સુ ડોલે રચિ રૈનસો,
કરમકો પેચ્યો દાના પાનિકે સબબ ઘેર્યો, રોનક કિસન જાનિ ભૂલ્યો માન ભૌન સો,

પાવે ઔધિહુ ન તોલૌં કરિ હે કહુંન ગૌન કરે ગોન પૌન તો તમાસો તામેં કૌનસો. ૪૫

બાલપને અપને હી ખ્યાલમેં ખુશાલ લાલ, પુન્યકી ન ચાલ ખાતુ ખેલત સુ ખાત હે,

આઇ તરનાઈતે ન આઇ કરનાઇ જરા કાયામે જરાકી કાઇ આઇ સી દિખાત હે,

ગાત અન ખાત હોતે સિથલ સકલ ગાત કિસન જરાકી ઘાત વસુધા વિખ્યાત હે,

અરે અભિમાની પ્રાની જાની તેં ન ઐસી જાની પાની કેસી નીકલો જુવાની ચલી જાત હે. ૪૬

ભટકયો વિસૂર ભવ પૂર ભવ પૂર માંઝ, અટ કયો જરૂર ભૂરિ નરક નિગોદમે,

ભયો ઉદભવં અબ લહ્યો જુ મનુજ ભવ, ધરમ ધરહુ રહુ પરમ પ્રમોદમે

થિર હે ન કોઈ નેક જીવિતકો લાહો સોઈ કિસન બિહાઈ જોઈ વાસર વિનોદમેં

જગત નબીનો સબ કાલકો ચબીનો તામો કછુ ચાબિ લીનો બાકીકીનો ગહિ ગોદમેં. ૪૭

મીત આહિ ગરરકો ધુધુ તાહિ ચાંહિ જોરા કહો યાકી આયહી બિલાઉ હાથ, ધાતુ હે,

ઐસી પાઈ ગરર ઉલૂકહિ ઉચાપી લયો દૂરિ દરિઆઉકી દરીમેં ધાત જાતુ હે,

મન તન રૂઓ તહાં બૈઠો તો બિલાઉ ભૂખો, ભચ્છન ઉલૂકો કિયો તચ્છન અખાતુ હે,

કરતાકી કરની ન બરની પરે કિસન, રિજક રૂ મોતતે ન કાહુંકી વસાતુ હે.૪૮

જમ જૈસે સીસ પરિ ઠાઢે નિસ દીશ અરિ, તાસોં બિસે બીશ ડરિ ઐસી કરી આંધરે,

છાંડ દે હરામખોરી ખૂજી અબ બૂજ તોરી, જગત સે તોરી જગદીશસે તૂ સાધરે,

ચલાચલ સાથ ન બિસારીયે કિસન નાથ જૈસો હૈ દિખાતે હાથ ચઢે સિહું કાંધરે,
કેતી જિંદગાની જાંપે એતી તેં અનીત ઠાની અજો પાની પહિલે ગુમાની પાલિ બાંધ રે. ૪૯

રૂઠા જમ રાના ભાના કાયા કમઠાના જબ,ઉઠે હ્યાંતે થાના કહું કરના પયાના હૈ,
આગે જો ઠિકાના સો તો મુલક વિરાના તહાં ગાંઠહીકા ખાના દાના બૈઠે તિન ખાના હૈ,
તાતે મન માના પૂર કરલે ખજાના, અબ કિસનસયાના જોતું દાના મરદાના હૈ;
પરે મરિઆના મરે ચૂહા જ્હે દિવાના જૈસે ઐસે અનજાના નાચ નાચ મર જાના હૈ. ૫૦

લસુનકે લિયે ન્યારી ખાત કસતુરી ડારી, અંબરકી ક્યારી બારી ચંદન કરેકી;
હરખ ભરાનિ ભરિ કંચનકલસ રાની, સિંચ્યો ઇદ સાની પાની ગંગાહીકો દેવેકી;
દઇ ખુસબોહી ત્યોં ત્યોં ચલ્યો બદબોઇ હોઇ, ભૂલેહું ન કરે કોઇ ઇચ્છા બોઇ લેવેકી;
હાહારો ઉપાય કરો કિસન ઉપાયદાય, પ્રાનકયોં નજાય પરપ્રકૃત્તિ ન જાવેકી. ૫૧

વાર વાર કરત પુકાર ઘરિયાર યાર, હોઇ હુશિયાર બિસિયાર સુખ પાયગો;
ગઇ હૈ બહુત આઇ રહી હૈ બહુત આઇ, ગાફિલ ગમાઇહૈ ગમાર માર ખાયગો;
ખાક હિયે ખાક હોઇ રહિ હૈ કિસન ખાક, ખાકકો ખમીર અંત ખાકમેં સમાયગો;
આપકોં હંસાઇગો હંસાઇગો કહાંકે જાઇ, જંગલ બસાઇગો ન યમતેં બસાયગો. ૫૨

સાખી મધુ ચાખી લોન ચાખી અભિલાખી રાખી કહાંલોં પતાલ નાખી રાસી ધન ધાનકી;

એવે પોખ પાવે પ્રાની દેવે જસ હોત જાની, જાન દે હીવાની જે ન ખાનકી
ન પાનકી;
કાકે સંગ ગેઇ એહ કૌનકી કિસન ભઇ, રહે કરદઈ કર દઇ હૈ નિદાનકી;
આવત ન લીજ બાત લાગે છીન માત જાત, માયા બદલાત જૈસે છાયા બદ
લાનકી. ૫૩
ખરજુ અયાન ઇનસાન કિન સાન બાન, કહા મસતાન મહા પાન મદ પાનમેં;
મૂઠ રૂઢતાને આપે આપહી બખાને આપે ગાનમેં ન કાહુ આને જાને ગ્યાન
ધ્યાનમેં;
ચલ્યો અનમાન ભલો નાહિ નવૃથા ગુમાન, કિસનનિદાન દિલ દેહુ દયા દાનમેં,
માંન સીખ મેરી વ્હેગી ઐસી ગતિ તેરી એહ જૈસી મૂઠી ઢેરી હેરી રાખ
કી મસાનમેં. ૫૪
ખાસી ચીજે ખાતે ખાસેભૂખનબેનાતે જીવજાનતે દિનન રાતે રાતે માન તાનમેં,
સુરત સુહાતે સૂર સુભટ કહાતે તાતેં, પોરસકે માતે ન સમાતે મદ પાનમેં,
કિસન જુ એસે ભયે વેઉ ભીચ મીચ લએ જસ લે ગયે સો નિત નયેહીં જિ
હાનમેં.
માન સીખ મેરી વ્હેગી ઐસી ગતિ તેરી એહ જૈસી મૂઠી ઢેરી હેરી રાખકી
મસાનમેં. ૫૫
સહે શીત તાપ દહે આપ ગહે વ્યાપ જાપ, ન હે તાતે ચોજ હે પ્રસિદ્ધ તન
મનમે,
મુંડ મુંડે પેંન મૂઢ મનહુ ન મુંડે હે ન, મનહીંહરામી ઐન પૈન ખામી તનમેં,
મનમેં હે આસ તો કિસન કહા બનવાસ, મન હે ઉદાસ વે કયોં નર હે સો
જનમેં,
ભાવે લંબે કેશ રાખ ભાવે તો મુંડાય નાખ, ભાવે રહો ભવનમેં ભાવે રહો
બનમેં. ૫૬

હંસ રહે રેન ન્યારે કાચ સોધ પરહારે, તારે પ્રતિબિંબતેં નિહારે જેસેં લીજિયેં,
માનુ મોતી ગોતી સાચૂ ચુગે તબ ત્રૂટી ચાંચ, લગી આંચ સોચે અબ કાહુ ન પતીજિયે,
કિસન ગયે સુ થાનેં માનસર કેલિ ઠાને, મુગતા છુએતે જાને કહા છુએ છીજિયે,
પિસુનતેં દગો પાઇ બલકો ભરોસો જાઇ, દૂધકે જરેતેં ન્યાય છાછ ફૂંકિ પીજિયે. ૫૭

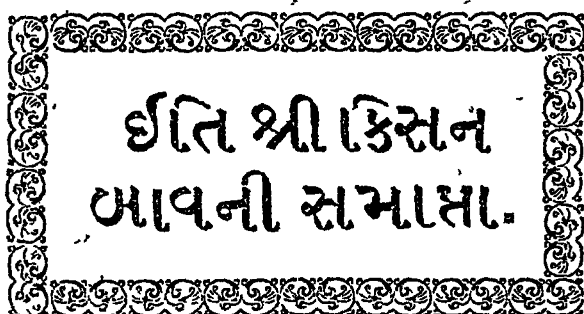
લંકાકો અધીશ દશ શીશ ભુજા વીશ જાકોં, દયો વરઇશ અવનીશતા સરાહિબી,
સાગરકી ખાઇ કુંભકરણસે ભાઇ જાકી દુઃસહ દુહાઈ ઠકુરાઇ અવ ગાહિબી,
એસો રાજ સાજ ગયો ભયો જો અકાજ એતો, હાથ પ્રભુહી કે લાજ કિસન નિબાહિબી,
ઝૂઠહીમેં ઝૂલે નિત લતા અનમૂલે ફૂલે, સાહિબકોં ભૂલે ડૂલે કૈસી એસી સાહિબી. ૫૮

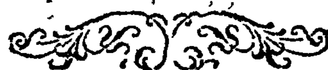
છીન ભયે અંગપેં અનંગકે તરંગ નયે, નગયે દુરિત રંગ કહા સતસંગ હે ?
ક્રોધહીમેં કામ અભિમાન માન આઠોં જામ, માયામેં મુકામ ગહે લોભકે ઉમંગહે,
નીંબકી નિબોરી દીઠી પકે તબ હોત મીઠી, કિસન તિહારે તો નિહારે તેઇ ઢંગહે,
બૂઝી તન લેશ દેશ દેખ કૈસે ભયે કેશ, કાગ રંગ હુતેં સોઈ કાગદકે રંગહે. ૫૯

ગ્યાનકી ન ગૂઝી શુભ ધ્યાનકી ન સૂઝી ખાન પાનકી ન બૂઝી અબ એવ હમ સુહિ હે,
મુંઝસો કઠોર ગુન ચોર ન હરામ ખોર, તુઝસીન ઘોર ઠોર ઔર દૌર ક્યું હિહે,
અપનીસી કીજે મેરે કેલ પેં ન દિલ દીજે, કિસન નિબાહિ લીજેં જોપેં જ્યું હિ ક્યું હિ હે,
મેરોમન માનિ આનિ ઠહર્યો ઠિકાને અબ તેરી ગત તૂહી જાને મેરી ગતિ તુંહીહે. ૬૦

શિરી સંઘરાજ લોંકા ગચ્છ શિરતાજ આજ, તિનકી કૃપા જુ કવિતાઇ પાઇ
પાવની,
સંવત સતર સતસઠે વિજૈ દશઇકી ગ્રંથકી સમાપતિ ભઇહે મન ભાવની,
સાધ્વી સુજ્ઞાનીમાકી જાઇશ્રી રતન બાઇ, તજિ દેહ તાપર રચી હૈ બિગતાવની,
મતિ કીની મતિ લીની તતહીમેં રુચિ દીની, વાચક કિસન કીની ઉપદેશ બા
વની. ૬૩

અથ શ્રી હંસરાજ બાવની પ્રારંભઃ

કવિત્ત, ઈકતીસા.

ઓંકારરૂપ ધ્યેય જ્ઞેય હૈ ન જાનેં પર, પરતત મત મત છહોંમાંહિ ગાયો હે,
જાકો ભેદ પાવૈ સ્યાદવાદી બાદીઔર કહા જાને, માને જાતે આપા પર ઉરઝાયો હે,
દરખતે સરબસ એક હૈ અનેક તોભી, પરજે પ્રવાન પરિ પરિ ઠહરાયો હે,
ઐસો જિનરાજ રાજ રાંજા જાકે પાય પૂજે, પરમ પુનીત હંસરાજ મન ભાયો હે. ૧
નરકો જનમ પાઇ ઐસો કછુ નર કર, નરક રલૈ ન જૈસે કરલે સો પુણ્ય બાત,
ઔસર ન વ્હેગો ઐસો ઔસર ન વ્હેગો ફિર, મહામોહ તાતેં યહ દાઉ હે કરન ઘાત,
રિપુ બરજોર બર જો રહે ન કિસહીતેં, ઇસહીતેં ટેક કરિ રહે હૈ કરમ સાત,
મત ભૂલે મતભૂલે રહિ રોપિ પૈર હંસ, રોપ પૈરિ જ્ઞાન જૈસૈ હોત બાર વ્હૈ ન માત. ૨
મૂલ નય દોઊ તાકે ઉત્તર સપત ભેદ, સત સત એક એક ભેદ યોં કહાવે હૈ,
સાતસે સકલ મિલિ નય ચક્ર વાલ બાલ, કેસે બુજે યાહિમતિ અલપ ધરાવે હે,
એસો શ્રુત વિશ્રુત અનંત ગમ ભગ રૂપ, કહાં લો પરોછ બુદ્ધિ યાકો પાર પાવેહે,
અનુ મો કહ્યો હે તાતે નિરદોષ મોષ હેતુ, કોષ ગુનરાસિ તાતે આપા સુરજાવે હે. ૩

સુધિન સુભાઉ ન બિભાઉકી હે જાકે ધટ, મોહ પરભાઊ પરભા ઉરંગ રાચ્યા હે,
ભુલિ ગયો પર બસુ પરખ સુ ગહિ રહ્યો, પરખ સમુઝિ નાંહી પરબશ નાચ્યા હે,
પરદા રહિત કીનો પરધર હિત કીનો, બિસન બિસન હેતુ જાતે દુઃખ સાચ્યા હે,
પાઈ જિન રાય પાય નિર પાય નિર માય, મોષકે સહાય હંસ મોખ નહિં જાચ્યા હે.૪
ધરે મોન તજે ભોન ગહે પોન કરે ગોન, ઇરિજાસો મરજાદા રહે મન શુદ્ધ હે,
વનવાસી દિગવાસી માસ માસ ઉપવાસી, શાસન પ્રકાશી હંસરાજ જગ રૂઢ હે;
વિધિકે બિહારી રહે પ્રાસુક અહારી જાકી, કીરતિ મહારી કહારોસભી અરૂઢ હે;
ઉદ્દેક ભાઉકાં સુભાઉ કરિ જાને જાલાં, કેસો હોઉ ગુની તોભી મેરે ભાયે મૂઢ
હે. ૧
અશુચિ શરીર લોહુ રેતકોં ખમીર રોમ, રોમ જહાં પીર આનિ લીના ઉહ
બાસા હે;
મહા દુરગંધ નવ રંધ સંધિસંધિ બંધ, બંધુરસા લાગે મૂઢ લોગકાં તમાસા હે;
વાહીકો વિચારે આપ વાકેલિયે કરે પાપ.સહે સીત તાપ રાત દિન ન ઉસાસા હે,
છૂટાં ન મમત્ત ફંદા કામ બસ રહે ગંદા, સો તો નર મેરે જાને મોહ બંદા ખા
સાહે. ૬
આપુહીં તૂં બંધ્યો હંસ અપને અગ્યાન ભાવ, ભાવ શ્રુત પરવાન મનમેં ન
ધરા હે;
જનમ મરન જહાં સાસમેં સત્રહ બેર, સમધિક એક તોભી ભવતેં ન ડરા હે;
ગ્યાન દૃગ મૂંદી ભયો કઇ બેર કૂંદી તોબી, તૂં દીનદયાલકી તરફ ભી નખરા હે;
જો જો અવિવેકકી નિસાની માની સોધ નિજ, યાહિતેં અનાદિહીકા મોહ
સિંધુ પરા હે. ૭
ઇંદ્રાદિક યાકે દરબાર ચોપદાર ખડે, ભીર બાર મચી જહાં તીન લોક પ્રાનીકી;
કિન્નરી નરી સુરી સમાજ સાજ સાજિ નાચે, ગીત ધુનિ સુનિયત દેવરાજ રાનીકી;
બાજત અનેકદેવ તુરસુનિ બાની કૂર, માનીકાં નિસાનીસુખ હોત મમતાનીકી;

અવલોકહી તેં પ્રભુ લોકા લોક લોક હોઇ, કૈસે થુતિ કરોં જિનરાજ રાજધા
ની કી. ૮

ધુસર વ્હે ભિચ્છુક ક્યોં હોઇ રહ્યો ચિદાનંદ, આપુકોં જોચીન્હે તૂં તો આપ
હીમેં નિધિ હે;

ગ્યાનકી કુદારી ભારી મોહકી ધરા બિદારી, ટારિકે નિહારિ રજ વિકલપ બિધિ હે;
તામેં પ્રભુ ભાસમાન ભાસમાન જેસો ભાર, ઓરન સમાન તાકે જાકે દેખે
સિધિ હે;
વાહીકોં વિચાર વહે સાર તાર હાર જેસો, ઓર સબ ભાર ઓ અખંડ તેરી
રિધિ હે. ૯

ઉત્તમ અચાર સુવિચાર ચારૂ વ્યવહાર, દાર અભિરામ સાર પરિવાર સંપદા;
પાઇયે અનૂપ રૂપ ભૂપ માન દોર ધૂપ, રહિત સમાજ સુખ સાજ બિનુ આપદા;
દેવ નર દેવપદ પદમ પ્રમિત ધન, ધન ધન જગ કરે સુજસ મહા સદા;
તૂંકો જિનરાજ પ્રભુ ધરીમેં નિવાજ કરે, હંસરાજ આપસો નિવારિ કર્મકે
ફંદા. ૧૦

ઊરધ ધરાકે તલે કબહૂ નિગોદ ગોદ, દરભર રહ્યો યહે ભવ સિંધુ માજે હે;
કોન ભોન ગહ્યો નાંહિ કોન દુઃખ સહ્યો રહ્યો, પરાધીન દીન ભઇ તોહિ તોકોં
દાજે હે;
ચેતના રવી ન નર તીન તીગેહ્યુ પાર, દેત હે શરીર પાઇ નરકો ન ઓજે હે;
સકતિ સંભારિ હંસ આપુકોં નિહારિ હારિ, હારિ રહ્યો કાહે જોર મોહ નૃપ કો
જે હે. ૧૧

ઋદ્ધિ દેખિ દેવતાકી તાકી લાલસા ન કર, લાલસા ન કર રહી કાહુકે ભી જગમેં;
સારતા ન યામેં સા રતા ન કહું દેખી સુની, તાર જાકી પ્રકૃતિ સો મેતો ગિનિ
ખગમેં,

એસો મિથ્યા ભાવ તાકે ભાવ તાકે ભાગે નાંહિ, ભાવ તાકો તો સો સો જો દેખ્યો મોખ મગમે;
હંસ ખોજિ હંસ બંશ કર્મકો બિધ્વંસ કર, બસિકે રહેગો કોલો બંધ્યો કર્મ ઠગમે. ૧૨
એકઇંદ્રિ આદિ જંતુ પંચઇંદ્રિ પરજંતુ, સબે એક રૂપ જ્ઞાન ચેતનાકે ધારી હે,
દરબકી દૃષ્ટિ દેત કર્મમલસોં અપેત, શુદ્ધ અવિરુદ્ધ અવિચલ અવિકારી હે,
નિરાકાર નિરાધાર નિરાહાર નિરધાર, પાર ગત બાની ઇંહિ રૂપ અવધારો હે,
યાહી ભાંતિ સરધાન ભાન અમલાન જાકો, હંસરાજ સોઈ પ્રાની સમકિત ધારી હે. ૧૩
ઐલ વિલ પાઈ પાક શાસનકે સાસનકોં, નાસનકોં અઘ જાંકી મહિમા કરતુહે,
જનન સમય વન ભવન નિહિત ધન, લેલે અગનિત પ્રભુ સદન ભરતુ હે,
કુશુમ સુરભિ ગંધ વારિ ધારા ગઠા બંધિ, વરખિ વરખિ ભવ દુસ્તર તરતુ હે,
ઐસો જિનચંદ્ર મહાનંદકો અમંદ કંદ, વંદક ભવિક વૃંદ દ્વંદકોં હરતુ હૈ. ૧૪
ઓરહીકે ચોર કરિ સોર પંચ મૃષા વાદી, વાદી ભિન્ન ભિન્ન હંસ રૂપ ઠહરાવે હૈ;
કોઉ કહે સુન્ન પાપ પુન્યસોં રહિત કોઉ, ભૂતકો સંયોગ નિરયોગ દરસાવે હૈ;
વ્યાપક કહત કોઉ કોઉ અણુ પરિમાણ, કરૈ ઓર વેદ ઓર ઐસે બહરાવે હૈ;
સબનૈં પ્રવાન ભગવાન જિન દેવબાની, ઔર મિથ્યા જાની જાતેં દૂષન ધરાવે હૈ. ૧૫
ઔષધકોં ઢૂંઢે રોગ નાશિબેકોં મૂઢ લોક, ગૂઢ રોગ લખે નાંહિ લગે જે અતાદીકે;
તન દુઃખ તનકસોં ભીત રહે ભીતર હે, તાકી બાત જાનૈ ન રહાહૈ જીવ છાદિકે;
જ્ઞાનરસ સરસ રસાયન સધાય કરિ, અજર અમર હોઉ તિનહીકોં બાદિ કે;
હંસ ઉપદેશ માનિ આતમિક હિત જાને, નિજ ધનું ખોવત હૈ કહિતે પ્રમાદિકે. ૧૬

અંતકકોં ગ્રસે જોપૈં અંતક ગ્રસ્યો ન જાઇ, અંત બિનુ અંત જાકી આદિન ન અંત હૈ;
જ્ઞાનકી અનંતતા અનંત કાલ પરયંત, જગમગિ રહિ લિયે જગ બિરતંત હૈ;
મહાનંદ કંદ મન વચ ગતિ જહા મંદ, દ્વંદ દશાતીત જાકો સાધક સિદ્ધંત હૈ;
પરમ પુરૂષ સોઇ સિદ્ધરૂપ શિવ રૂપ, હંસરાજ જાકો ધ્યાન કરત મહંત હૈ. ૧૭
કરૈ મહા પાપ પાપ પુન્યકો ન ભેદ જાને, આપ તાપ તપનસોં રહૈ નિત તપિપા
ભેટિ ન સરૂપ લેટિ રહ્યો મોહ પરજંક, ચેટકો મલિન જિન કબહુ ન જપિયા;
દીન ભયોડોલે નિત ચિત જાકો ડાવાડોલ, ડાલકો સરૂપ ગહૈ રહૈ ડર ચપિયા;
સોઈ કરૈ કામ જામે નામ પરસિદ્ધ હોઇ, હંસરાજ ઐસે જીવ મૂઢ નિમેં-થપિ યા. ૧૮
એલા તૂં અનંત કાલ આપકોં સંભાલા નાંહિ, પાલા ભવ ડાલા આપ અપની ત ગાફલી;
એલ ઐસા એલ જોનૈં કબહું ન એલ્યા હોઇ, એલા એલ એલનમેં હોત હૈ ચ લા ચલી;
આયો હૈ નિકટ નટ બાજી છોડી દેખિ ઘટ. આતમા રહી હૈ જૈસી દીપક શિખ્યા બલી,
કાલકી-લબ્ધી પાઇ સાલકોં નિકાલ કાલ, જાલ ઘેરા ટાલિ ઉઠિ ખડા હો મહા બલી. ૧૯
ગરભ નિવાસ દુઃખ બાસ મોહ પાસ બાંધે, સહ્યો હૈ અનંતી બેર નિજ ગુન ભૂલિ કે
પરધન પરધન કુગતિકે બરધન, બરધન માનિ આઠો યામ રહ્યો ફૂલિ કે;
એઇ દુઃખદાઇ સુન ભાઈ કહોં સમુઝાઈ, ભયો રાઇ રાઇ તો ભી રહ્યો હૈ કબૂલિ કે;

અબ કછુ હંસ ચેત ચેતના શકતિ ફોરી, ફોરિ કર્મ મર્મ દોઉ માનિ સમતુલ કે; ૨૦

ઘર ઘર ડોલ્યો તો ભી થરકો ન પાયો ઓજ, ઘેરો ન બચાયો ઘનો ઘરીઘરી મોહકો,
છાંડ્યો ન મિથ્યાત રંચ સમ્યક દરશ ઘાત, કંચનસી દેખી સાચો બનિક જ્યોં લોહકો'
કહેકીન પરતીતિ આપ રહે નિરતીતિ, છલહીમેં છલ્યો જાઇ બલન અપોહકો;
પાયો ન ધરમ ભેદ જાતેં હોઇ નિરવેદ, ચક્રિત સો વ્હે રહ્યો રહેલા જૈસે રોહકો. ૨૧

નારક ઘલામેં વજ્ર કંટક કલિત શિલા, તામેં તૂ પછાર્યો જૈસે ધોબીકોસો કપરા;
કુનર જનમ પાય અસહાય હાઇ હાઇ, દીન ઘર ઘર ડોલ્યો હાથ લિયે ખપરા;
પાપ ક્રિયા કરિ મરિ મરિકે અનંત બેર, ફિરિ ભવ દાર લગિ રહ્યો જૈસે ચપરા;
હંસ કહે બાર બાર કાહે ન સંભારે યાર સાર જિન ધર્મ એક સોચૈકયોં ન બપુરા. ૨૨

ચતુર બિચાર ચિત્ત અથિર સંસાર યામેં, સાર કુછુ નાંહિ બાર ભૂત સોનિકેત હે;
દાર પરિવાર ધાર મારકો વિકાર મારિ, ડારિ ભવ કારા ગાર માંહિ તુજ દેત હે:
આપુહીકો ઓજ રાજ ચોજજિનેં બેન સોજ, જિન દુઃખ દીન તિનહીસેં કિ તહેત હે.
એતે ઉપદેશસેં ભી જાત ન કલેસ લેસ, માનસકે રે અચેત ભૂત કિધાં પ્રેત હે! ૨૩

છિન છિન આઉ ખપે તોભી પ્રભુકો ન જપે, તપેધન દાર સોચ ચપે કાલ નાગસેં,
ભોગ પરિગહ જોગ હૈ અનાદિ કર્મરોગ, સોગ હેતુ તાસેં કહે પાએ મેરે ભાગસેં;

યાહી મમતાસોં સમતાસોં રહે પીઠિ દેકે, રામરમતા ન જાને રહે બંધ્યો રાગસોં;
આપકો ન બૂજે સૂજે મર્મ ન ધરમકો ભી, પાવે ભવ ત્યાગ કૈસે છૂટે કર્મ દા
ગસોં. ૨૪

જનમ મરન ખેદ ભૂખ તૃષા નાંહિ વેદ, વેદભી કહત ભેદા ભેદ જાકો અટકે;
ચિદાનંદ-ચેતન સરૂપ રૂપાતીત, વીતરાગ મહા મોહ બલ છિનકમેં પટકે;
સુનત બચન જાકે જગત અનંત જંતુ, નિરમંતુ હોઇ ભવ બંધનતેં સટકે;
દેખત ચરન જાકે પાપકો બિધંસ હોઇ, હંસરાજ તાંહિ ભજ કાહે ઔર ભ
ટકે ? ૨૫

ઝગડો ચુકાઈ સબ ઝઝકિ કે ઝાડિ દીનો, ઝલમલ ઝલમલ ઝાંખ્યો પ્રભુભાસતો;
ઝીને નિબસનિ મંઝ ઝલકે રતન જૈસે, કર્મકે ઝકોર માંઝ રહ્યો હૈ બિલાસતો;
ગુરૂકી કૃપાતેં બૂજયો સૂજયો જો ન કબહુંભી, ઉરજયો અનાદિકો થો પાયો
તાકો બાસતો;
જનમ મરન ખેદ છૂટો તૂટો ભ્રમ ભેદ, ઉગ્યો જ્ઞાન ભાન ઘટ ભૌથિતિ બિના
સ તો. ૨૬

નલિનીકો તોતો જૈસે બંધ્યો આપુ આપુહી સોં, સો તો રોતો રહૈ નિશિબાસ
ર ભરમસોં,
તૈસેં ભવ બાસી મિથ્યા મતકો ઉપાસી કરે, મિથ્યા કરતૂતિ બંધે આપુહીં કર
મસો;
યાહીતેં કહે સખેદ સુપર ન જાને ભેદ, કાને ભ્રમ રૂપ કાજ છુટયો હૈ ધરમસોં:
નિરપાધ આતમ સરૂપ સાધિ સકે નાહિ, માંહિ તમ ઘેરો તાતેં પ્રીતિ ન પ
રમસોં. ૨૭

ટિકે પર પદમેં જયોં પર પદ માત હોઈ, પર પદ માત તૈસે પર પદ મેટિકે;
મત જન કોપ કર મત જિનકો પકર, કરનકો જય કર મિથ્યાત સમેટિકે;
જિનકો સરન ગહૈ જન કો સર ન ગહે, વાકે જીતવેકો સબ રહૈ પૈર લેટિ કે;

હંસરાજ રાજ કર રાજ કર જૈસો હોઈ, વિસદ સદય તાસોં કર્મ ફંદ મટિ કે. ૨૮
ઠાંઊ ઐસી કૌન જો તેં જનમ મરન કરિ, તીનસેં તે તાલ રાજમાંહિ નાંહિ
પરસી.
કરમ શુભા શુભ ઉદેતેં નાના પરજાય, ધરિ ધરિ નાંચા ઇહાં સાખી સર્વ દરશી
કારન ચતુરવિધ અંતરંગ રહે સંગ, સરવંગ તાંતેં લોકકિઓ રંગ ધરસી.
દુંદ દશા ડાલિ હંસ આપકો સંભાળિ ટાનિ, ઓઢિ બાનિમાનિ જિન બાની
સુધા જરસી. ૨૯
ડુબકી દે પાની તાકી ડુંગરતે પડે ડાકી, ડાંસપેં ડસાવેડીલ રંખ ડાલ લટકે;
કંદ મૂલ ગ્રસૈ ધસૈ પાલમેં નિહાલે નાંહિ, હંસ ભેદ પવન અભ્યાસહીમેં અટકે;
સાંઇ કાજ કરે દૌર તીરથ અનેક ઠૌર, ઘટહીમેં ખોજે તો અબોધ ઓટ પટકે;
આપહી પ્રકાશ રૂપ જાસ રૂપ ઔર નાંહિ, વાંકો છોડિ ઔર ઢુંઢે યહે મુઝ
ખટકે. ૩૦
ઢૂંઢા ચાહે જાહિ તાંહિ મૂઢ નર ઢૂઢે નાહિ, બહ્યો રૂઢિ ગૂઢ ભેદ કુછુ નહિં પા
વે જ્ઞાન;
તીરથ અનેક ધાવે ઠૌર ઠૌર શિર નાવૈ, ગુન જિનદેવ ગાવે, પાવૈ ન અચલ થાન,
ચર્ચે અનેક ગ્રંથ મન વચ કરે મંથ, ધરે પગ પંથ નિરદોષ દે અનઘ દાન;
નિહચે વ્યોહાર રીતિ જોલોં જાને વિપરીત, ઠાને ક્રિયા અનેક અંત ગજકો
સનાન. ૩૧
નિજ ગુન ભૂલિગયો ભવ તરૂ ઝૂલિ રહ્યો, સહ્યો નાના દુઃખ મહા મોહ નીંદ સૈ
રહ્યો;
રામારામા ધનધન રટત અહે અનાદિ, તટિની વિકટ તૃષ્ણા સ્રોત તિનજ્યોં બહ્યો;
કબહુ ભી ભૂલિકે દશા વિનાશિ ભરમકી, પરમ નરમ વ્હૈ મરન નિજના ગહ્યો
પૂછે હંસરાજ કછુ સૂઝે હૈ કિ નાંહિ ભૈયા, માંસકી મસકમેં મવાસી કહા વ્હૈ
રહ્યો. ૩૨

તેસ પાપ વાસનાસોં મનકોં ઉદાસ રાખુ, શાસકો વિસાસ નાંહિ કાલ જયોં
કૃપાન હૈ;
કામિની કનક ફંદ દોઉ જાનિ ચિદાનંદ, કાહેઉ રજત યામે છોડિ જિય જ્યાન હૈ;
થિર એક આદિ અંત સુજશ શ્રી ભગવંત. ઔર છિન ભંગુર ન કોઉ પર
ધાન હૈ.
નીરકીસી લીક જ્યોં અલીક હોઇ પલક્મેં, ખલક ભી તૈસે હંસ કોઉ ન નિ
દાન હૈ. ૩૩
થોરીસી ઉમર તામેં રોગ સોગ મોહ ભર, કાલકો હમેસેં ડર પરબસ રહના;
મનમેં કસાલા સોલા કરે નાંહિ માલા કર, તાલામેં જડીસી મતિ રહૈ દુઃખ
સહના;
નાથકોં કરે ન નાથ યાહીતેં રહે અનાથ, પાથ જ્યોં અગનિ સાથ પાપ તાપ
દહના;
એતે દુઃખ સંકટમેં કંકટસો જૈન ધર્મ, સમુઝિ સમુઝિ હંસ યહે તુઝ કહ
ના. ૩૪
દેવ જિન રાજ રાજ કાજકો સમાજ તજિ, ભયો મુનિ રાજ રાજ રાજ જાકોં
પૂજે હૈ;
ધરિ યોગ ધ્યાન ગ્યાન ભાનકોં પ્રગટ કીયો, લોકા લોકકો વિકાશી મોહ જાતે
ધ્રૂજે હૈ;
પરમ પુનીત વીતરાગ વીત વિકલપ, પાઇ ઐસો દેવ તાસો વિમુખ ક્યોં હૂજે હૈ,
બિનુ સેવા તાકી કાકી ગઇ ભવથિતિ ઘટિ, હંસ જાકી ભગતિ તેં કર્મ સેના તૂ
જે હૈ. ૩૫
ધાવૈ હૈ તું સ્વારથ ન સ્વારથકો ભેદ પાવૈ, સ્વારથકે તલે જૈસે ભાર આપ માનિલે,
મેંહી કરોં ભરોં મેં નિવારોં મારોં તારો લોક, બોક જ્યોં કરત મેં મેગરૂ આ
ઇ તાનિલે,

હંસ કહે ઓરહીસોં ભૂલો ફૂલો ફિરે માન, માન બલ શક્ર સમ વક્ર મતિ જાનિલ
જાન્યો નિજ મર્મ ન ન કર્મકો સરૂપ કૂપ, ભવરૂપ ભેક જૈમે રહ્યો ઓટી બાનિ
સે. ૩૬

નિહચે સરૂપ નિરભેદ ભેદ રૂપ પુનિ, વિવહાર માંહિ ભેદાભેદ યોંધરતુ હૈ,
દોઉ ક્રમ રૂપ સમકાલ સ્યાદ વાદ સૈલી, લિયેજો અવક્તવ્ય વસ્તુમેં કરતુ હૈ,
પરછેહી અવકતવ્ય તાસોં ભેદાભેદ દ્વૈત, યોગતેં સપત ભંગ ભંગી પસરત હૈ
ઐસે સત્તા તત્ત્વકોં વિચારસો કહાવે જૈન, ઔર મિથ્યાલેન ભવસાગર પરતહૈ.૩૭
પાએ બહુ માલ લાલ બાલ સુ મરાલ ચાલ, દેવ બાલ જૈસે બાલ તાલ ધન
રાસિકે
ભએ રિપુ કાલ મછરાલ બડે ભૂમિપાલ, કિયો જગ જેર ફેરિ ફેરિ દ્વાહી ત્રાસિકે;
કહે હંસ બંસકોં દિપાયો પાયો બડો નામ, ધામ ધામ જસ વૃંદ રાખ્યો હૈ નિ
વાસિકે,
જગ જાલ મહા સાલ લગ્યો બિકરાલ નાલ, કાલ ન બચાયો રહ્યો ઓટો ખ્યાલ
ભાસિકે. ૩૮
ફિર્યો નેક દરશન ભયો ન સુદરશન, બિનુ ન્હે સુદરશન મિથ્યા ગુર જાત હૈ;
કિઓ ન પ-હેજ પર રહ્યા પા હેજ પર, પરહેજુ હોતે પરભાવ બિસદાત મૈં;
રાગાદિક ડાર ડાર ડાર કર્યાફિરે ગમાર, મૂલહીકે ઓન્હે હોત રાગાદિક માત હૈ;
શુદ્ધ ભાવ ધાર ધાર પાતતેં ઉદ્ધાર હંસ, રાજ હોઉ કર્ણધાર સારયહ બાત હૈ ૩૯
બંધે હૈ અનાદી હી કે દોઉ જીવ પુદગલ, તાહી કે અભેદ બલ વિવિધ ન
ચાત હૈ;
સંવરકોં કરે ધરૈ યોગકો અડંબર ભી, અંબર રહિત પાપ ક્રિયાતે ડરાત હૈ;
ઉદ્યત વિહારી પાલે દશ વિધ સમાચારી, નારીસોં વિમુખ સબ ભાંતિ અવદાત હૈ,
બિનુ ભેદ ગ્યાન હંસ સંવર નિદાન નહિં, હોત નિરવાનયહ પરવાન બાત હૈ.૪૦
ભેડિયા ધશન જૈસે જગલાગો મિથ્યા મગ, પગપગ ધોએ ભરો ભવ કૂપ પરે હૈ,

પાવૈ ન મરમ કુલ ધરમ ધરમ જાને, હિંસા કાજ સાજ ફિરિ ફિરિ અવતરે હૈ,
ગયો ન અજ્ઞાન ધ્યાન વિષે દર ધ્યાન રહ્યો, ઓઠી કરે કરની કર્યો કજ હંસ સરે હૈ,
સુદ્ધતા બિસારિ શુદ્ધ ભાવ ધારિ રુદ્ધ કરે, જોગકો વિશુદ્ધ તાકે હોત નિસતરે હૈ. ૪૧
માનિ કમનીકી ઢેરો અન ગની તૈને ઘેરી, ચેરી જૈસી ધરિ રહી કમલા અનેક ઓર;
ગજ બાજિ રથ સાજિ જિત રિપુ રાજ રાજિ, સિંહાસન બૈઠો છત્ર ધારિ ધન જયોં સુમેર;
સુંદરી સુરી ભી રહૈ જાકે રૂપ આગે દુરી, કિન્નરી સી ધુની જાકી પ્યારી નારી રહી ઘેર;
પાએતેં વિવિધ ભોગ બીતરાગ ધરિ જોગ, કબહૂ ભી હંસ કીની કર્મ સેના નાહિં ઝેર. ૪૨
યાન જયોં મહાન દુરગમ પંથ ગમનકોં, પોખકોં જયોં પય પાન સાવન કિસાનકોં;
ભોગ સુખકોં જયો દાન કર્મ નાશિબેકોં ધ્યાન, કાન જયોં સુનનકોં સનાન વપુ વાનકોં;
બૈરિ દલકોં કૃપાન હસ્ત જલ જૈસે ધાન. સાનકો સુ સંગ જૈસે બાન જયોં નિસાનકોં;
ભાન તમ ભેદકોં જયોં જ્ઞાન ભાવ ખેદકોં જયો, તૈસે ગ્રંથિ ભેદ હંસરાજ સરધાનકોં. ૪૩
રાગ દોષ નિગ્રહતેં કુરે રિદ્ધિ અંતરંગ, બહિરંગ જોગાસન ડંબરસોં દીસેહૈ;
જોગ ક્રીયા ધારી પર પદકોં બિહારી, વીતરાગરાગ દોષ બિનુ કર્મ દલ પીસેહૈ;

યદ્યપિ ન હલૈ ચલૈ મોહ દશા પરજલૈ, સુપત જયો પ્રાની કર્મ રાસિકોં કરીસહે
હંસ જિન મત સાર યહે જાનિ નિરધાર, મોહકે બિનાસ હોત સિદ્ધકે સરી
સે હે; ૪૪
લેપ કર દૂર તૂર નિજ પરગટ કર, સૂર હોઊ પૂર ભવ સરિતાકા ઘટા હે;
સરધા ન જાગા ભાગા મિથ્યાત અંધેરા મેરા, ડેરા પાયા સાસતા સુ બોધ
છાતિ પટા હે;
ખોલિ આંખ નાખિ રાગ દોષ ઝાંખિ આપકોતુ, ધરિ ધરિ ભેષ નાના બહુ
કાલ નટા હે;
બચન પવન જિન રાજ પાય હંસરાજ, સસે મોહ વિભ્રમ કુહર જૈસા ફ
ટાહે; ૪૫
બામસોં લુભાયો કામ બામ ચિત દામ ધામ, કામ ધર નગન નગન તાન ભાવેહે
રામ રસ વિમુખ વિરામ ધરિકો ન પાવે, આઠોં યામ મામ ચાહે ભેદકો ન
પાવે હે;
આપુકોં બિસારિ દયો ભયો મોહ પરબશ, બસન અસન રસ અસુધર તા
વે હે;
ચાહે સુખ કરન કર ન કરે કંહુ ઉચો, હંસ ઐસે પ્રાની ભવ હેતુ હી બઢા
વે હે. ૪૬
શરનકોં ચાહે જોતો સગન લે જિન દેવ, ચરન ચરન ગુન જાતે પરગટ હોઇ
કરમકો કટે જોગ હટે મહા મોહ રોગ, મિટે પાપ પુન્ય ભોગ છુટે રાગ દો
પ દોઇ;
ડસૈ ન કદાપિ કાલ માત હોઇ ભવ જાલ, નિકલે મિથ્યાત સાલ રિપુ નહીં હો
ઇ કોઇ;
વંદે ત્રિભુવન લોગ વ્યાપે કબહૂ ન સોગ, હંસ પાવે મહા ભોગ જગમેં કહા
વે સોઇ. ૪૭

ખટ્ ખંડ નર વર ખડે લડે ચક્ર ધર, સક્રસી વિભૂતિ ત્યાગિ ભયે મુનિરા
જ જ્યૂં;
જિન મત રસ સુધા રસતેં સરસ મુનિ, બિખતેં બિસમ પુનિ જાન્યો વિખે
કાજ જ્યૂં;
અગમ સુગમ કરી વિવિધ લબધિ ધરી, ખરી રીતિ રાચિ ભએ જગ શિર
તાજ જ્યૂં;
પરમ પ્રકાશ પાસ રહિત સુવાસ જાસ, સાસતો નિવાસ તાંહિ નમે હંસરાજ
જ્યૂં. ૪૮

સબહૂકી જાને પીર જગકો તમાસગીર, આપકો વિમલ કરે સમભાવ નીરસોં,
કર્મ રજકો સમીર વ્યાપે નાંહિ કામ તીર, ભિન્ન કરિ જાને માને આપકોં શરી
ર સોં;
ભવજલ પાયો તીર સત્ય નૃપ સેના ખીર, ચિત લાયો જિન ભગવંત મહાવીરસોં,
સોઈ નર ધીર ભવ રસાદારિવેંકો સીર, હંસરાજ ઐસેહીકી પૈએ મોખ ભીર
સો. ૪૯

હંસ કિયો બિસદન સદન ન મોહ છૂટો, મદન વિકાર સાર જાનિ રાખ્યો
મનમેં,
મોહકી મરોરિ તોરિ ડારી ન વિડારી કહૂં, સુમતિ કુમતિ સંગ રાચ્યો તિહું પનમેં;
પરમ પુરાન નર ચેતન સરૂપ ધર, તજિ ધન ઘર ધ્યાયો બેઠિકે ન બનમેં,
બારિકે બબૂલા પૂલા તૂલકો બઘૂલા બેગ, અંત યહ જૈહે અગ ભંગ એક છિ
નમેં ૫૦

ક્ષાયિક સકતિ જાગે પાપ પુન્ય ભેદ ભાગે, લાગે જિન મારગમેં પાગે જ્ઞાન રસમેં,
ત્યાગે પરકોં અશેષ દાગે કર્મ મલ રેપ, ધરે ભેષ કબહૂન થાલર તરસમે,
આપકોં સુ થિર કરે ભવ નીર નિધિ તરે, હરે દ્વૈત ધરે ભાવ સરસ સરસમે,

હંસ સરવંગ અંસ અંસકે વિષદ ભયો, આગમ અનંત કાલ લસેગો સુ ર
સમેં. ૫૧
ગ્યાનકો નિધાન સુ વિધાન સૂરિ વર્દ્ધમાન, ભાનસો વિરાજ માન સૂરિ રત્ન પા
ટ જ્યૂ,
પરમ પ્રવીન મીન કેતન નવીન જગ, સાધુ ગુનધારી અપહારી કલિ કાટજ્યૂ,
તાકો સુ પ્રસાદ પાય હંસરાજ ઉપજાય, બાવન કવિત્ત મનિ પોએ ગુન પાટજ્યૂ,
અરથ વિચાર સાર જાકો બુધ અવધારિ, ડોલે ન સંસાર ખોલે કરમ કપાટ
જ્યૂ. ૫૨

ઇતિ શ્રી હંસરાજ બાવનો સમાપ્ત.

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિભ્યો નમઃ

અથ શ્રી શ્રાવકને દેવશી પ્રતિક્રમણ વિધિ પ્રારંભઃ

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આયરિયાણં, નમો ઉવજ્ઝાયાણં, નમો લોએ સવ્વ સાહૂણં, એસો પંચ નમુક્કારો સવ્વ પાવપણાસણો; મંગલાણંચ સવ્વેસિં, પઢમંહોઇમંગલં. ૧

ઇચ્છામિખમાસમણો, વંદિઉંજાવણિજ્જાએનિસ્સિહીઆએ. મત્થએણવંદામિ, ઇચ્છકાર સુહરાઇ ૨.

સુહદેવસી, સુખતપ, શરીર નિરાબાધ, સુખસંયમયાત્રા, નિરવહોછોજી છે જીસાતા ગુરૂ કહે, દેવગુરૂપસાએ જી, મત્થએણવંદામિ ઇચ્છાકારેણસંદિસહ ભગવન ઇરિઆવહી પડિકમુંજી. ઇરિઆવહિઆએ, વિરાહણાએ, ગમણા ગમણે, પાણક્કમણે બીઅક્કમણે, હરિઅક્કમણે ઓસાઉત્તિંગ, પણગદગમટ્ટી મક્કડા, સંતાણા સંકમણે, જેમેંજીવાબિરાહિઆ, એગિંદિઆ, બેંદિઆ, તેંદિઆ, ચઉરિંદિઆ, પંચંદિઆ, અભિહિઆવત્તિઆ, લેસિઆ, સંઘાઇઆ,સંઘટ્ટિઆ, પરિઆવિઆ, કિલામિઆ, ઉદ્દવિઆ, ઠાણાઓઠાણા, સંકામિઆજીવિઆ, ઓવવરોવિઆ,તસ્સમિચ્છામિદુક્કડં.૨ તસ્સુત્તરી કરણેણં, પાયછિત્ત કરણેણં, વિસોહીકરણેણં, વિસલ્લી કરણેણં, પાવાણં કમ્માણં, નિગ્ઘાયણઠ્ઠાએ, ઠામિકા ઊસગ્ગં. અનથ્થ ઉસસિએણં, નિસ

સિએણં, ખ્કાસિએણં, છીએણં, જંભાઇએણં, ઉડ્ડુએણં, વાયનિસગ્ગેણં, ભમલિએપિત્તમુચ્છાએ, સુહમેહિં, અંગસંચાલેહિં, સુહુમેહિ ખ્કેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચાલેહિં, એવમાઇએહિં, આગારેહિં, અભંગો અવિરાહિઉહુ જમે કાઉસગ્ગો. જાવ અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં, નપારેમિ, તાવકકાયં, ઠાણેણં, મોણેણં, જાણેણં અપ્પાણંવોસરામિ.

એક લોગસ્સનો મનમાં કાઉસ્સગકરવો. પછે લોગસ્સ પ્રગટ કહેવો.

લોગસ્સ ઉજ્જોયગરે, ધમ્મતિત્થયરેજિણે,
અરિહંતે કિત્તઇસ્સં, ચઉવિસંપિ કેવલી. ૧
ઉસભમજિયંચવંદે, સંભવમભિણંદણંચ સુમઇંચ,
પઉમપ્પહં, સુ પાસં, જિણંચ ચંદપ્પહં વંદે. ૨
સુવિહિંચ પુપ્ફદંતં, સીઅલ સિજ્જંસ વાસુ પુજ્જંચ,
વિમલ મલતંચ જિણં, ધમ્મંસંતિચ્ચ વંદામિ. ૩
કુંથૂઅરંચ મલ્લિં, વંદે મુણિ સુવ્વયં નમિ જિણંચ,
વંદામિરિઠ્ઠનેમિં, પાસંતહ વદ્ધ માણંચ. ૪
એવ મએ અભિત્થૂયા વિહૂયરે મલા,પહીણ જરમરણા,
ચઉવીસંપિજિણવરા, તિત્થયરામે પસિયંતુ. ૫
કિત્તિય વંદિય મહિયા, જેએ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા,
આરોગબોહિ લાભં, સમાહિવર મુત્તમંદિંતુ. ૬
ચંદે સુનિમ્મિલયરા, આઇચ્ચે સુ અહિ યંપયા સગરા,
સાગર વર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધં મમદિસંતુ. ૭

ઈચ્છા કારણેન સંદિસહ ભગવન્, ગમણા ગમણ આલોઉં છ.

મારગને વિષે, જાતાં આવતાં, પ્રથિવી કાય, અપ્પકાય, તેઉકા

ય, વાઊકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રસકાય, નીલફૂલ. માટી પાણી કણ કપાસીઆ, સ્ત્રી આદિકતણો સંઘટ્ટ હુઓ હોએ, તે સવિ હું મને વચને કાયાએં કરી મિછામિ દુક્કડં. ઇચ્છાકારેણ, સંદિસ્સહ ભગવન, સામાયક઼ ઠાવા ત્રણ, નોકાર ગણું,

પછી ખમાસમણ પૂર્વક ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન જીવરાસ ખમાવુંજી.

સાત લાખ પૃથવીકાય, સાત લાખ અપકાય, સાત લાખ તેઉકાય, સાથ લાખ વાઊ કાય, દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિ કાય, ચઊદ લાખ સાધારણું વનસ્પતિ કાય, બે લાખ બેંદ્રી, બે લાખ તેંદ્રી, બે લાખ ચઊરેંદ્રા, ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ તિર્યંચ પંચેદ્રી, ચઊદ લાખ મનુષ્યના ભેદ, એવંકારે, ચઊદ રાજ. ચોરાશી લક્ષ, જીવાયોનિ માંહિ, માહરે જીવે જિકો કોઈ જીવ દૂહવ્યો હોય, વિરાધ્યો હોય, તે સવિ હું મને વચને કાયાએં કરિ મિચ્છામિ દુક્કડં

ઈચ્છા કારેણ સંદિસહ ભંગવન અઢાર પાપ થાનક આલોવુંજી

પહિલે પ્રણાતિ પાત, ૧ બીજે મૃષાવાદ. ૨ ત્રીજે અદત્તા દાન, ૩ ચોથે મૈથુન, ૪ પાંચમે પરિગ્રહ, ૫ છઠેક્રોધ, ૬ સાતમે માન ૭ આઠમે માયા, ૮ નવમેં લોભ, ૯ દશમેં રાગ, ૧૦ ઇગ્યારમેં દ્વેષ ૧૧ બારમેં કલહ, ૧૨ તેરમેં અભ્યાખ્યાન, ૧૩ ચોદમેં ચાડી, ૧૪ પન્નરમે રતિ અરતિ, ૧૫ શોળમે પર પરિવાદ, ૧૬ સત્તરમે માયા મૃષા, ૧૭ અઢારમે મિથ્યાત સલ્ય ,૧૮ એ અઢાર પાંપ સ્થાનક સેવ્યા હોય, સેવરાવ્યાહોય, સેવતા પ્રતે અનુમોદ્યા હોય, તે સવિ હું મને વચને કાયાએં કરી મિચ્છામિ દુક્કડં.

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન ગુરૂ થાપના કરૂં જી.

પંચેંદ્રી કહિયે પંચેદ્રીય સંવરણો, તહ નવ વિહં બંભ ચેર ગુત્તિધરો;
ચઉ વિહ કસાય મુકકો, એ અઢાર સગુણ સંજુત્તો. ૧
પંચ મહવ્વય જુત્તો, પંચ વિહ આયાર પાલણ સમત્થો,
પંચ સમિઓતિ ગુત્તો. એ છતીશ ગુણો ગુરૂ મજજ. ૨

એ પ્રથમ ખમા સમણ. ઈચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન દ્રવ, ખેત્ર, કાલ, ભાવ ધારૂં જી.

દ્રવથકી લુગડો લતો, ગરણો ગાંઠો, પાથરણો, પોછણો, નોકર વારી, ધાર્યા પ્રમાણે મોકલા છે. ખેત્રથકી ઊપાસરાના બારણાના માહિલી કોરે, કાલ થકી સામાયક નીપજે તહાં સુધી, ભાવથકીજથા સગતે રાગ દ્વેષે રહિત વૃત્તિ સંગાતે બોલવું. ગુરૂવાદિક સંગાતે બોલવાનો અગાર છે. અવ્રતી સંગાતે બોલવાના પચ્ચખાણ છે. એણી રીતે છ કોટીએ કરી સામાયક ઊચ્ચાર કરવા, એક નોકાર ગણું જી. પ છે એક નોકાર ગણી.

ભગવન સામાયક ઊચ્ચાર કરાવોજી. ગુરૂ કહે.

કરેમિભંતે સામાઇયં સાવદ્ય જોગં પચ્ચખ્ખામિ, જાવનિયમં પય્યુવાસામિ, દુવિહં તિવિહેણું મણેણું, વાયાએ કાએણું, ન કરેમિ નકારવેમિ, તસ્સભંતે પડિક્કમામિ, નિંદામિ.ગરહામિ અપ્પાણું વોસિરામિ, એ બીજું ખમા સમણ. ૨ સામાયિક કરતાં ચારિત્રા ચાર શુદ્ધ થાએ એટલે સામાયિકાવશ્યક પહિલું ૧

ઈચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઈચ્છાકરેણ સંદિસહ ભગવન, બીજા આવશ્યક ભણી ઇરી.

યાવહી પડિક્કમું.——ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં.

ઇરીઆ વહીયાએ, વિરાહણાએ, ગમણા ગમણે, પાણ ક્કમણે, બીઅ ક્કમણે, હરિઅક્કમણે, ઓસાઉત્તિંગ, પણગદગમટ્ટી, મક્કડા સંતાણા સંક્કમણે,જેમેજીવા વિરાહિઆ, એગિંદિઆ, બેંદિઆ, તેંદિઆ. ચઉરિંદિઆ, પંચિંદિઆ, અભિહયા, વત્તિઆ, લેસિઆ, સંઘાઇઆ, સંઘટ્ટિઆ, પરિઆવિઆ, કિલામિઆ, ઉદ્દવિઆ, ઠાણાઉઠાણ સંકામિઆ, જીવિઆ, ઓવવરોવિઆ, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. તસ્સુત્તરી કરણેણં, પાયછિત્તકરણેણં' વિસોહિ કરણેણં,સલ્લિકરણેણં. પાવાણં, કમ્માણં, નિગ્ધાયણઠાએ, ઠામિકાઉસગં. અન્નત્થ ઊસસિએણં, નીસસિએણં, ખાસિએણં, છીએણં, જંભાઇએણં, ઉડુએણં, વાયનિસગ્ગેણં, ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ, સુહુમેહિં અંગસચાલેહિં, સુહુમેહિં ખેલ સંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિઠિસંચાલેહિં, એવમાઇએહિં આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિઓ, હુજ્જ મેકાઉસગ્ગો, જાવ અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં, નપારેમિ, તાવકકાયં, ઠાણેણં, મોણેણં, ઝાણેણં, અપ્પાણં વોસિરામિ, લોગસ્સ. ૧ નોકાઉ સગ્ગ કરવો

લોગસ્સ ઊજ્જોય ગરે, ધમ્મ તિત્થયરે જિણે,
અરિહંતે કિત્તઇસ્સં, ચઊવીસંપિકેવલી. ૧
ઊસભ મજિયંચ વંદે, સંભવ મભિણંદણંચ સુમઇંચ;
પઊમપ્પહંસુ પાસં, જિણંચ ચંદપ્પહં વંદે, ૨
સુવિહિંચ પુપ્ફદંતં, સીયલ સિજ્જં સવાસુ પુજ્જંચ,
વિમલ મણંતં ચ જિણં, ધમ્મં સંતિચ વંદામિ. ૩
કુંથૂ અરંચ મલ્લિં, વંદે મુણિસુવ્વય નમિ જિણંચં;

વંદામિ રિઠ્ઠનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણં ચ. ૪
એવં મયે ભિથ્થુયા, વિહૂ અરયમલા,
પહીણ જર મરણા, ચઉવીસં પિ જિનવરા,
તિથ્થયરા મે પસિયંતુ. ૫
કિત્તિય વંદિય મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઊત્તમા સિદ્ધા;
આરોગ્ગ બોહિ લાભં, સમાહિ વર મુત્તમં દિંતુ; ૬
ચંદે સુનિમ્મલયરા, આઇચ્ચે સુઅહિયં પયા સગરા;
સાગર વર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ. ૭

લોગસ્સ કેતા દર્શનાચાર નિર્મલ થાએ, એ બીજું આવશ્યક.૨ એ ત્રીજું ખમા સમણ૦ પછી દૃષ્ટી પડિલેહણ કરવો. તે છેહડાથી હાય પગ આસન પોંજવા.

પછી ત્રીજા આવશ્યક ભણી વાંદણાં દેવા.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો, વંદિઊં, જાવણિજ્જાએ, નિસ્સહીઆએ, અણુજાણહ, મેમિઊગ્ગહં નિસ્સહી, અહો, કાયં કાય, સંફાસં, ખમણિજ્જો ભેકિલામો, અપકિલંતાણં, બહુસુભેણ ભે, દિવસોવઇકંતો, જત્તા ભેજવણિ, જં ચ ભે, ખામેમિ ખમાસમણો, દેવસિયં વઇક્કમં આવસ્સિયાએ, પડિક્કમામિ, ખમાસમણાણં દેવસિઆએ, આસાવણાએ, તિત્તીસણયરાએ, જં કિંચમિચ્છાએ, મણ દુક્કડાએ, વયદુક્કડાએ, કાય દુક્કડાએ, કોહાએ, માણાએ, માયાએ, લોભાએ, સવ્વ કાલિયાએ, સવ્વ મિચ્છો વયારાએ, સવ્વધમ્માઇ ક્કમણાએ, અસાયણાએ, જોમએ દેવસિઓ, અઇઆરોકઓ, તસ્સ ખમાસમણો, પડિક્કમામિ, નિંદામિ, ગરહામિ, અપ્પાણં વોસિરામિ, ઇમ ગુરૂ સમીપે વાંદણા બે વાર દીજે. વાંદણા દેતાં જ્ઞાનાદિ ત્રણ નિર્મલ થાએ. એ ત્રીજું આવશ્યક. અને એ

થું ખમાસમણ, ઇહાં પોતાને મુખે પચ્ચખાણ ધારે. તપાચાર નિર્મલ થાએ.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન અતિચાર આલાવી ૭.

ઇચ્છે અરિહંત દેવ, સુ સાધુ ગુરૂ, જિન પ્રણીત ધર્મ, ભાવતો સમકિત પ્રતિપાલું, દ્રવ્યતો લૌકિક, લોકોત્તર, દેવગત, ગુરૂગત, પર્વગત, મિથ્યાત્વ વિષે જયણાકરૂં. એ શ્રી સમકિત તણા પાંચ અતિચાર સોહું. સંખા, કંખા, વિતિગિચ્છા, પર પાસડી પરસંસા. પર પાસંડી સંથુઓ, એ પાંચ અતિચાર માંહે જિકો કોઇ અતિચાર હુઓ હોએ, તે સહુ મને, વચને કાયાએ, કરિ મિચ્છામિ દુક્કડ. બાર વ્રતમાહે પહિલું પ્રણતિ પાત વિરમણ વ્રત, થૂલ બેંદ્રિયાદિક, ત્રસ જીવ નિરપરાધ, ઉપેત કરણ, સંકલ્પી કરી હણવા નિયમ, આરંભે જયણા, એપહિલા પ્રણતિ પાત.વિરમણ વ્રતતણા પાંચ અતિચાર સોધું બંધે વહે છવિચ્છે એ, અઇ ભારે ભત્તપાણ વોચ્છે એ, એ પાંચ અતિચાર. ૧ બીજું થૂલ, મૃખાવાદ, વિરમણ વ્રત, પંચ વિધ, કંનાલિ એ, ગોવાલિ એ, ભુમાલિ એ, નાસાવ યારે, કૂડ સક્ખિજ્જે, એ પાંચ મોટકા કૂડા આપણે કાજે, સ્વજનને કાજે, ધર્મને કાજે મૂકી, પર-કાજે કૂડું બોલવા નિયમ સૂક્ષ્મ અલીક તણી જયણા. એબીજા૦ સહરસાભખ્ખાણ રહસ્સાભખ્ખાણે, સ્વદારામંતર ભેએ, મોસોવએસે, કૂડ લેહ કરણે એ પાંચ૦ ૨ ત્રીજું થૂલ અદત્તાદાન, વિરમણ વ્રત, સચિત્ત અચિત્ત રાજનિગ્રહ કારિઉં. પીથાર, અણદીધું. લેવાનિયમ, સૂક્ષ્મ ત્રણ ઇંધણ, પથિ પતિત વવહાર નિયોગે, દાણ ચોરી, જણાય, એત્રીજા૦ તેના હડે, તક્કરપઓગે, વિરૂદ્ધ રજ્જનઇક્કમે, કૂડ તુલ્લકૂડ માણે તપ્પડિ રૂઅગવિવહારે. એ પાંચ૦ ૩ ચોથું સીલ

વ્રત, યથા સકતે સ્વદારા સંતોષ પરદારાં વિવર્જના ૩૫, એ ચો
થા શીલ વ્રત તણા૦ ઇત્તર પરિગહિયા ગમણે, અપર પરિગાહિયા ગમણે,
અનંગ ક્રીડાપર વિવાહ કરણે. કામ ભોગ તિવ્વાભિલાસે એ પાંચ૦ ૪ પાં
ચમું પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રત, નવ વિધ ખિત્ત. ઘર, હટ્ટ, વાડિય, કુવિય
ધણ ધન્ન, હિરણ, સુવણ્ણઆઇ પરિમાણ, દુપ્પય ચઊપ્પય મિય, નવ વિહ
પરિગ્ગહ વયંતો, એ પાંચ૦ ખિત્ત વત્થુપ્પમાણાઇક્કમે, હિરણ સુવણ્ણપ્પ
માણાઇક્કમે, ધણ ધાન્ન પ્પમાણાઇક્કમે, દુપ્પય ચઊપ્પય પ્પમાણાઇક્કમે,
કુવિય પ્પમાણા ઇક્કમે, એ પાંચ૦ ૫ છઠું દિશિવ્રત ત્રિવિધં જાણવું. ઉ-
ઢ દિશિવએ, અહો દિશિવએ, તિરિયદિશિવએ, એ છઠ્ઠા દિશિ૦ ઉઢ
દિશિ પ્પમાણાઇક્કમે, અહો દિશિ પ્પમાણા ઇક્કમે, તિરિયદિશિ પ્પમાણાઇ
ક્કમે, ખિત્ત વુઢિસયંતરદ્ધા. એ પાંચ૦ ૬ સાતમું ભોગોપભોગ વ્રત દ્વિવિ
ધ ભોજનત કર્મતશ્ચ, તત્ર ભોજનત, સચિત્તદવ્વ વિગઇ,ઉવાણતં બોલંચીર
કુશુમેષુ, વાહણ સયણ વિલેવણ, બંભદિશિ નાણ ભત્તેસુઃ એ સાતમા
ભોજન૦ સચિત્ત આહારે, સચિત્ત પડિ બદ્ધ આહારે, અપ્પોસહિ
ભખ્ખણયા દુપ્પોસહિ ભખ્ખણયા, તુચ્છોસહો ભખ્ખણયા, એપાંચ- અ
તીચાર૦ ૭ કર્મ તો પન્નરે કર્માદાન, ઇંગાલ કમ્મે, વણ કમ્મે, સાડી
કમ્મે, ભાડી કમ્મે, ફોડી કમ્મે, દંત વાણિજ્જે, લખ્ખ વાણિજ્જે,
રસ્સવાણિજ્જે. વિસ વાણિજ્જે, કેશ વાણિજ્જે, જંત્ર પીલણ કમ્મે
નિલ્લંછણ કમ્મે, દવગ્ગિદાવણયા, સરદહ તલાવ સોસણયા; અસઇ પોસણ
યા, એ પન્નર કર્મા. ૭ આઠમું અનર્થ દંડ, વિરમણ વ્રત, ચતુરવિધ
અવજ્જાણાયરિએ, પ્પમાણાઅરિએ, હિંસપ્પયાણે, પાવકમ્મોસેવએ;
એ આઠમા અનર્થ૦ કંદપ્પે, કુક્કુઇએ, મુહરીએ, સજુત્તાહિગરણે, ઉવ
ભોગ પરિભોગ અઇરેગે, એપાચઅતી૦ ૮ નવમું સામાયક વ્રત.
સામાઇય નામં, સાવજ્જજોગ પરિવજ્જણં, નિરવજ્જ જોગ આસેવણં,

ચ, એ નવમાં સામાયિક૦ મણ દુપ્પણિ હાણે, વય દુપ્પણિહાણે, કાય દુપ્પણિહાણે, સામાઇયસ્સ અકરણયા, સામાઇય અણ વુઠીસ્સ કરણય। એ પાંચ અતિચાર૦ ૯ દશમું દેશાવગાશિક વ્રત. દિશિવય ગહિય સ્સ, દિશાપરિમાણસ્સ, પઇદિણં પરિમાણકરણં. એ દશમાં૦ આણવણપ્પઓગે પેસવણપ્પઓગે, સદ્દાણુવાઇ, રૂવાણુવાઇ, બહિયા પુગ્ગલપખ્ખેવે, એ પાંચ અતીચાર૦ ૧૦ ઇગ્યારમું પૌષધ વ્રત્ત, ચિહું ભેદે જાણવું અહાર પોસહે, સરીર સક્કાર પોસહે, બંભચેરપોસહે, અવ્વાવાર પોસહે, એ ઇગ્યારમાં પૌષધ૦ અપ્પડિલેહિયદુપ્પડિલેહિય સિજ્જાસંથારે, અપ્પમજ્જિયદુપ્પમજ્જિય સિજ્જાસંથારે, અપ્પડિલેહિયદુપ્પડિલેહિય, ઉચ્ચારપાસ વણભૂમિ. અપ્પમજ્જિઅ દુપ્પમજ્જિઅ, ઉચ્ચારપાસ વણભૂમી પાસહોવવાસસ્સ, સમ્મં અણણુપાલણયા, એ પાંચ અતિચાર૦ ૧૧. બાંરમું અતિથીસંવિભાગવ્રત્ત. અતિથિસંવિભાગોનામ. નાયાગયાણં, કપ્પણિજ્જાણં, અન્ન પાણાઇણં, દવ્વાણં દેશકાલ, સદ્ધાસક્કારકમ્મજોએ, પરાઇ ભત્તિએ, આયાણુગ્ગહ બુદ્ધિએ, સંજયાણં દાણં, એ બારમા૦ સચિત્ત નિખ્ખેવણયા, સચિત્ત પિહણયા, કાલાઇક્કમ દાણે, પરોવએસે મચ્છરયા, એ પાંચ અતિચાર૦ ૧૨ સંલેખ્ખણા તણાપાંચ અતિચાર સોધું. ઇહલોગાસંસપ્પઓગે, પરલોગાસંસપ્પઓગે, જીવીઆસંસપ્પઓગે, મરણા સંસપ્પઓગે, કામ ભોગાસંસપ્પઓગે, એ પાંચ અતીચાર૦ એવંકારે શ્રી સમકિત મૂલ બાર વ્રત વિષે પંચ્યાસી અતિચાર માહે જિકો કોઈ અતિચાર અનાચાર અતિક્રમ વ્યતિક્રમ હુઓ હોએ તે સવિ હું મન વચન કાયાએં કરિ મિચ્છામિ દુક્કડં દેશાવગાશિયં, ઉવભોગં, પરિભોગં, પચ્ચખ્ખામિ, અતત્થણા ભોગેણં,

સહસ્સા મહત્તરાગારેણુ,ગારેણું, સવ્વ સમાહિ વત્તિયાગારેણુ, વોસિરામિ,

ઇતિ લઘુ અતિચાર સમાપ્ત ઇતિ પડિકમણું ચોથું
આવશ્યક સંપૂર્ણ.

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન પાંચમાં આવસ્યક ભણી
ચૈત્ય વંદન કરૂં.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો૰ ઇચ્છાકારેણું સંદિસંહ ભગવન ચૈત્યવંદન કરૂં ઇ. ઇચ્છં જય જય મહાપ્રભુ, દેવાદિદેવ સર્વજ્ઞ શ્રી વીતરાગ દેવ, મુહ દીઠુ પરમેસર સુંદર સોમ સહાવ, ભૂરિ ભવંતર સંચિઓ, નઠો સોસ વિપાવ. જે મેં પાપ કિયા બાલાપણે, અહવા અનાણે, અણ ભવંતર સો સો ખંડ, જયો પરમેશ્વર, તુહ મુહ દીઠું સિરિ પાસ જિણેસર, પાસ પસી પસાઓકરી, વીનતડી અવધાર, સંસારડો બીહામણો, સામી આવાગમણ નિવાર. હત્થડા તે સુલખ્ખણા, જે જિન વર પૂજંત; એકે પુણ્યે બાહિરા, પર ઘર કામ કરંત, કવણે વાડી વાવીયા, કવણે ગુથ્યા ફૂલ, કવણે જિનવર ચઢાવિયા, ભાવ સરિસા મૂલ, વાડી વેલો મોહરીઓ, સોવન કૂંપલિ એણ, પાસ જિણેસર પૂજિયે, પંચે અંગુલી એણ, દો ધોળા દો સામળાં, દો રત્તોપલવન્ન, મરગય વન્ના દુન્નિ જિણ, સોલસ કંચન વન્ન, નિય નિય માન કરાવિયા, ભરહેસ નયણાનંદ, તે મે ભાવે વંદિયા, એ ચોવીશે જિણંદ. વસ્તુ કમ્મ ભુમી કમ્મ ભુમી. પઢમ સંઘયણ, ઉક્કોસોસત્તરિસઓ જિનવરાણ, વિહરંત લબ્ભઇ. નવકોડી કેવલી, કોડી સહસ્સ, નવ સાહુ ગમ્મઇ, સંપઇ જિ

ણવર વીસ મુણે, બિંહુ કોડી વરનાણ, સમણા કોડી સહસ દુ અથુણસ્યું નિચ્ચ વિહાણ, જયો સામી જયોસામી, રિસહસિ રિસે તુંજ, ઉજ્યંત પહૂ નેમિજિણ, જયોવીર સાચોરમંડણ, ભરુ અચ્છે મુણિ મુવ્વય, મહુરપાસ દુહદુરિય ખંડણ, અવર વિદેહે તિત્થયરા, ચિંહુ દિસિવિદિસિં જંકેવિ, તીઅણાગયસંપય, વંદુ જિણસ ચૈવિ, સત્તાણવઇસિહસ્સા. લખ્ખા છપ્પન્ન અડ કોડીઓ, પંચસયચઉત્તિસા, તિવલો એચેઇ વંદે. ઇતિ સંપૂર્ણ.

ઇહાં ચાર તવન તથા અટ્ઠોતરી કહીની. પછે ઉવસગ્ગ
હરં નમોથ્થુણં કહિએ. એ છઠુ ખમાસમણ.
ઇચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન ગુરુ વંદના કરુ
ઇહાં ગુરુ વંદના કહેવી, એ સાતમું ખમાસમણ
અઢ્ઢાઇજ્જે સુ દિવસ, મુદ્દેસુ પંનરસસુ કમ્મ ભુમીસુ;
જાવંતિ કેવિસાહુ, રયહરણ ગુચ્છ પડિગહ ધાગ. ૧
પંચમહવ્વય ધારા, અઢ્ઢાર સહસ સીલંગ ધારા,
અંખ્ખો આયાર ચરિત્તા, તે સવ્વેસિર સામણ સામત્થએણ વંદામિર
પુજ્જ સિરિઅજ્જ રખ્ખિય, ગુરુણોતપ્પટ્ટિ પુચ્ચ જયસિંહા,
સૂરીસિરિ ધમ્મઘોસા, મહિંદ સિહા તઓ ગુરુણો. ૩
તપ્પયસિરિસિંહપહા, તસિંપઇઅજિયસિંહવરગુરુણો,
દેવિંદસિંહગુરુણો, તપ્પયસિરિધમ્મપહસૂરી. ૪
સિરિસિંહતિલયસૂરી, તપ્પઇ સિરિમંમહિંદપહગુરુણો,
સિરિમેરતુંગગુરુણો; તપ્પય જયકિત્તિ ગુરુરાઓ. ૫

સિરિજયકેસરસૂરી, તપ્પઈ સિદ્ધંતસાયરોસુગુરૂ.
સિરિભાવસાયર ગુરૂ, તપ્પયસૂરીગુણનિહાણો, ૬
સિરિધમ્મમુત્તિસૂરિ, તપ્પઇ કલ્લાણ સાયર મુણિંદો,
સિરિ અમર સાગર ગુરૂ, કલ્લાંણું કુણ ઉસંઘસ્સ. ૭
તપ્પટ્ટિ પુવ્વ પવ્વય, ભાણું વિખ્યાય સાયરસૂરી;
સિરિઉદય સાયર સૂરિ, સિરિ કીર્ત્તિ સાયર સૂરી,
સિરિ પુણ્ય સાગર સૂરિ, શ્રી રાજેંદ્ર સાગર સૂરી,
શ્રી મુકિત સાગર સૂરી વંદે, વર્હેરમાન શ્રી રત્ન સાગરસુરી.
અંચલ ગચ્છ નાયકં વંદે, વિધિ પક્ષ ગચ્છ નાયકં વંદે ૮

ઇચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઈચ્છાકરેણ સંદિસહ ભગવન, સીજ્જાય કરૂં ઈ૭.

એ આઠમું ખમાસમણ ઇહાં સજ્જાય કહેવી નવકાર કહીને

અરિહંતા મંગલં મુચ્ય, અરિહંતા મુચ્ય દેવયા;
અરિહંતા કિત્તિયં તાણં, વોસિ રામિત્તિ પાવગં. ૧
સિદ્ધાય મંગલં મુચ્ય સિદ્ધાય મુચ્ય દેવયા:
સિદ્ધા કિત્તિયં તાણં, વોસી રામિત્તિ પાવગં. ૨
આયારિયા મંગલં મુચ્ય, આયરિયા મુચ્ય દેવયા;
આયરિયા કિત્તિયં તાણં, વોસિ રામિતિ પાવગં ૩
ઊવ્વજ્ઝાયા મંગલં મુચ્ય, ઊવ્વજ્ઝાયા મુચ્ય દેવયા;
ઊવજ્ઝાયા કિત્તિયં તાણં, વોસિ રામિત્તિ પાવગં, ૪
સાહુ મંગલં મુચ્ય, સાહુ મુચ્ય દેવયા;
સાહુ કિત્તિયં તાણં, વોસિ રામિત્તિ પાવગં ૫
એ પંચે મંગલં મુચ્ય, એ પંચે મુચ્ય દેવયા.

એ પચે કિત્તિયં તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવગં. ૬

એસો પંચ નમુક્કારો, સવ્વ પાવ પણાસણો;
મંગલાણંચ સવ્વેસિં, પઢમં હોઈ મંગલં. ૭

ઈચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન્ કુસુમિણ દુસુમિણં ઊડ્ડાવ
ણિ નિમિત્તં કરેમિ કાઉસગ્ગં અન્નત્થ. લોગસ્સ
૪ નો કાઉસગ્ગ ચ દે સુનિમ્મ લયરા સુધી. પછે
છે પ્રગટ લોગસ્સ કહિવો. એ નવમું ખમાસમણ.

પછે ઈચ્છામિ ખમાસમણો૦

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન અભિભવ દુખ્ખખ્ખય કમ્મખ્ખ
ય નિમિત્તં કરેમિ કાઊસગ્ગં અનત્થ૦ લોગસ્સ પાંચનો કાઉસગ્ગ.
એ દશમું ખમાસમણ. અને પાંચમું આવશ્યક. એણે કરી પડિક્કમણા
માં જે અશુદ્ધ આચાર રહ્યા તે આચાર એ પાંચે કાઊસગ્ગથી શુદ્ધ
થાએ. ઇચ્છામિ ખમાસમણો૦ ઇચ્છાકારેણ૦ પછે પચ્ચખ્ખાણ વાંદણા.
બે વાર દીજે. પછે ગુરૂમુખે પચ્ચખ્ખાણ કરે. એ ઇગ્યારમું ખમાસમણ
એ છઠું આવશ્યક, ઇચ્છામિ ખમાસમણો૦ ઈચ્છાકારેણ૦ સામાઇક પાલે
વા ત્રણ નોકાર ગણિએ. પછે ગાથા.

જં જં મણેન બદ્ધં, જં જં વાયાય ભાસિયં પાવં,
કાએણ વિઠ્ઠ કયં, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ. ૧

સવ્વે જીવાં કમ્મવસે, ચઊદહ રજ્જ ભમંત,
તે મે સવ્વ ખમાવિયા, મુજ્જવિ તેહ ખમંત. ૨

ખમી ખમાવી મેં ખમી, છવ્વિહ જીવ નિકાય,
સુદ્ધ મને આ લોવતા, મુઝ મન વેર ન થાય. ૩

દિવસે દિવસે લખ્ખં, દેઇ સુવંન્નસ્સ ખંડિયં એગો,
એગોપુણ સામાઇયં, કરેઇ ન પહુપ્પ એતસ્સ. ૪
કુણે પમાયે ભાનિઞેં, હુઇ વિરૂઇ બુધ્ધિ,
જિણ સાસણુ મેં ભાસિઞેં, મિચ્છા દુક્કડ સુધ્ધિ. ૫

સામાઇક વ્રત ફાસિઞેં, પાલીઉં, પુરિઉં, તીરિઞેં, કિર્તિઞેં, આરાધ્યુ વિધિં લીધું, વિધે કીધું, વિધે કરતા, અવિધિ આસાતના હુઇ હોએ તે સવિ હું મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં. ૧ પાઠી, પોથી, કવલી, ઠવણી, નોકરવાલી, કાગલેં પગ લગાડયો હોએ તે સવિ હું મને વચને કાયાયેકરી મિચ્છામિ દુક્કડં. અઢી દ્વીપમાં સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, વીતરાગ દેવનીઆજ્ઞા પાલે પલાવે અનુમોદે તેહને ત્રિકાલ વંદના, શ્રી મંદીર પ્રમુખ વીસ વહિરમાનને ત્રિકાલ વંદના. અતીત ચોવીશી, અનાગત ચોવીશી, વર્તમાન ચોવીશી, ને ત્રિકાલ વંદના હોજો. ઋષભાનન ચંદ્રાનન, વૃધમાન, વારીષેણને ત્રિકાલ વંદના. દશમનના, દશ વચનના, બાર કાયાના, બત્રીશ દોશ માહેલો સામાયક વ્રતમાંહે જે કોઇએ દોષ લાગો હોએ, તે સવિ હું મને વચને કાયાએકરી મિચ્છામિ દુક્કડં સાચાની સદ્દહણા, જૂઠાના મિચ્છામિ દુક્કડં. એ બારમું ખમાસમણ.

ઇતિ શ્રી દેવશી પ્રતિક્રમણ વિધિસમાપ્ત.

અથ વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન પ્રારંભ:

કેવલનાણી શ્રી નરવાણી, સાગર મહાજસ વિમલ તે જાણી,
સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર ગુણ ખાણી, દત્ત દામોદર વંદુ પ્રાણી. ૧
સુતેજ સામી મુનિસુવ્રત જાણી, સુમતિના શિવગતિ પંચમ નાણી;
અસ્તાંગ નેમિસર અનિલ તે જાણી, જશોદર સેવો મનમાહી આણીરત
કૃતાર્થ જપતાં નવિં હોએ હાણી, ધમીસર પામ્યા શિવપુર રાણી,
સુદ્ધમતિ શિવકર સંદન ઠાણી, સંપ્રતિના ગુણ ગાએ ઇંદ્રાણી. ૩
વાચક મૂલ કહે ઉગને ભાણી, તવ ન ભણો જિમ થાઓ નાણી;
એ ચોવીશી નિત નિત ગાણી, મુગતિ તણા સુખ જિમ લ્યો તાંણી. ૪

ઈતિ ઢાલ ૧.

આદે અજિતજ રે, સંભવ અભિનંદન ભણું,
શ્રી સુમતિજ રે, પદમ પ્રભના ગુણ સ્તવું,
શ્રી સુપારસ રે, ચંદ્ર પ્રભ જગ જાણીએ,
સુવધી સીતળ રે, શ્રેયાંશ હરખે વખાણીએ. ૧
વખાણિએ શ્રી વાસ પૂજ્ય, વિમળ અનંત ધર્મ શાંતિએ,

કુંથુઅર મલ્લિ મુનિસુવ્રત, નમિ નેમિ ધ્યાઊ ચિત્ત એ. ૨
સુર શ્રીર પાર્શ્વ વીર, વર્ત્તમાને જિનવરા,
કર જોડી વાચક ભણે મૂલા, સ્વામિ સેવક સુખ કરા. ૩

ઈતિ ઢાલ ૨.

પદમનાભ સુર દેવ, સુપાર્શ્વ સયં પ્રભુ હોઇ.
સર્વાનુ ભૂતિ દેવ સુત, ઉદય પે ઢાલજ જોઈ. ૧
પોટલ સત કીરત, મુનિસુવ્રત અમ મનિ કષાય,
નિપુલાયક નિર્મમ, ચિત્ર ગુપતિ વંદુ પાય. ૨
સમાધિ સુસંવર, જસોધ્ર વિજય મલ્લિ દેવ,
અનંતવીર્જ ભદ્ર કૃત, તેહની કીજે સેવ. ૩
અનાગત જિનવર, હોસે તેહનાં નામ,
ભણે વાચક મૂલા, તેહને કરૂં પ્રણામ. ૪

ઈતિ ઢાલ ૩.

મહા વિદેહ પંચ મઝાર, પ્રતેકે જિન ચાર,
શ્રી મંદીર યુગ મંધિર, બાહુ સુબાહુ એ સુખકર. ૧
સુજાત સ્વયં પ્રભ સ્વામી, ઊસભાનન લેહુ નામી,
અનંત વીર્ય દેવ, સુર પ્રભુ કરૂં એ સેવ. ૨
વિશાલ વર્જૂધર સાહૂ, ચંદ્રાનન ચંદ્ર બાહુ,
ભૂજંગ ઇશ્વર ગાંઊં, નેમિ પ્રભુ ચિત્ત એ લાઊં. ૩
વીરસેન મહા ભદ્ર વંદુ, દેવ જસા દીઠે આનંદુ,
અજીત વીર્ય વંદણ, સ્વસાતા ઋષભા ચંદ્રાનન. ૪
વર્દ્ધમાન વારિષેણ ઇશ, એ હુઆ જિન ચોવીસ,

એવા છનું એ જિનવર, વાચક મૂલા કહે સુખ કર.

ઈતિ ઢાલ ૪.

હવે પાયાલ લોક મઝે, જિહાં અસુર કુમાર,
લાખ ચોસઠ જિન ભવન અછે, તિહાં કરૂં જુહાર. ૧
નાગ કુમાર માંહે કહ્યા, તિહાં લાખ ચોરાસી,
એતા જિનહર તિહાં નમું, થાઉં સમકિત વાસી. ૨
સોવન કુમાર મઝ લાખ, બહુતેર પ્રસાદ,
છનું લાખ વાયુ સુઝ, સુણિએ સુરનાદ. ૩
દીપ કુમાર દિશા કુમાર, વલી ઉદધી કુમાર,
વિદ્યુત સ્તનિત કુમાર અને, વલી અગનિ કુમાર. ૪
એ છએ થાનક જાણિએ, પ્રતેકે જિનહર,
છહુંતેર છહુંતેર લાખ તિહાં, ભવિઅણ જિનસુખ કાર. ૫
એવંકારે સવિ મલી, બહુંતેર તીહાં લાખ,
સાત કોડી જિનહર નમું, શ્રી જિન વર ભાંખ. ૬
લાખ સાઠ નિવ્યાસી કોડી, અને તેરસે કોડી.
જિન પડિમાં શ્રી જિનતણી. વંદુ બે કર જોડી ૭
અસંખ્યા વંતર જોઇસી, અસંખ્યા જિનહર;
અસંખ્યા પડિમા જિનતણી, નમી નહી દુરગતિડર. ૮
વાચક મૂલાં કહે દેવ, દેઉ સુમતિ સદા સુઝ,
જિન વચને હુ લીન થઇ, ગાવું જિનજી તુઝ. ૯

ઈતિઢાલ ૫.

સોહમ ઇસાણ સનત કુમાર એ, માહિંદ બંભ રે લંતક સારએ,

સાર સુક્ર અને સહ સારહ, આનત પ્રાણી આરણા, ૧
અચ્યુત નવ ગ્રહી વેક ત્રિક તિહાં, પંચ અનુત્તર તારણા;
અનુક્રમે પ્રાસાદ કહિએ, લાખ સહસ સત સંખ્યયા.
બત્તીસ અઠાવીસ બારે હે, અઠ ચઉ લખ અખ્ખયા.
પન્નાસ ચાલીશ છ સહસ જિનહરા, દો દો દોઢ રે દોઢજ સત વરા,
વરા સત વરા ઇગ્યારોત્તર સતો તર સો જાણિઍં,
એક સો ઉપર પંચ અનુત્તર, અનુક્રમે વખાણિએ. ૧
સર્વે મલી જિનહર લાખ ચોરાસી સાખ એ,
સહસ સતાણુ આગલા, તિહાં વીશ ને ત્રણ દાખ એ. ૨
એક શો કોડી રે બાવન કોડિએ, લાખ ચોરાણુરે સંખ્યા જોડિએ'
જોડી ચોસઠ સહસ એક શો ચાલીશે તિહાં આગલી. ૩
જિન પ્રાસાદ એક શો ઇસઅ લેએ, વંદી પ્રતિમા ઊજલી,
ચૈત્ય સંખ્ય ઉરદ્ધ લોકે, વીર વચન વિખ્યાત એ.
વાચક મૂલા કહે ભણજો, સ્તવન એ પરભાત એ. ૪

ઇતિ ઢાલ. ૬

વેયઢ ગિરિ સંત્તર સો જિનહર વૃખ્ખરનાં તિહાં ત્રીશ જી,
કુરૂ દ્રુમનાં દશ જિનહર બોલ્યા, ગજદંતે તિહાં વીશ જી. ૧
અસીઅ તે જિનહર કુરૂ દ્રુમ પરવે, એસોઅ વખારે] જાણું જી,
મેરૂ તણા પંચાસી જિણહર, ઇખ કારે ચાર વખાણું જી. ૨
માનુષોત્તર પરવત તિહાં ચારજ, નંદીસરના વીશજી,
કુંડલ રૂચક તિહાં ચાર ચાર જિનહર, ત્રૈંક ષભાદિક તિહાં ઇશજી. ૩
પંચસયાં ઇગ્યારે અધિકાં, જિનહર તિરછે લોકે જી,
પ્રડિમા ઇકસઠ સહસ ચારસે, બોલી સઘલે થોકેજી. ૪

અથો ઊર્ધ્વને તિરછે લોકે, સર્વે મળી કોડી આઠ જી;
લાખ છપન ને સહસ સતાણું, પણસય ચોત્રીશ પાઠ જી. ૫
જિન પડિમા પનરસે કોડી, બેતાલીશ વલી કોડી જી,
લાખ પંચાવન સહસ પણ વીસ, પીણસહ ચાલીશ જોડી જી. ૬
એતા તવન ભણે જે ભાવે, પ્રહ ઉગમને સુરે જી,
વાચક મૂલા કહે ગુણ ગાતાં, દુરગતિ નાશે દૂરે જી. ૭

ઈતિ ઢાલ. ૭

અઠાવય સંમેત શીખર ગિરિ, સાજિન જિઅ,
રૈવંત ગિરિ સેત્રુંજ, ગજ પદ ધમ્મ ચક્ક કહૂ, સા૦ વૈભાર ગિરિ ઊત્તંગ. ૧
રાવતે કુંજરા વતે, સાજન જિય, તિહુણ ગિરિ ગુહા લેર,
કાશી અવંતી જાણિએ, સા૦ નાગોર જેસલ મેર. ૨
સોરિ પુરેહથીણાવરે. સા૦ અવલાઇ રાવણ પાસ.
પીરોજ પુરે ને ભુઅડ ભલો, સા૦ ફલવિધી પુરે આસ. ૩
વીકાનેર ને મેડતે, સા૦ સીરોહી આબુ સોરંગ,
રાણગ પુર ને સાદડી, સા૦ વરકાણે મન રંગ. ૪
ભીન માલને કોટડે, સા૦ બાહર મેર મઝાર,
રાયધણ પુર રળિયામણું, સા૦ શાંતિ નાથ દહીઓદ્ર જુહાર. ૫
સાચોર જાલોર શડદ્ર, સા૦ ગોડી પુર વર પાસ;
પાટણ અમદાવાદ વલી, સા૦ સંખેર દીજે ભાસ. ૬
અમી ઝરે નવ પલ્લવે. સા૦ નવ ખંડ થલાદ્રે ઠામ;
તારંગે બુરહાન પુરે, સા૦ વંદુ માણક શામ. ૭
ખંભાઇત ને તારા પુરે, સા૦ માતર ને ગંધાર,

લાડણ ચિંતામણ વર, સા૦ સુરત ડભોઇ જુહાર. ૮
દેવકે પાટણ દેવગિરિ, સા૦ નવે નગર વંદી જોય,
દીવાદિક સવિ બંધરે, સા૦ અંતરીક શ્રી પુર હોઇ. ૯
વડ નગર ને ડુંગરપુરે, સા૦ ઇડર માલવ દેશ,
કલ્યાણક જિહાં જિન તણું, સા૦ મન સુધે પ્રણમેસ; ૧૦
ગામ નગર પુર પાટણે, સા૦ જિન સુરતિ જિહાં હોય,
વાચક મૂલા કહે મુઝ, સા૦ વંદતાં શિવ સુખ હોય. ૧૧
ઇય છનુય જિનવર (૨) અધો ઉર્દ્ધ ને લોક તિરછે જાણુ એ,
સાસય અસાસય જૈન પડિમા, તે સવે વખાણું એ,
ગછ વિધિ પક્ષ પૂજ્ય પરગટ, શ્રી ધર્મ મૂર્ત્ત સૂરિંદ એ,
વાચક મૂલા કહે ભણતાં રિદ્ધિ વૃદ્ધિ આણંદ એ. ૧૨

ઈતિ વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન સમાસ:

શ્રી સદ્‌ગુરૂભ્યો નમઃ
અથશ્રી વીસ વિહરમાન જિનસ્તુતિ પ્રારંભઃ

શ્રી સીમંધર જિન વર સ્વામી, વીનતડી અવધારો,
શુદ્ધ ધર્મ પ્રગટયો જે તુમચેં, પ્રગટયો તેહ અમારો.
રે સ્વામી વીનવીએ મન રંગ. ૧

જે પરિણામિક ધર્મ તુમારો, તેહવો અમચો ધર્મ,
શ્રદ્ધા ભાસન રમણ વિયોગે, વિલગો વિભાવ અધર્મ રે સ્વામી. વી૦ ૨
વસ્તુ સ્વભાવ સ્વજાતિ તેહનો, મૂલ અભાવ ન થાએ,
પર વિભાવ અનુગત પરણતીથી, કરમે તે અવરાય રે સ્વામી. વી૦ ૩
જે વિભાવ તે પણ નૈમિત્તિક, સંતતિ ભાવ અનાદિ,
પર નિમિત્ત તે વિષય સંગાદિક. તે સંયોગે સાદિ, રે સ્વામી, વી૦ ૪
અશુદ્ધ નિમિત્તે યે સંસારતા, અત્તા કર્ત્તા પરનો,
શુદ્ધ નિમિત્ત રમે જબ ચિદ્દઘન, કર્ત્તા ભોક્તા ઘરનો રે સ્વામી. વી૦ ૫
જેહના ધર્મ અનંતા પ્રગટયા, જે નિજ પરણુતિ વરિયા,
પરમાતમ જિન દેવ અમોહી, જ્ઞાનાદિક ગુણ દરિયા રે સ્વામી. વી૦ ૬

આલંબન ઉપદેશક રીતે, શ્રી સી મંધર દેવ,
ભજીએં શુદ્ધ નિમિત્ત અનોપમ, તજિયે ભવ ભય ટેવ રે સ્વા.વી. ૭
શુદ્ધ દેવ અવલંબન કર્તાં, પરહરિયે પરભાવ;
આતમ ધર્મ રમણ અનુભવતાં, પ્રગટે આતમ ભાવ રે સ્વામી. વી. ૮
આતમ ગુણ નિર્મલ નીપજતાં, ધ્યાન સમાધિ સભાવે;
પૂર્ણાનંદ સિદ્ધતા સાધી, દેવચંદ્ર પદ પાવેરે સ્વામી. વી૰ ૯

ઇતિ શ્રી સી મંધર જિન સ્તવન. ૧

શ્રી સુગ મંધર વીનવું રે, વીનતડી અવધાર રે; દયાલ રાય.
એ પર પરિણુતિ રંગથી રે, મુઝને નાથ ઊગાર રે; દયાલ રાય. શ્રી૰ ૧
કારક ગ્રાહક ભોગ્યતા રે, મે કીધી મહરાય રે; દ૰
પણ તુઝ સરિખે પ્રભુ લહે રે, સાચિ વાત કાયરે દ૰ શ્રી૰ ૨
યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમેં રે, પર કર્તૃત્વ વિભાવ રે, દ૰
અસ્તિ ધર્મ જે માહારો રે, એહનો તત્થ અભાવ રે, દ૰ શ્રી૰ ૩
પણ પરણામિકતા દશારે, લહિ પર કારણ યોગરે, દ૰
ચેતનતા પરગટ થઇ રે, રાચિ પુદગલ ભોગ રે. દ૰ શ્રી૰ ૪
અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જડ અછેરે, વીરજ શકતિ વિહીન રે, દ૰
તું તો વીર્ય જ્ઞાનથી રે, સુખ અનંતે લીન રે. દ૰ શ્રી૰ ૫
તિણ કારણ નિશ્ચય કરયો રે, મુઝ નિજ પરિણતિ ભોગરે, દ૰
તુઝ સેવાથી નીપજે રે, ભાજે ભવ ભય શોગ રે, દ૰ શ્રી૰ ૬
શુદ્ધ રમણ આનંદતા રે, ધ્રુ ધ્રુવ નિસ્સંગ સ્વભાવ રે, દ૰
સકલ પ્રદેશ અમૂર્ત્તતા રે, ધ્યાતાં સિદ્ધ ઉપાવ રે, દ૰ શ્રી૰ ૭
સમ્યક્ તત્વને ઉપદિસ્યો રે, ગુણતાં તત્વ જણાય રે, દ૰
શ્રદ્ધા જ્ઞાને જે ગ્રહ્યાં રે, તેહિજ કાર્ય કરાય રે, દ૰ શ્રી૰ ૮

આતમ ગતે આતમ રમે રે, નિજ ઘર મંગલ થાય રે, દ૦
કાર્ય રૂચા કર્તા થયે રે, કારક સવિ બદલાય રે. દ૦ શ્રી૦ ૯
ત્રાણ સરણ આધાર છો રે, પ્રભુજી ભવ્ય સહાય રે; દ૦
દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે, જિનપદ કજ સુપસાય રે, દ૦ શ્રી૦ ૧૦

ઈતિશ્રી યુગમંધીર જિન સ્તવન. ૨

ઢાલ

સંભવ જિન અવધારિયે એ દેશી.

બાહુ જિણંદ દયામયી, વરતમાન ભગવાન, પ્રભુજી,
મહા વિદેહે વિચરતા, કેવલ જ્ઞાન નિધાન. પ્ર૦ બા૦ ૧
દ્રવ્યથકી છકાયને, નયણે જેહ લીગાર. પ્રભુજી,
ભાવ દયા પરિણામનો, એહજ છે વ્યવહાર. પ્ર૦ બા૦ ૨
રૂપ અનુત્તર દેવથી, અનંત ગુણો અભિરામ, પ્રભુજી.
જોતાં પણ જગ જીવને, નવિધિ વિષય વિરામ. પ્ર૦ બા૦ ૩
કર્મ ઉદય જિન રાજનો, ભવિજન ધર્મ સહાય. પ્રભુજી.
નામાદિક સંભારતાં, મિથ્યા દોષ વિલાય, પ્ર૦ બા૦ ૪
આતમ ગુણ અવિરાધના, ભાવ દયા ભંડાર, પ્રભુજી.
ક્ષાયક ગુણ પર્યાયમે, નવિપર ધર્મ પ્રચાર, પ્ર૦ બા૦ ૫
ગુણ ગુણી પરિણતિ પરિણમે, બાધક ભાવ વિહીન, પ્રભુજી;
દ્રવ્ય અસંગી અન્યનો, શુદ્ધ અહિંસક પીન, પ્ર૦ બા૦ ૬
ક્ષેત્રે સર્વે પ્રદેશમેં, નહિ પર ભાવ પ્રસંગ, પ્રભુજી,
અતનુ અયોગી ભાવથી, અવગાહના અભંગ. પ્ર૦ બા૦ ૭
ઉત્પાદવ્યય ધ્રુવ પણે, સહજે પરિણતિ થાય, પ્રભુજી;

છેદન ચોજનતા નહીં, વસ્તુ સ્વભાવ સમાય, પ્ર૦ બા૦ ૮
ગુણ પર્યાય અનંતતા, કારક પરિણતિ તેમ, પ્રભુજી.
નિજ નિજ પરણુતિ પરણુમે, ભાવ અહિંસક એમ, પ્ર૦ બા૦ ૯
એમ અહિંસકતા મઈ, દીઠો તું જિનરાજ, પ્રભુજી.
રક્ષક નિજ પર જીવનો, તારણ તરણ જિહાંજ, પ્ર૦ બા૦ ૧૦
પરમાતમ પરમેસર, ભાવ દયા દાતાર, પ્રભુજી;
સેવો ધ્યાવો એહને, દેવચંદ્ર સુખકાર; પ્ર૦ બા૦ ૧૧

ઈતિ શ્રી બાહુજિન સ્તવન. ૩

શ્રી સુબાહુ જિન અંતર જામી, મુઝ મનનો વિસરામી રે, પ્રભુ અંતરજામી.
આતમ ધર્મ તણો આરામી, પર પરણુતિ નિઃકામી રે, પ્ર૦ ૧
કેવલ જ્ઞાન અનંત પ્રકાશી, ભવિ જિન કમલ વિકાશી રે, પ્ર૦
ચિદાનંદ ઘન તત્વ વિલાસી, શુદ્ધ સ્વરૂપ નિવાસી રે, પ્ર૦ ૨
યદ્યપિ હું મોહાદિક છલિઓરે, પર પરિણુતિ સું ભળિઓ રે, પ્ર૦
હવે તુજ સમ મુઝ સાહિબ મલિઓ, તિણ સવિ ભવ ભય ટલિઓ રે,પ્ર૦ ૩
ધ્યેય સ્વભાવે પ્રભુ અવધારી, દુરધ્યાતા પરિણુતિ વારિ રે, પ્ર૦
ભાસન વીર્ય એકતા કારી, ધ્યાન સહજ (૨) સંભારી રે. પ્ર૦ ૪
ધ્યાતા ધ્યેય સમાધિ અભેદે, પર પરણુતિ વિછેદે રે, પ્ર૦
ધ્યાતા સાધક ભાવ ઉછેદે, ધ્યેય સિદ્ધતા વેદે રે. પ્ર૦ ૫
દ્રવ્ય ક્રિયા સાધન વિધિ યાચી, જે જિન આગમ વાંચી રે, પ્ર૦
પરિણુતિ વૃત્તિ વિભાવે રાચી, તિણ નવિ થાએ સાચી રે. પ્ર૦ ૬
પિણ નવિ ભવ જિન રાજ પસાએ, તત્વ રસાયણ પાયે રે, પ્ર૦
પ્રભુ ભગતિ નિજ ચિત્ત વસાયે, ભાવ રોગ મિટ જાય રે, પ્ર૦ ૭
જિન વર વચન અમૃત અનુ સરિયે, તત્વ રમણ આદરિયે રે, પ્ર૦

દ્રવ્ય ભાવ આશ્રવ પરહરિયે, દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે, પ્ર૦ ૮

ઇતિ શ્રી સુબાહુ જિન સ્તવન. ૪

ઢાલ.

દેહુ દેહુ નણદ હઠીલી, એ દેશી.

સ્વામી સુજાત સુહાવ્યા, દીઠાં આણંદ પાયોરે, મન મોહન જિન રાયા
જિણે પૂરણ તત્વ નિપાયા, દ્રવ્યાસિક નય ઠહરાયા રે. મ૦ ૧
પર્યાયાસ્તિક નય રાયા, તે મૂલ સ્વભાવ સમાયા રે, મ૦
જ્ઞાનાદિક સ્વર પર જાયા, નિજ કાર્ય કરણ વરતાયા રે. મ૦ ૨
અસિંનય માર્ગ કહાયા, તે વિકલ્પ ભાવ સુણાયા રે, મ૦
નય ચ્યાર તે દ્રવ્ય થપાયા, શબ્દાદિક ભાવ કહાયા રે. મ૦ ૩
દુર્નય તે સુનય ચલાયા, એકત્વ અભેદે ધ્યાયા રે, મ૦
તે સવિ પરમાર્થ સમાયા, તસુ વર્તન ભેદ ગમાયા રે. મ૦ ૪
સ્યાદ વાદ વસ્તુ કહીજેં, તસુ ધર્મ અનંત લહીજેં રે, મ૦
સામાન્ય વિશેષનો ધામ, તે દ્રવ્યાસ્તિક પરિણામ રે. મ૦ ૫
નિજ રૂપ અનંત ગણીજે, તે દિવ્ય જ્ઞાન જાણીજે રે, મ૦
શ્રુતજ્ઞાને નય પંથ લીજે, અનુભવ આસ્વાદન કીજે રે, મ૦ ૬
પ્રભુ શકિત વ્યકિત એક ભાવે, ગુણ સર્વ રહ્યા સમ ભાવે રે, ૦મ
માહરી સત્તા પ્રભુ સરખી, જિન વચન સહાઓ પરખીરે. મ૦ ૭
તું તો નિજ સંપત્તિ ભોગી, હું તો પર પરણતિ યોગી રે, મ૦
તેણે તુમે પ્રભુ માહરા સ્વામી, હું સેવક તુઝ ગુણ ગ્રામી રે. મ૦ ૮
એ સંબંધોચિત સમચાયેં, મુઝ સિદ્ધિનો કારણ થાયે રે, મ૦
જિન રાજ સેવના કરવી, ધ્યેય ધારણા ધરવી રે, મ૦ ૯

પૂરણ બ્રહ્મ અરૂપી, સત જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી રે, મ૦
ઇમ તત્વાલંબન કરિયે, તો દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે, મ૦ ૧૦

ઈતિ શ્રી સુજાત પ્રભુ સ્તવનં ૫

ઢાલ

મો મનરોહે ડાઉહોમે, સરીઠાકુર મહદરો, એ દેશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભને હો જાઉં ભામણે, હરખેં વાર હજાર,
વસ્તુ ધર્મ પૂર્ણ જસુ નીપનો, ભાવ કૃપા કરતાર. સ્વા૦ ૧
દ્રવ્ય ધર્મ તે હો જોગ સમારવા, વિષયાદિક પરિહાર,
આતમ શકિત સભાવ સુધર્મનો, સાધન હેતુ ઉદાર. સ્વા૦ ૨
ઉપસમ ભાવેં હો મિશ્ર ક્ષાયક પણે, જે નિજ ગુણ પ્રાગ્ભાવ,
પુર્ણાવસ્થાને નિપજાવતો, સાધન ધર્મ સ્વભાવ. સ્વા૦ ૩
સમકિત ગુણથી હો સૈલે સીલેંગ, આતમ અનુગત ભાવ. સ્વા૦
સંવર નિર્જર હો ઉપાદાન હેતુતા, સાધ્યાલંબન દાવ. સ્વા૦ ૪
સકલ પ્રદેશેં હો કર્મ અભાવતા, પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ,
આતમ ગુણની હો જે સંપૂર્ણતા, સિદ્ધ સ્વભાવ અનૂપ. સ્વા૦ ૫
અચલ અબાધિત હો જે નિસ્સંગતા, પરમાતમ ચિદ્રૂપ;
આતમ ભોગેં હો રમતા નિજ પદે, સિદ્ધ રમણ એ રૂપ. સ્વા૦ ૬
એહવો ધર્મ હો પ્રભુને નીપનો, ભાખ્યો એહવો ધર્મ;
આદરતાં હો ભવિયણ સુચિ હવે, ત્રિ વિધિ વિદારિ કર્મ. સ્વા૦ ૭
નામ ધર્મ હો ઠવણા ધર્મ તથા, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર તમ કાલ. સ્વા૦
ભાવ ધર્મના હો હેતુપણે ભલા, ભાવ વિના સહુ આલ. સ્વા૦ ૮
શ્રદ્ધા ભાસન હો તત્વ રમણ પણે, કરતા તન્મય ભાવ;

દેવચંદ્ર જિન પદ સેવતાં, પ્રગટે વસ્તુ સભાવ. સ્વ૦ ૯

ઈતિ શ્રી સ્વયંપ્રભુ સ્તવન. ૬

ઢાલ.

વારી ગોડી પાસની, એ દેશી.

શ્રી રિષભાનન વાંદિએ, અચલ અનંત ગુણ વાસ; જિનવર.
ક્ષાયક ચારિત્ર ભોગથી, ગ્નાનાનંદ વિલાસ. જિ૦ શ્રી૦ ૧
જે પ્રસન્ન પ્રભુ મુખ્ય ગ્રહે, તેહિજ નયન પ્રધાન; જિ૦
જિનવરને જે નામિયે, મસ્તક તેહ પ્રમાણ. જિ૦ શ્રી૦ ૨
અરિહા પદકજ અરચિયેં, સલહિજે તે હત્થ; જિ૦
પ્રભુ ગુણ ચિંતનમેં રમે, તેહિજ મન સુંકયત્થ; જિ૦ શ્રી૦ ૩
જાણો છો સહુ જીવની, સાધક બાધક ભાંતિ; જિ૦
પણ શ્રી મુખથી શાંભળી, મન પામે નીરાંત. જિ૦ શ્રી૦ ૪
તીન કાલ જાણુગ ભણી, શું કહિયે વારં વાર; જિ૦
પૂર્ણાનંદ પ્રભુ તણો, ધ્યાન તે પરમ આધાર. જિ૦ શ્રી૦ ૫
કારણથી કારજ હવે, એ શ્રી જિનમુખ્ય વાણ, જિ૦
પુષ્ટ હેતુ મુઝ સિદ્ધનો, જાણી કીધ પ્રમાણ. જિ૦ શ્રી૦ ૬
શુદ્ધ તત્વ નિજ સંપદા, જ્યાંલગિ પુર્ણ ન થાય, જિ૦
ત્યાંલગિ જગ ગુરૂ દેવના, સેવું ચરણ સદાય. જિ૦ શ્રી૦ ૭
કાર્ય પૂર્ણ કરચા વના, કારણ કિમ મુકાયે. જિ૦
કાર્ય રૂચિ કારણ તણા, સેવે શુદ્ધ ઊપાય. જિ૦ શ્રી૦ ૮
ગ્નાન ચરણ સંપૂર્ણતા, અવ્યાબાધ અમાય; જિ૦

દેવચંદ્ર પદ પામિયે, શ્રી જિનરાજ પસાય. જિ૦ શ્રી૦ ૯

ઈતિ શ્રી ઋષભાનન સ્તવન.

ઢાલ

ચરણાલી ચામુંડા રણ ચડે. એ દેશી.

અનંત વીર્ય જિન રાજનો, સુચિ વીરજ પરમ અનંત રે;
નિજ આતમ ભાવે પરણમ્યો, ગુણ વૃત્તિ વર્તના વંત રે.
મન મોહ્યો અમારો પ્રભુ ગુણે. ૧
યદ્યપિ જીવ સહુ સદા, વીર્ય ગુણ સત્તા વંત રે;
પણ કર્મે આવૃત ચલ તથા, બાલ બાધક ભાવ લહંત રે, મં૦ ૨
અલ્પ વીર્ય ક્ષયોપસમ અછે, અવિભાગ વર્ગણા રૂપ રે;
ખડ ગુણ એમ અસંખ્યથી, થાય યોગસ્થાન સ્વરૂપરે. મ૦ ૩
સુહમ નિગોદ જીવથી, જાસન્નિવર પજજત્તરે;
જોગ ઠાણ અસંખ્ય છે, તરતમ મોહે પરાયત્તરે. મ૦ ૪
સંયમ યોગે વીર્ય તે, તુમે કીધો પંડિત દક્ષ રે;
સાધ્યરસિ સાધકપણે, અભિસંધિ રમ્યો નિજ લક્ષરે. મ૦ ૫
અભિસંધિ અબંધક નીપજે, અનભિસંધિ અબંધક થાયરે;
થિર એકત્વતા વર્ત્તતો, તે ક્ષાયક શકિત સમાય રે. મ૦ ૬
ચક્ર ભ્રમના યસ જોગતા, તજિ કીધ અજોગિ ધામ રે;
અકરણ વીર્ય અનંતતા, નિજ ગુણ સહકાર અકામ રે. મ૦ ૭
શુદ્ધ અચલ નિજ વીર્યની, નિરૂપાધિક શકિત અનંત રે;
તે પ્રગટી મેં જાણી સહી, તિણે તુમહિજ દેવ મહંત રે. મ૦ ૮
તુઝ જ્ઞાને ચેતના અનુગમે, મુઝ વીર્ય સ્વરૂપ સમાય રે;

પંડિત ક્ષાયકતા પામસે, એ પૂર્ણ સિદ્ધ ઉપાય રે. મ૦ ૯
નાયક તારક તું ધણી, સેવનથી આતમ સિદ્ધરે;
દેવચંદ્ર પદ સંપજે, વર પરમાનંદ સમૃદ્ધ રે. મ૦ ૧

ઈતિ શ્રી અનંતવીર્ય સ્તવન ૮

ઢાલ

કડખાની દેશી.

સૂર જગદીશની તીક્ષ્ણતા અતિ સૂરતા, જિણે ચિર કાલનો મોહ જીત્યો;
ભાવ સ્યાદ વાદતા શુદ્ધ પરગાસ કરિ, નીપનો પરમ પદ જગ વિદીતો. સૂ૦ ૧
પ્રથમ મિથ્યાત હણિ શુદ્ધ દંશણ નિપુણ, પ્રગટ કરિ જેણ અવિરત પણાસી,
શુદ્ધ ચારિત્ર ગત વીર્ય એકત્વથી, પરણતિ કલુષતા સવિ વિણાસીં. સૂ૦ ૨
બારે અભાવની કર્તૃતા મૂલથી, આત્મ પરિણામ કર્તૃત્વ ધારે,
શ્રેણિ આરોહતાં વેદહા સ્યાદિની, સંગમે ચેતના પ્રભુ નિવારે. સૂ૦ ૩
ભેદ જ્ઞાને યથા વસ્તુ તે ઓલખી, દ્રવ્ય પર્યાયમેં થઇ અભેદી;
ભાવ સવિકલ્પતા છેદિ કેવલ સકલ, જ્ઞાન આનંદતા સ્વામી વેદી. સૂ૦ ૪
વીર્ય ક્ષાયક બલેં ચપલતા યોગની, રોધિ ચેતન કરો સુચિ અલેસી
ભાવ સૈલેસિમેં પરમ અક્રિય થઇ, ક્ષય કરી ચ્યાર તનુ કર્મ સેસી. સૂ૦ ૫
વર્ણ રસ ગંધ વિનુ ફરસ સંથાન વિનુ, જોગ તનુ સંગ વિનુ જિન અરૂપી
પરમ આનંદ અત્યંત સુખ્ખ અનુભવી, તત્વ તન્મય સદા ચિત્સ્વરૂપી. સૂ૦ ૬
તાહરી સૂરતા ધીરતા તીક્ષ્ણતા, દેખિ સેવક તણો ચિત્ત રાચ્યો;
રાગ સુપ સત્વથીગુણી આ સ્વર્યતા, ગુણી અદ્ભુત પણે જીવ માચ્યો. સૂ૦ ૭
આતમ ગુણ રૂચિ થયે, તત્વ સાધન રસી, તત્વ નિષ્પત્તિ નિર્વાણ થાવે;
દેવચંદ્ર શુદ્ધ પરમાત્મ સેવન થકી, પરમ આત્મીક આનંદ પાવે. સૂ૦ ૮

ઈતિ શ્રી સુર પ્રભુ સ્તન. ૯

ઢાલ.

આણી વાણી જિનતણી, એ દેશી.

દેવ વિશાલ જિણંદની, તુમે ધ્યાવો તત્વ સમાધિ રે,
ચિદાનંદ રસ અનુભવિ, સહજ અકૃત નિરૂપાધિ રે.
અરિહંત પય વંદિયે ગુણવંતરે. ગુણવંત અનંત મહંત સ્તવો.
ભવ તારણો ભગવંત, રે. ટેક.
ભવ ઉપાધિ ગદ ટાળવા, પ્રભુજી છો વૈદ્ય અમોધ રે;
રત્ન ત્રયી ઔષધ કરી, તુમે તાર્યા ભવિ જન ઓઘ રે. અ૦ ૨
ભવ સમુદ્ર જલ તારવા, નિરજામક સમ જિનરાજ રે,
ચરણ જિહાજે પામિયે, અક્ષય શિવ નગરનો રાજ રે. અ૦ ૩
ભવ અટવી અતિ ગહનથી, પારગ પ્રભુજી સથવાહ રે,
શુદ્ધ માર્ગ દર્શક પણે, યોગ ક્ષેમંકર નાહરે. અ૦ ૪
રક્ષક જિન છકાયના, વળિ મોહ નિવારક સ્વામિ રે,
સમણ સંઘ રક્ષક સદા, તિણ ગોપઇશ અભિરામ રે. અ૦ ૫
ભાવ અહિંસક પૂર્ણતા, માહણતા ઉપદેશ રે,
ધર્મ અહિંસક નીપનો, માહણ જગદીશ વિશેશ રે. અ૦ ૬
પુષ્ટ કારણ અરિહંતજી, તારક જ્ઞાયક મુનિચંદ રે,
મોચક સર્વ વિભાવથી, જીપાવે મોહ અરિંદ રે. અ૦ ૭
કામ કુંભ સુરમણિ પરેં, સહજે ઉપગારિ થાય રે;
દેવચંદ્ર સુખકર પ્રભુ ગુણ, ગેહ અમોહ અમાય રે. અ૦ ૮

ઇતિ શ્રી દેવ વિશાલ સ્તવન. ૧૦

ઢાલ

નદી જમુનાકે તીર ખડે દોઉ પંખિઆં, એ દેશી.

વિહરમાન ભગવાન સુણો મુઝ વીનતિ,
જગ તારક જગનાથ અછો ત્રીભુવન પતિ,
ભાસક લોકા લોક તિણે જાણો છતિ,
તો પણ વિતગ વાત કહું છું મુઝ પ્રતિ. ૧
હું સરૂપ નિજ છોડિ રમ્યો પર પુદ્ગલે,
ઝીલ્યો ઉલટી આણિ વિષય તૃષ્ણા જલેં,
આશ્રવ બંધ વિભાવ કરૂં રૂચિ આપણી.
ભૂલ્યો મિથ્યા વાસ દોષ થું પરભણી. ૨
અવગુણ ઢાંકણ કાજ કરૂં જિન મત ક્રિયા,
ન તજું અવગુણ ચાલ અનાદિની જે પ્રિયા,
દૃષ્ટિ રાગનો પોષ તેહ સમકિત તણું,
સ્યાદ વાદની રીતિ ન દેખું નિજ પણું. ૩
મન તણુ ચપલ સ્વભાવ વચન એકાંતતા,
વસ્તુ અનંત સભાવ ન ભાસે જે છતા,
જે લોકોત્તર દેવ નમું લોકીકથી,
દુર્લભ સિદ્ધ સભાવ પ્રભો તહકીકથી. ૪
મહા વિદેહ મઝાર કે તારક જિન વરૂ,
શ્રી વજ્રધર અરિહંત અનંત ગુણા કરૂ,
તે નિર્યામ શ્રેષ્ટ સહી મુઝ તારસે;
મહા વૈદ્ય ગુણ જોગ રોગ ભવ વારસે. ૫

પ્રભુ મુખ ભવ્ય સ્વભાવ સુણજો માહરો,
તો પામું અમો મોદ એહ ચેતન ખરો,
થાએ શિવ પદ આસ રાસી સુખ વૃંદની,
સહજ સ્વરૂપ સ્વતંત્ર વખાણિ આણંદની. ૬
વલગા જે પ્રભુ નામ ધામ તે ગુણ તણા,
ધારો ચેતન રામ એહ થિર વાસના,
દેવ ચંદ્ર જિનચંદ્ર રિદય થિર થાપજો,
જિન આણા જુત ભકિત મુઝને આપજો. ૭

ઈતિશ્રી વજૂધર સ્તવન. ૧૧

ઢાલ

વીરા વાંદલા એ દેશી.

ચંદ્રાનન જિન, સાંભળિયે અરદાસ રે,
મુઝ સેવક ભણી, છે પ્રભુનો વેસાસો રે. ચ૦ ૧
ભરત ક્ષેત્ર માનવ તણો રે, લાધો દુસમ કાલ,
જિન પૂરવધર વિહરથી રે, દુલહો સાધનો ચાલો રે. ચ૦ ૨
દ્રવ્ય ક્રિયા રૂચિ જીવતા રે, ભાવ ધર્મ રૂચિ હીન,
ઉપદેશક પણ તેહવા રે, શું કરે જીવ નવીન રે. ચ૦ ૩
તત્વાગમ જાણક તજી રે, બહુજન સંમત જેહ,
મૂલ હઠીજન આદરયા રે, સુ ગુરૂ કહાવે તેહ રે, ચ૦ ૪
આણા સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો ધર્મ,
દંશણ નાણ ચારિત્ર નોરે, મૂલ ન જાણ્યો મર્મ, ચ૦ ૫
ગછ કદા ગ્રહ સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ,

આતમ ગુણ અકષાયતારે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ રે. ચં૦ ૬
તત્વ રસિક જન થોડલા રે, બહુલો જન સંવાદ,
જાણો છો જિન રાજ જી રે, સઘલો એહ વિવાદો રે. ચં૦ ૭
નાથ ચરણ વંદણ તણો રે, મનમેં ઘણો ઉમંગ,
પુન્ય વિના કિમ પામિયેં રે, પ્રભુ સેવનનો સંગ રે. ચં૦ ૮
જગ તારક જ પ્રભુ વાંદિયે રે મહા વિદેહ મઝા રે,
વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ વાદતા રે, સુણિ કરિયે નિરધાર રે. ચં૦ ૯
તુઝ કરણા સહુ ઊપરેં રે, સરખી છે મહારાય,
પણ અવિરોધક જીવનો રે, કારણ સફલો થાય રે. ચં૦ ૧૦
એહવા પણ ભવિ જીવને રેં, દેવ ભગતિ આધાર,
પ્રભુ સમરણથી પામિયે રે, દેવ ચંદ્ર પદ સાર. ચં૦ ૧૧

ઇતિ શ્રી ચંદ્રાનન સ્તવનં. ૧૨

શ્રી અરનાથ ઉપાસના એ દેશી

ચંદ્રબાહુ જિન સેવના, ભવનાશની તેહ,
પર પરણુતિના પાસને, નિષ્કાશ ન રેહ. ચં૦ ૧
પુદગલ ભાવ આસંસના, ઊદ્ઘાસન કેતુ,
સમ્યગ્ દર્શન વાસના, ભાસન ચરણ સમેત. ચં૦ ૨
ત્રિકરણ જોગ પ્રસંસના, ગુણ સ્તવના રંગ,
વંદન પૂજન ભાવના, નિજ પાવના અંગ. ચં૦ ૩
પરમાતમ પદ કામના, કામ નાશન એહ;
સત્તા ધર્મ પ્રકાશના, કરવા ગુણ ગેહ, ચં૦ ૪
પરમેશર આલંબના, રાચ્યા જેહ જીવ;
નિર્મલ સાધ્યની સાધના, સાધી તે સદીવ. ચં૦ ૫

પરમાનંદ ઉપાયવા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય,
તુઝ સમતા રસ સેવતા, પર સેવ ન થાય. ચં૦ ૬
શુદ્ધાતમ સંપતિ તણા, તુમે કારણ સાર,
દેવચંદ્ર અરિહંતને, સેવા તે સુખકાર. ચં૦ ૭

ઇતિ શ્રી ચંદ્રબાહુ સ્તવનં. ૧૩

શિરોહિનો શાલુહો કે ઉપર યોધપુરી એ દેશી.

પુષ્કર વર વિજયે હો કે વિચરે તીર્થ પતિ,
પ્રભુ ચરણને સેવિયે હો કે સુર નર અસુર તતિ.
જસુ ગુણ પ્રગટ્યા હો કે સર્વ પ્રદેશસમાં,
આતમ ગુણની હો કે વિકસિ અનંત રમાં. ૧
સામાન્ય સભાવતિ હો કે પરણુતિ અસહાઇ;
ધર્મ વિશેષની હો કે ગુણને અનુજાઇ,
ગુણ સકલ પ્રદેશેં હો કે નિજ કાર્ય કરે,
સમુદાય પ્રવૃત્તિ હો કે કરતા ભાવ ધરે. ૨
જડ દ્રવ્ય ચતુકે હો કે કરતા ભાવ નહિ,
સર્વ પ્રદેશે હો કે વૃત્તિ વિભિન્ન મહીં.
ચેતન દ્રવ્યને હો કે સકલ પ્રદેશ મિલે,
ગુણ વર્ત્તમાં વર્ત્તે હો કે વસ્તુને સહજ બલે. ૩
સંકર સહકારી હો કે સહજે ગુણ વરતે,
દ્રવ્યાદિક પરણુતિ હો કે ભાવે અનુ સરતે.
દાનાદિક લબ્ધિ હો કે નહુ સહાઈ વિના,
સહકાર અકંપે હો કે ગુણની વૃત્તિ ઘના. ૪
પર્યાય અનંતા હો કે જે ઇક કાર્ય પણે;

ચરતે તેહને હો કે જિનવર ગુણ પભણે.
ગત્યાદિક ગુણને હો કે વર્ત્તના જીવ પ્રતે,
ધર્માદિક દ્રવ્યને હો કે સહકારે કરતે. ૫
ગ્રાહક વ્યાપકતા હો કે પ્રભુ તુમ ધર્મ રમે;
આતમ અનુભવથી હો કે પરિણતિ અન્ય ચમે.
તુઝ શકતિ અનંતી હો કે ગાતા ને ધ્યાતાં
મુઝ સકતિ વિકાસન હો કે થાએ ગુણ રમતાં ૬
ઇમ નિજ ગુણ ભોગે હો કે સ્વામિ ભુજંગ મુદા.;
જે નિત વંદે હો કે તે નર ધન્ય સદા;
દેવચંદ્ર પ્રભુજીની હો કે પુન્યે ભગતિ સધે;
આતમ અનુભવની હો કે નિત નિત શક્તિ વધે. ૭

ઈતિ શ્રી ભુજંગ સ્વામિ સ્તવન. ૧૪

ઢાલ

કાલ અનંતાનંત, એ દેશી.

સેવો ઇશ્વર દેવ, જિણેશ્વરતા હો નિજ અદ્ભૂત વરી;
તીરોરભાવની શકિત, આવી ભવિયે હો સહુ પ્રગટ કરી. ૧
અસ્તિત્વાદિક ધર્મ, નિર્મલ ભાવે હો સહુને સર્વદા;
નિત્યત્વાદિ સ્વભાવ, તે પરણામિ હો જડ ચેતન સદા. ૨
કર્ત્તા ભોકતા ભાવ, કારક ગ્રાહક હો જ્ઞાન ચારિત્રતા,
ગુણ પર્યાય અનંત પામ્યા તુમચા હો પુણ્ય પવિત્રતા. ૩
પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ, ભોગી અજોગી હો ઉપભોગી સદા;
શકિત સકલ સ્વાધીન, વરતે પ્રભુની હો જે ન ચલે કદા. ૪
દાસ વિભાવ અનંત, નાશે પ્રભુજી હો મુઝ અવલંબને;

જ્ઞાનાનંદ મહંત, તુઝ સેવાથી હો સેવક બને. ૫
ધન્ય ધન્ય તે જીવ, પ્રભુ પદ વંદે હો જે દેશન સુણે;
જ્ઞાન ક્રિયા કરે શુદ્ધ, અનુભવ યોગે હો નિજ સાધક પણે. ૬
વાર વારે જિન રાજ, તુઝ પદ સેવા હો હોજો નિર્મલી;
તુઝ શાસન અનુજાએ, વાસન ભાસન હો તત્વ રમણ વલી. ૭
શુદ્ધાતમ નિજ ધર્મ, રૂચિ અનુભવથી હો સાધન સત્યતા;
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભકિત પસાએં હો હોસે વ્યકતતા. ૮

ઈતિ શ્રી ઈશ્વર જિનસ્તવન. ૧૫

ઢાલ.

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીઆ હોજી, એ દેશી.

નમિ પ્રભુ નમિ પ્રભું પ્રભુજિ પ્રભુજિ વીનવું હો લાલ, પામિ વર પ્રસ્તાવ. ૨
જાણો (૨) છો વિણ વિનવે હો લાલ, તો પણ દાસ સ્વભાવ. નમિ૦ ૧
હું કરતા (૨) પરભાવનો, હો લાલ, ભોગતા પુદ્ગલ રૂપ, (૨)
ગ્રાહક (૨) વ્યાપક એહનો હોલાલ, રાચ્યો જડભવ ભૂપ, ન૦ (૨)
આતમ (૨) ધર્મ વિસારીઓ, હો લાલ, સેવ્યો મિથ્યા માગ, (૨)
આશ્રવ (૨) બંધપણો કર્યોહો લાલ, સંવર નિર્જર ત્યાગ. નમિ૦ ૩
જડચલ (૨) કર્મજ દેહને હો લાલ, જાણ્યો આતમ તત્વ (૨)
બહિરાતમ (૨) તા ગ્રહી હો લાલ, ચતુરંગે એકત્વ ન૦ ૪
કેવલ (૨) જ્ઞાન મહોદધિ હો લાલ, કેવલ દંશણ બુદ્ધ, (૨)
વીરજ (૨) અનંત સ્વભાવનો હો લાલ, ચારિત્ર ક્ષાયક શુદ્ધ ન૦ ૫

વિશ્રામી (૨) નિજ ભાવના હો લાલ, સ્યાદવાદી અપ્રમાદ, (૨)
પરમાતમ (૨) પ્રભુ દેખતાં હો લાલ, ભાગી ભ્રાંતિ અનાદિ ન૦ ૬
જિન સમ (૨) સત્તા ઓળખી હો લાલ, તસુ પ્રાગ્ ભાવની ઇહ, (૨)
અંતર (૨) આતમતા લહિ હો લાલ, પર પરણુતિની રીહ ન૦ ૭
પ્રતિ છંદે (૨) જિન રાજને હો લાલ, કરતા સાધક ભાવ, (૨)
દેવચંદ્ર (૨) પદ અનુભવે હો લાલ. શુદ્ધાતમ પ્રાગ્ ભાવ. ન૦ ૮

ઈતિ શ્રી નમિ પ્રભુ જિન સ્તવનં. ૧૬

ઢાલ

લાછલદે માત મલ્હાર. એ દેશી.

વીરસેન જગદીશ, તાહરી પરમ જગીશ;
આજ હો દીસે રે, વીતરાગતા ત્રિભુવનથી ઘણી જી. ૧
અણહારી અશરીર, અક્ષય અજ અતિ ધીર;
આજ હો અવિનાશી અલેશી, ધ્રુવ પ્રભુતા બણી જી ૨
અતીંદ્રિય ગત ક્રોહ, વિગત માય મદ લોહ;
આજ હો સોહે રે, મોહ જગ જનતા ભણી જી. ૩
અમર અખંડ અરૂપ, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આજ હો ચિદ્રૂપે દીપે, થિર સમતા ધણી જી. ૪
દ્વેષ રહિત અકષાય, શુદ્ધ સિદ્ધ અસહાય;
આજ હો ધ્યાયક નાયક ધ્યેય, પદે ગ્રહ્યો જી. ૫
દાન લાભ નિજ ભોગ, શુદ્ધ સ્વગુણ ઉપયોગ;
આજ હો અજોગી કરતા ભોકતા, પ્રભુ લહ્યો જી. ૬

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, સકલ પ્રદેશ પવિત્ર;
આજ હો નિર્મલ નિસંગી, અગહા વંદિયેં જી. ૭
સેવટના ચરણ મળ્યા નહીં.
ઈતિ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવનં. ૧૭

ઢાલ.

નંદ જમુનાનો રે અતિ રળીઆમણો રે, એ દેશી.

મહા ભદ્ર જિનરાજ, રાજ વિરાજો હો આજ તુમારડો રે.
ક્ષાયક વીર્ય અનંત, ધર્મ અભંગે હો તું સાહિબ વડો જી.
હું બલિહારી રે શ્રી જિનવરતણી રે. એ આંકણી. ૧
કર્ત્તા ભોક્તા ભાવ, કારક કારણ હો તુ સ્વામી છતો જી,
જ્ઞાનાનંદ પ્રધાન, સરવ વસ્તુનો ધર્મ પ્રકાશતો જી. હું૦ ૨
સમ્યક્ દર્શન મિત થિર, નિરધારે રે અવિસંવાદતા જી.
અવ્યાબાધ સમાધિ, કોશ અનસ્વર રે નિજ આનંદતા જી. હું૦ ૩
દેશ અસંખ્ય પ્રદેશ, નિજ નિજ રીતે રે ગુણ સંપતિ ભર્યા જી;
ચારિત્ર દુર્ગ અભંગ. આતમ સકતિહો પરજય સંવર્યા જી. હું૦ ૪
ધર્મ ક્ષમાદિક સૈન્ય, પરણુતિ પ્રભુતા હો તુઝ બલ આકરો જી.
તત્વ સકલ પ્રાગભાવ, સાદિ અનંતી રે ઈીતે પ્રભુ ધર્યોજી, હું૦ ૫
દ્રવ્ય ભાવ અરતિ લેશ. શકલ નિવારે રે સાહિબજ અવતર્યો જી.
સહજ સભાવ વિલાશ, ભોગિ ઉપભોગી રે જ્ઞાન ગુણે ભર્યો: જી. હું૦ ૬
આચારય ઉવઝાય, સાધક મુનિવર હો દેશ વિરતિધર જી,
આતમ સિદ્ધિ અનંત, કારણ રૂપે રે જોગ ક્ષેમકર જી. હું૦ ૭
સમ્યક્ દૃષ્ટિ જીવ, આણા રાગી હો સહુ જિનરાજના જી.

આતમ સાધન કાજ, સેવે પદ કજ હો શ્રી મહારાજના જી. હું૦ ૮
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભગતે રાચો હો ભવિ આતમ રૂચિજી.
અવ્યય અક્ષય શુદ્ધ, સંપત્તિ પ્રગટે હો સત્તાગત શુચિ જી. હું૦ ૯

ઇત શ્રી મહાપ્રભ જિન સ્તવન. ૧૮

ઢાલ

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર સુહામણો એ દેશી.

દેવજસા દરશણ કરો, વિઘટે મોહ વિભાવ, લાલ રે.
પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ; લાલ રે, દે૦ ૧
સ્વામી વસો પુષ્કર વરે, જંબુ ભરતે દાશ; લાલ રે,
ક્ષેત્ર વિભેદ ઘણો પડયો, કિમ પહોચે ઊલ્લાસ લાલ રે. દે૦ ૨
હોવત જો તનુ પાંખડી તો, આવત નાથ હજૂર, લાલ રે.
જો હોવત ચિત્ત આંખડી, દેખત પ્રભુ નિત નૂર. લાલ રે દે૦ ૩
શાસન ભકત જે સૂર વરા; વિનવું શીશ નમાય; લાલ રે-
કૃપા કરો મુઝ ઉપરે, તો જિન વંદન થાય. લાલ રે. દે૦ ૪
પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી એણે જીવ. લાલ રે.
અવિરતિ મોહ ટલી નહી, દીઠે આતમ દીવ; લાલ રે. દે૦ ૫
આતમ તત્વ સ્વભાવને, બોધન શોધન કાજ; લાલ રે.
રત્ન ત્રઇ પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહ્યો મહારાજ; લાલ રે દે૦ ૬
તુઝ સરિખે સાહિબ મલે, ભાજે ભવ ભ્રમ ટેવ; લાલ રે.
પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહે, કોણ કરે પર સેવ; લાલ રે. દે૦ ૭
દીન દયાલ કૃપાલુ તું, નાથ ભવિક આધાર; લાલ રે.
દેવચંદ્રની સેવના, પરમામૃત સુખકાર; લાલ રે. દે૦ ૮

ઈતિ શ્રી દેવજસા જિન સ્તવનં. ૧૯

ढाल

जीन रंजना ए देशी.

अजितवीर्य जिन विचरता रे, मन मोहना लाल;
पुष्कर अर्ध विदेह रे, भवि बोहना लाल.
जंगम सुरतरु सारिखो रे, मन० सेवे धन तेहरे ; भ० १
जिन गुण अमृत पानथी रे, मन० अमृत क्रिया सुपासय रे; भ०
अमृत क्रीया अनुष्टानथी रे, मन० आतम अमृत थाय रे. भ० २
प्रीति भक्ति अनुष्टानथी रे, मन० वचन असंगी सेव रे; भ०
करतां तन्मयता लहे रे, मन० प्रभु भकित नित मेव रे. भ० ३
परमेसर अनु लंबने रे, मन० ध्याता ध्येय अभेद रे. भ०
ध्येय समापति हवे रे, मन० साध्य सिद्धि अविछेद रे. भ० ४
जिनगुण राग परागथी रे, मन० वासित मुझ परिणाम रे; भ०
तजसे दुष्ट ्वभावता रे, मन० सरसे आतम काम रे. भ० ५
जिनभगति रत चित्तते रे, मन० वेधंकर सगुण प्रेम रे भ०
सेवक जिनपद पामशो रे, मन० सरवे धीत अय जेम रे. भ० ६
नाथ भगति रस भावथि रे, मन० त्रण जाणुं पर देव रे; भ०
चिंतामणि सुरतरु थकी रे, मन० अधिकी अरिहंत सेव रे. भ० ७
परमातम गुण स्मृतिथकी रे, मन० परस्यो आतम राम रे, भ०
नियमा कंचनना लहे रे, मन० लोह जयुं पारस पामि रे. भ० ८
निर्मल तत्व रुची थइ रे, मन० करजो जिन पति भक्ति रे, भ०
देवचंद्र पद पामशो रे, मन० परम महोदय युक्त रे. भ० ९

ईतिश्री अजितवीर्य जिन स्तवनं.

રાગ ધનાશ્રી.

વંદો વંદો રે જિન વિચરંતા વંદો;
કીર્તન સ્તવન નમન અનુસરતાં, પૂરવ પાપ નિકંદો રે. જિ૦ ૧
જંબુદ્વીપે ચાર જિનેસર, ધાતકિ આઠ જીણિંદો.
પુષ્કર અરધે આઠ મહામુનિ, સેવે ચોસઠ ઇંદો. રે જિ૦ ૨
કેવલિ ગણધર સાધુ સાધવી, શ્રાવક શ્રાવિકા વૃંદો;
જિનમુખ ધરમ અમૃત અનુભાવતાં, પામે મન આનંદો રે. જિ૦ ૩
સિદ્ધાચલ ચોમાસ રહીને, ગાયો જિન ગુણ છંદો:
જિનપતિ ભગતિ મુગતિનો મારગ, અનુપમ શિવ સુખકંદો રે. જિ૦ ૪
ખરતર ગછ જિનચંદ્ર સૂરિસર, પુણ્ય પ્રધાન મુનિંદો
સુમતિસાગર સાધુ રંગ સુવાચક, પીધા શ્રુત મકરંદો. રે જિ૦ ૫
રાજ સાગર પાઠક ઉપગારી, જ્ઞાન ધરમ દિણંદો;
દીપચંદ સદ્ગુરૂ ગુણવંતા, પાઠક ધીર ગયંદો રે. જિ૦ ૬
દેવચંદ્ર ગણિ આતમ હેતે, ગાયા વીશ જિણંદો;
રિદ્ધિવૃદ્ધિ સુખ સંપત્તિ પ્રગટે, સુજસ મહોદય વૃંદો રે. જિ૦ ૭

ઇતિ શ્રી વીશ વિહરમાન
જિન સ્તુતિ સમાપ્ત

શ્રી વીતરાગેભ્યો નમ:

અથ શ્રી યશોવિજય ઉપાધ્યાયકૃત વીસીપ્રારંભ:

ઈડર આંબા આંબલી એ દેશી.

પુષ્કુલવઇ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરીગિણિ સાર;
શ્રી સીમંધિર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંશ કુમાર.
જિણંદરાય ધરજો ધર્મ સનેહ. એ આંકણી. ૧
મોટા નાહનાં આંતરો રે, ગિરૂઆ નવિ દાખંત;
શશિ દર્શન સાયર વધે રે, કૈરવ વન વિકસંત. જિ૦ ૨
ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરશત જલધાર;
કર દોઇ કુશુમેં વાસીએં રે, છાયા સવિ આધાર. જિ૦ ૩
રાય રંક સરિખા ગણે રે, ઉદ્યોતેં શશિ સૂર:
ગંગાજલ તે બિહુતણો રે, તાપ કરે સવિ દૂર. જિ૦ ૪
સરિખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમ્હે છો મહારાજ;
મુઝસું અંતર કિમ કરો રે, બાંહેં ગ્રહ્યાની લાજ. જિ૦ ૫
મુખ દેખી ટીલું કરે રે, તો નવિ હોય પ્રમાણ,

મુજરો માને સવિતણો રે, સાહિબ તેહ સુજાણ. જિ૦ ૬
વૃષભલંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂષ મણિકંત.
વાચક જસ ઇમ વિનવ્યો રે, ભવ ભંજન ભગવંત. જિ૦ ૭

ઇતિશ્રી સીમંધિર જિનસ્તવનં. ૧

ધણરા ઢોલા એ દેશી.

શ્રીયુગમંધિર સાહિબા રે, તુમસું અવિહડરંગ; મનના માન્યા.
ચોલ મજીઠતણી પરેં રે, તે તો અચલ અભંગ; ગુણના ગેહા. ૧
ભવિજન મન ત્રાંબૂં કરે રે, વેધક કંચન વાન; મ૦
ફિરિ ત્રાંબૂ તે નવિ હોય રે, તે તુમ નેહ પ્રમાણ; ગુ૦ ૨
એક ઉદક લવ જિમ ભલ્યો રે, અક્ષય જલધિમાં હોય; મ૦
તિમ તુમસું ગુણ નેહલો રે, તુમ સમ જગ નહિ કોય; ગુ૦ ૩
તુમસું મુઝ મન નેહલો રે, ચંદન ગંધ સમાન, મ૦
મેલ હુઓ એ મૂલગો રે, સહજ સ્વભાવ નિદાન ગુ૦ ૪
વિપ્રવિજયા પુરી રે, માત સુતારા નંદ; મ૦
ગજ લછન પ્રિય મંગલારે, રાણી મન આણંદ ગુ૦ ૫
સુદૃઢ રાય કુલ દિનમણી રે, જયો જયો તું જિનરાય; મ૦
શ્રી વિનય વિજય વિબુધતણો રે, સીસનેં દીઓ શિવરાય; ગુ૦ ૬

ઇતિશ્રી યુગમંધિર જિનસ્તવનં

નણદલની દેશી.

સાહિબ બાહૂ જિનેસર વીનવું, વીનતડી અવધાર હો,
સાહિબ ભવ ભવથી હું ઊભગો, હવે ભવ પાર ઉતાર હો, સા૦ ૧

તુમ સરિખા મુઝ શિર છતે, કર્મ કરે કિઉં જોર હો, સા૦
ભુજંગતણો ભય તિહાં નહીં, જિહાં વન વિચરે મોર હો, સા૦ ૨
જિહાં રવી તેજે ઝલહળે, તિહાં કિમ રહે અંધાર હો; સા૦
કેશરી જિહાં ક્રીડા કરે રે, તિહાં ગજનો નહિં પ્રચાર હો; સા૦ ૩
તિમ જો તુમે મુઝ મન રમો, તો નાશે દુરિત સંસાર હો; સા૦
વછ વિજય સુસિમા પુરી, રાય સુગ્રીવ મલ્હાર હો; સા૦ ૪
હરણ લંછન ઇમ મેં સ્તવ્યો, મોહની રાણીનો કંત હો; સા૦
વિજયાનંદન મુઝ દિઓ, જસ કહે સુખ અનંત હો. સા૦ ૫

ઈતિ શ્રી બાહુ જિન સ્તવનં. ૩

ચતુર સનેહી મોહના, એ દેશી.

સ્વામી સુબાહુ સુહંકર, ભૂનંદાનંદન પ્યારો રે,
નિસઢ નરેસર કુલતિલો, કિંપુરષાનો ભરતારો રે. સ્વા૦ ૧
કપિ લંછન નલિનાવતિ, વિપ્રવિજય અયોધ્યા નાહો રે,
રંગે મિલિએ તેહસૂ, એહ મણુઅ જનમનો લાહો રે. સ્વા૦ ૨
તે દિન સવિ એલે ગયા, જિહાં પ્રભુસું ગોઠિ ન બાંધી રે,
ભગતિ દૂતિકાએ મનહરીઓ, પણ વાત કહી છે આધી રે. સ્વા૦ ૩
અનુભવ મિત્ત જો મોકલું, તો તે સઘલી વાત જણાવે રે,
પણ તેહ વિણ મુઝ નવિ સરે, કહો તો પુત્ર વિચાર તે આવે રે. સ્વા૦ ૪
તેણે જઇ વાત સરવે કહી, પ્રભુ મલ્યા તે ધ્યાનને ટાણે રે,
શ્રી નય વિજય વિબુધતણો, ઇમ સેવક સુજસ વખાણે રે. સ્વા૦ ૫

ઈતિ શ્રી સુબાહુ જિન સ્તવનં. ૪

શમચંદકે બાગ ચંપો મ્હોર રહ્યોરી; એદેશી.

સાચો સ્વામી સુજાત, પૂર્વ અરધ જયો રી;
ધાતકી ખંડ મઝાર, પુષ્કલવઇ વિજયો રી. ૧
નયરી પુંડરીગિણિનાથ, દેવશેન વંશ તિલો રી:
દેવસેનનો પુત્ર, લંછન ભાનુ ભલો રી. ૨
જયસેનાનો કંત, તેહસું પ્રેમ ધર્યો રી;
અવર ન આવે દાય, તેણે વસ ચિત્ત કર્યો રી. ૩
તુમે મત જાણો દૂર, જઇ પરદેશ રહ્યો રી૦
છો મુઝ ચિત્ત હજૂર, ગુણ સંકેત ગ્રહ્યો રી. ૪
ઊગે ભાનુ આકાશ, સરવ કર્મ લહસે રી;
દેખી ચંદ ચકોર, પીવા અમિય ધસે રી. ૫
દૂર થકી પણ પ્રેમ, પ્રભુસૂં ચિત્ત મિલ્યો રી;
શ્રી નય વિજય સુસીસ, કહે જસ હેઝ હિલ્યો રી. ૬

ઈતિ શ્રી સુજાત જિન સ્તવનં. ૫

પારધીઆની દેશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભુ સંદર રે, મિત્ર નૃપતિ કુલ હંસ રે; ગુણ રસિઆ.
માત સુમંગલા જનમીઓ રે, શશિ લંછન સુપ્રસંસ રે. મન વસિઆ. ૧
વિપ્ર વિજય વિજયા પુરી રે, ધાતકી પૂરવ અદ્ધ રે; ગુ૦
પ્રિયસેના પ્રિય પુન્યથી રે, તુઝ સેવા મેં લદ્ધ રે. મ૦ ૨
ચાખવી સમકિત સૂખડી રે, હેલવીઓ હું બાલ રે; ગુ૦
કેવલ રતન દિયા વિના રે, ન તજું ચરણ ત્રિકાલ રે. મ૦ ૩
એકને લલચાવિ રહો રે, એકને આપો રાજ રે; ગુ૦

એ તુમને કરવો કિમ ઘટેરે, પંતિ ભેદ જિન-રાજ રે મ૦ ૪
કેડ ન છાંડુ તાહરો રે, આપ્યા વિણ શિવ સુખ રે, ગુ૦
ભોજન વિણ ભાંજે નહીં રે, ભામંડણે જિમી ભૂખ રે. મ૦ ૫
આ સંગાયત જે હુસે રે, તે કહેસે સો વાર રે, ગુ૦
ભોલી ભગતે રીઝશે રે, સાહિબ પણ નિરધા રે. મ૦ ૬
સવિ જાણે થોડું કહે રે, પ્રભુ તુ ચતુર સુજાણ રે; ગુ૦
વાચક જસ કહે દીજિયે રે, વંછિત સુખ નિર્વાણ રે. મ૦ ૭

ઈતિ શ્રી સ્વયંપ્રભુ જિન સ્તવનં. ૬

બન્યો રે કુંઅરજીનો સેહરો એ દેશી.

શ્રી ઋષભાનન ગુણ નિલો, સોહે મૃગપતિ લંછન પાંય; હો જિણંદ.
મોહે મન તું જગ તણા, ભલિ વીરસેના તુઝ માય; હો જિણંદ. ૧
શ્રી વચ્છ વિજય સુ સીમા પુરી, ખંડ ધાતકી પુરવ ભાગ હો; જિ
રાણી જયાવતી નાહલો, કીરતિ નૃપ સુત વડભાગ હો. જિ૦
હૂં પુછું કહો તુમે કિણિ પરેં, દીયો ભગતને મુગતિ સંકેત હો; જિ૦
રૂસો નહિં નિંદ્યા કારણે, તુસો નહિં પુજિયા હેત હો. જિ૦ ૩
વિણ સમકિત ફલ કો નવિ લહે, એ ગ્રંથે છે અવદાત હો; જિ૦
તોય શાબાશી તુમને ચડે, તુમે કહેવાઓ જગ તાત હો; જિ૦ ૪
હવે જાણ્યું જિમ વંછિત દિયે, ચિંતામણિને સુરકુંભ હો, જિ૦
અગની મટાવે સીતને, જે સેવે થિર થઈ થંભ હો, જિ૦ ૫
જિમ એ વસ્તુ ગુણ સ્વભાવથી, તિમ તુમથી મુક્તિ ઉપાય હો, જિ૦
દાયક નાયક ઊપમાં, ભગતિ ઇમ સાચિ કહાય હો. જિ૦ ૬
તપ જપ કિરિયા જે ફલ દિયે, તે તુમ ગુણ ધ્યાન નિમિત્ત હો, જિ૦

શ્રી નય વિજય વિબુધ તણો, સેવકને પરમ તૂં મિત્ત હો. જિ૦ ૭

ઈતિ શ્રી રિષભાનન જિન સ્તવનં. ૭

નારાયણની દેશી.

જિમ મધુકર મન માલતી રે, જિમ કુમુદનિ ચિત્ત ચંદરે, જિણંદ રાય.
જિમ ગજમન રેવા નદી રે, કમલા મન ગોવિંદ રે. જિ૦ ૧
તિઉં મેરે મન તું વસિઓ રે, ૭ એ આંકણી.
ચાતક ચિત્ત જિમ મેહલો રે, જિમ પંથી મન ગેહ રે, જિ૦
હંસા મન માન સરોવરૂ રે, તિમ મુઝ તુઝસૂં નેહ રે. જિ૦ ૨
જિમ નંદન વન ઈંદ્રને રે, શીતાને વાલો રામ રે, જિ૦
જિમ ધરમી મને સંવરૂ રે, વ્યાપારી મને દામ રે. જિ૦ ૩
અનંતવીર્ય ગુણ સાગરૂ રે, ધાતકી ખંડ મઝાર રે, જિ૦
પૂર્વ અર્ધ નલિનાવતી રે, વિજય અયોધ્યા ધાર રે. જિ૦ ૪
મેઘ રાય મંગલાવતી રે, સુત વિજયાવતી કંત રે, જિ૦
જગ લંછન યોગીસરૂ રે, જિમ સમરે મહામંત રે. જિ૦ ૫
ચાહે ચતુર ચૂડામણી રે; કવિતા અમૃતની કેલી રે, જિ૦
વાચક જસ કહે સુખ્ખ દિયે રે, મુઝ તુઝ ગુણ રંગ રેલિ રે. જિ૦ ૬

ઈતિ શ્રી અનંતવીર્ય જિનસ્તવનં. ૮

રામપુરા બાજારમાં એ દેશી.

સૂર પ્રભુ જિનવર ધાતકી, પછિમ અરધે જયકારી, મેરે લાલ.
પુષ્કલાવઇ વિજય સુહામણો, પુરિ પુંડરગિણી શિણગાર. મેરે૦ ૧
ચતુર શિરોમણિ શાહિઓ, એ આંકણી.

નંદસેનાનો નાહલોરે, હય લંછન વિજય મલ્હાર. મે૦
વિજયાવતિ કૂંખે ઊપનો, ત્રિભુવન જગનો આધાર. મે૦ અ૦ ૨
અલ વિજસ સાહમું જોઇ, કરૂણા ભર નયન વિલાસ. મે૦
તે પામે પ્રભુતા જગતણી, એહવો છે પ્રભુ સુખ વાસ. મે૦ અ૦ ૩
મુખ મટકે જગ જન વસ કરે, લોઅણ લટકે હરે ચિત્ત. મે૦
ચારિત્ર ચટકે પાતિક હરે, અટકે નહિ કરતો હિત્ત. મે૦ અ૦ ૪
ઉવયારી શિર સેહરો, ગુણનો નવિ આવે પાર. મે૦
શ્રીનયવિજય સુસીસને, હોજો નિત મંગલ કાર. મે૦ અ૦ ૫

ઈતિશ્રીસૂરપ્રભ જિન સ્તવનં ૯

લૂઅરની દેશી.

ધાતકી ખંડે હોકે પછિમ અરધ ભલો, વિજયા નયરી હો કે વિપ્ર
વિજય તિલો.
તિહાં જિન વિચરે હોકે સ્વામી વિશાલ સદા, નિતનિત વંદૂ હોકે વિ-
મલા કંત મુદા. ૧
નાગ નરેશ્વર હો કે વંશ ઉદ્યોત કરૂ, ભદ્રાનો જાયો હો કે પરતક્ષ
દેવ કરૂ.
ભાનુ લંછન હો કે મલવા મન તરસે, તસ ગુણ સુણિયે હો કે શ્રવણે
અમિય વરસે. ૨
આંખડી દીધી હો કે જો મુઝ હોય મનને, પાંખડી દીધી હો કે
અથવા હોય તનને.
મનહ મનોરથ હો કે તો સવિ તુરત ફલે, તે સુખ દેખી હો કે હર-
ખને હેજ મિલે.

આઠ ડુંગર હો કે દરિયા નદીય ઘણી, શકતિ નહિ તેહવી હો કે
આવું તુઝ ભણી;
તુઝ પાય સેવા હો કે સુરવર કોડી કરે, જો એક આવે હો કે તો
મુઝ દુઃખ હરે. ૪

અતિ ઘણુ રાતી હો કે અગની મજીઠ સહે, ઘણ સું હણિયે હો કે
દેશ વિયોગ લહે;
પણ ગિરૂઆ પ્રભુસું હો કે રાંગ તે દુરિત હરે, વાચક જસ કહે હો
કે ધરિયેં ચિત્ત ખરે ૫

ઈતિશ્રી વિશાલ જિન સ્તવનં ૧૦

દેશી બિંદલીની.

શંખ લંછન વજ્રધર સ્વામી, ગાતા સરસતિ સુત શિવગામી હો ભ-
વિયણ વંદો.
નરનાથ પદમરથ જાયો, વિજયાવતિ ચિત્ત સુહાયો ભ૦ ૧
ખંડ ધાતકી પછિમ ભાગે, પ્રભુ ધરમ ધુરંધર જાગે હો. ભ૦
વછ વિજયમાં નયરી સુસીમાં, તિહાં થાપ ધરમની સીમા હો. ભ૦ ૨
પ્રભુ મન અમે વસવું જેહ, સ્વપને પણ દુર્લભ તેહ હો. ભ૦
પણ અમ મન જો પ્રભુ વસસે, તો ધર્મની વેલી ઉલ્લસસે હો. ભ૦ ૩
સ્વપ્નેં પ્રભુ મુખ નિરખતાં, અમે પામું સુખ હરખતાં હો. ભ૦
જેહ સ્વપન રહિત કહિયા દેવા, તેહથી અમે અધિક કહેવા હો. ભ૦ ૪
મણિ માણિક કનકની કોડી, રાણી રિદ્ધિ રમણિ જોડી હો. ભ૦
પ્રભુ દરશનના શુખ આગે, કહો અધિકેરૂં કોણ માંગે હો. ભ૦ ૫

પ્રભુ દૂર થકી પણ ભેટ્યા, તેણે પ્રેમે દુઃખ સવિ મેટ્યા હો. ભ૦
ગુરૂ શ્રી નય વિજય શુસીસ, પ્રભુ ધ્યાને રમે નિશ દીસ હો. ભ૦ ૬

ઈતિશ્રી વજ્રધર સ્વામી જિનસ્તવનં ૧૧

માહરી સહીરે સમાણી, એ દેશી.

નલિનાવતિ વિજયેં જયકારી, ચંદ્રાનન અધિકારી રે, સુણ વીનતી મોરી.
પછિમ અરધેં તું ધાતકી ખંડે, નયરી અયોધ્યા મંડે રે. સુ૦ ૧
રાણી લીલાવતી ચિત્ત સુહાયો, પદમાવતિનો જાયો રે. સુ૦
નૃપ વાલ્મીક કુલેં તું દીવો, વૃષભ લંછન ચિરંજીવો રે. સુ૦ ૨
કેવલ ગ્યાન અનંત ખજાનો, નહિ તુઝ જગમાં છાનો રે. સુ૦
તેહનો લવ દેતાં સું નાશે, મનમાંહે કાંઈ વિમાસે રે. સુ૦ ૩
રયણે એક દિને રયણે ભરિયો, જો ગાંજતો દરીઓ રે. સુ૦
જો તેહને કાંઈ હાંણી ન આવે, લોક તે સંપત્તિ પાવે રે. સુ૦ ૪
અલિમાચેં પરિમલ લવ પામી, પંકજ વનેં નહિં ખામી રે. સુ૦
અંબ લુંબ કોઉ નવિ છીજે, અકંપિત સુખ દીજે રે. સુ૦ ૫
ચંદ્ર કિરણ વિસ્તારે છોટું, નવિ હોય અંમિયમાં મોટું રે. સુ૦
આશાભર કરે બહુ નિહોરા, તે હોએ સુખિત ચકોરા રે. સુ૦ ૬
તિમ જો ગુણ લવ દિઓ તુમે હેજેં, તો અમે દીપું તેજે રે. સુ૦
વાચક જશ કહે વંછિત દેશો, ધર્મ નેહ નિર્વહેસો રે. સુ૦ ૭

ઈતિ શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવનં. ૧૨

મન મોહના લાલ, એ દેશી.

દેવાનંદન નરિંદનો રે, જન રંજના લાલ. નંદન ચંદન વાણી રે, દુઃ
ખ ભંજના લાલ.
રાણી સુગંધા વાલ્ર હો, જ૦ કમલ લંછન સુખ ખાણિ રે. દુ૦ ૧
પુષ્કર દીવ પુકલાવઇ રે, જ૦ કવિ જય વિજય જયકારી રે દુ૦
ચંદ્રબાહુ પુંડરિકીણી રે, જ૦ નગરીએ કરે વિહાર રે. દુ૦ ૨
તસ ગુણ ગંગાજલેં રે, જ૦ મુઝ મન પાવન કીધ રે, દુ૦
ફિરિ તે મેલું કિમ હોય રે, જ૦ અકરણ નિયમ પ્રસિદ્ધ રે દુ૦ ૩
અંતરંગ ગુણ ગોઠડી, જ૦ નિશ્ચય સમકિત તેહ રે, દુ૦
વિરલા કોઇક જાણસે રે જ૦ તે તો અગમ અછેહરે દુ૦ ૪
નાગર જનની ચાતુરી રે, જ૦ પામર જાણે કેમ રે દુ૦
તિમ કુણ જાણે સાંઇસું રે, જ૦ અમ નિશ્ચય નય પ્રેમ રે. દુ૦ ૫
સ્વાદ સુધાને જાણતો રે, જ૦ લલિત હોએ કદન્ન રે, દુ૦
પણ અવસરે જો જે લહિયે રે, જ૦ તે દિન માને ધન્ન રે. દુ૦ ૬
શ્રી નય વિજય વિબુદ્ધ તણો રે, જ૦ સેવક કહે સુણો દેવ રે, દુ૦
ચંદ્રબાહુ મુઝ દીજિયે રે, જ૦ નિજ પય પંકજ સેવ રે દુ૦ ૭

ઈતિ શ્રી ચંદ્રબાહુ જિન સ્તવનં ૧૩

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર શોહામણો, એ દેશી.

ભુજંગ દેવ ભાવે ભજું, રાય મહાબલ નંદ; લાલ રે.
મહિમા કુખેં હસલો. કમલ લંછન સુખ કંદ. લાલ રે. ભુ૦ ૧
વિપ્ર વિજય વિજયા પુરી, કરે વિહાર ઊછાહ; લાલ રે.

પુરવ અરધે પુસ્કરે, ગંધ સેનાનો નાહ. લાલ રે. ભુ૦ ૨
કાગલ લિખવો કારમો, આવે જો દુર્જિન હાથ, લાલ રે.
અણ મિલવો દુરે રહે, ચિત ફિરે તુમ સાથ, લાલ રે. ભુ૦ ૩
કિસી અસારતી કીજિયે, તુમે જાણોછો જગભાવ,લાલ રે
સાહિબ જાણ અજાણને, સાહમું કહે પ્રસ્તાવ. લાલ રે. ભુ૦ ૪
ખિજમતમાં ખામી નહીં, મેલ ન મનમાં કોય; લાલ રે.
કરૂણા પૂરણ લોઅણે, સાહમું કાં તું ન જોય; લાલ રે. ભુ૦ ૫
આસગો મોટા તણો, કુંજર ગ્રહેવો કાન; લાલ રે.
વાચક જસ કહે વીનતી, ભગતિ વસે મુઝ માન;લાલ રે. ભુ૦ ૬

ઈતિ શ્રી ભુજગ જિન સ્તવનં ૧૪.

કિસકે ચેલે કિસકે પૂત, એ દેશી.

નૃપ ગજસેન જશોદામાત, નંદન ઈશ્વર ગુણ અવદાત. સ્વામી સેવિયે.
પુષ્કર વર પુરવારધ કચ્છ, વિજય સુ સીમા નયરી અચ્છ. સ્વા૦ ૧
શશિ લંછન પ્રભુ કિંહાં કરે રે વિહાર, રાણી ભદ્રાવતી ભરતાર, સ્વા૦
જે પામે પ્રભુનો દીદાર, ધન ધન તે નરનો અવતાર. સ્વા૦ ૨
ધન તે તન જેણિ નમિએં પાય, ધન તે મન જે પ્રભુ ગુણ ધ્યાય. સ્વા૦
ધન તે જિહા પ્રભુ ગુણ ગાય, ધન તે વેલા જબ વંદન થાય. સ્વા૦ ૩
અણ મિલવે ઉત્કંઠા જોર, મિલવો વિરહતણો ભય સોર, સ્વા૦
અંતરંગ મિલિયેં જોઉ સાંઇ, શોક વિરહ જિમ દૂર પલાઇ. સ્વા૦ ૪
તું માતા તું બાંધવ મુઝ, તુંહી પિતા તુઝસું મુજગુઝ, સ્વા૦
શ્રી નય વિજય વિબુધનો શીસ, વાચક જસ કહે પૂરો જગીસ. સ્વા૦ ૫

ઈતિ શ્રી ઈશ્વર જિનસ્તવનં. ૧૫

થાંરે માથે પચરંગ પાગ સોનારો છોગલો મારૂજી, એ દેશી.

પુષ્કર વર પૂરવ અરધ વિરાજે, રાજે રે, સાહિબજી.
નલિનાવતિ વિજયે નયરી અયોધ્યા છાજે રે, સા૦
પ્રભુ વીર જિણેસર વંશ દિણેશર ધ્યાઇયે, સા૦
સેના સુત સાચો ગુણસું જાચો ગાઇએં, સા૦ ૧
મોહન મન વલ્લભ દર્શન દુર્લભ જાસ રે, સા૦
રવિ ચરણ ઉપાસી કિરણ વિલાસી ખાસ રે, સા૦
સવિજન મન રંજન ભવ ભય ભંજન, ભગવંત રે, સા૦
નેમિ પ્રભુ વંદૂ પાપ નિકંદૂ તંત રે. સા૦ ૨
ઘર સુરતરૂ ફલિઓ સુરમણિ મલિઓ હાથ રે, સા૦
કરિ કરૂણા પૂરી અઘ ચૂરી જગ નાથ રે, સા૦
અમિએં ઘન વૂઠા વલી તૂઠા સવિ દેવ રે, સા૦
શિવગામી પામી જો મેં તુઝ પય સેવ રે. સા૦ ૩
ગંગા જલેં નાહ્યો ઉમ્હાયો આજ રે, સા૦
ગુરૂ સંગતિ સારી મુઝ વધારી લાજ રે, સા૦
મન માંગ્યા જાગ્યા પૂર્વ પુન્ય અંકૂર રે, સા૦
મન લીનો કીનો તુઝ ગુણ પ્રેમ પડૂર રે. સા૦ ૪
તું દોલત દાતા તુંહીજ ત્રાતા મહારાજ રે; સા૦
ભવ સાયર તારો સારો વંછિત કાજ રે; સા૦
દુઃખ ચૂરણ પૂરણ કીજે સયલ જગીસ રે. સા૦
અરદાસ પ્રકાશે શ્રીનય વિજય સુસીસ રે સા૦ ૫

ઈતિશ્રી નમિ પ્રભુ જિન સ્તવનં. ૧૯

રિષભનો વંશ રયણાયરો, એ દેશી.

પચ્છિમ અરધ પુષ્કર વરે; વિજય પુષ્કલ વઇ દીપે રે;
નયરી પુંડરી ગિણી વિહરતાં, પ્રભુ તેજે રવિ જીપેરે. શ્રી વીર-
સેન સુહંકર; એ આકણી. ૧
ભાનુ સેન ભુમી પાલનો, અંગજ ગજગતિ ચંદા રે;
રાજસેના મન વાલહો, વૃષભ લંછનજીને વંદો રે. શ્રી૰ ૨
મસિ વિણુ જે લિખ્યું તુઝ ગુણે, અક્ષર પ્રેમના ચિત્તે રે;
ધોઇએ તિમ ઊઘડે, ભગતિ જલે તેહ નિત્તે રે. શ્રી૰ ૩
ચક્રવર્ત્તિ મને શુખ ધરે, રિષભ કૂટે લખિ નામો રે;
અધિકારે તુઝ ગુણ તેહથી, પ્રગટ હુઆ ઠામ ઠામો રે. શ્રી૰ ૪
નિજ ગુણ ગુંથિત તેં કરી, કીરતિ મોતિની માલા રે;
તે મુઝ કંડે આરોપતાં, દીશે ઝાક ઝમાલા રે. શ્રી૰ ૫
પ્રગટ હુએ જિમ જગતમાં, શોભા સેવક કેરી રે;
વાચક જસ કહે તિમ કરો, સાહિબ પ્રીતિ ઘણેરી રે. શ્રી૰ ૬

ઈતિ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવનં. ૧૭

લાછલદે માત મલ્હાર; એ દેશી.

દેવરાયનો નંદ, માતા ઉમા મનચંદ; આજ હો રાણી રે સૂરીકંતાકંત
સુહામણો જી. ૧
પુષ્કર પછિમ અદ્ધ, વિજય તે વિપ્ર શુબદ્ધ, આજ હો નગરી રે વિજયા
એં વિહરે ગુણ નિલોજી' ૨

મહાભદ્ર જિનરાય, ગય લંછન જસપાય, આજ હો સોહે રે મન મોહે
લટકાલે લોયણે રે. ૩
તેહસું મુઝ અતિ પ્રેમ, પરસુર નમવા નેમ; આજ હો રાજે રે દુઃખ
ભંજે પ્રભુ મુઝ તે ગુણે જી. ૪
ધર્મ જોબન નવરંગ, સમકિત પામ્યો ચંગ; આજ હો લાખિણી લાડી
હવે મુગતિને મેલસે જી. ૫
ચરણ ધર્મ અવદાત, તે કન્યાનો તાત, આજ હો માહરો રે પ્રભુજીને
તે છે વશ સદા જી. ૬
શ્રી નય વિજય સુ સીસ, જસ કહે સુણો જગદીશ,
આજ હો તાહરો રે સેવક દેવ કરો દયા જી. ૭

ઇતિ શ્રી દેવયશ સ્વામી સ્તવનં. ૧૮

કુમરી રોવે આક્રંદ કરે, એ દેશી.

ચંદ્રયશા જિન રાજીઓ મન મોહન મેરે, પુષ્કર દીપ મઝાર. મ૦
પછિમ અરધ સોહામણો, મ૦ વછ વિજય સંભાર. મ૦ ૧
નયરી સુસીમાં વિચરતાં, મ૦ સરવભૂતિ કુલચંદ. મ૦
શશિ લંછન પદમાવતી, મ૦ વલ્લભ ગંગાનંદ. મ૦ ૨
કટિ લીલાએ કેશરી, મ૦ નેહ રચ્યો ગયો રાન, મ૦
હરવ્યો હિમ કર તુઝ મુખે, મ૦ હંસીયવલે નહિં વાન. મ૦ ૩
તુઝ લોચનથી લાજિઆ, મ૦ કમલ ગયા જલ માંહિ. મ૦
અહિ પતિ પાતાલેં ગયો, મ૦ જીત્યો લલિત તુઝ બાંહિ. મ૦ ૪
જીત્યો દિનકર તેજ સું, મ૦ ફિરતો રહે તે આકાશ. મ૦

નીંદ ન આવે તેહને, મ૦ જેહને મન એહે અભ્યાસ. મ૦ ૫
ઇમ જીત્યો જગત્રને, મ૦ હરિ લિઓ ચિત્ત રતન્ન. મ૦
બંધુ કહાવો જગત્રના, મ૦ તે કિમ હોય ઉપન્ન. મ૦ ૬
ગતી તુમ્હે જાણો તુમ તણી, મ૦ હું સેવું તુઝ પાય. મ૦
શરણ કરે બલિયા તણું, મ૦ જશ કહે તિમ સુખ થાય. મ૦ ૭

ઈતિ શ્રી મહાભદ્ર જિન સ્તવનં. ૧૯

ઢાલ

એ છડી કહાં રાખી, એ દેશી.

રાગ ધનાશ્રી.

દીવ પુક્કર વર પછિમ અરધે, વિજય નલિનવે સોહે,
નયરિ અયોધ્યા મંડન સ્વસ્તિક, લંછન જિન જગિ મોહે,
ભવિયા અજિતવીર્ય જિન વંદો, એ એકાંણી. ૧
રાજપાલ કુલ મુગટ નગીનો, માત કનિનિકા જાયો,
રત્નમાલા રાણીનો વલ્લભ, પરતિખ્ખ સુરમણિ પાયો રે. ભ૦ ૨
દુરજણ સ્તુતિ કરિ જે હુઓ, દૂષણ હુએ તસ શોખણ ઇહા,
એહવા સાહિબના ગુણ ગાઇ, પવિત્ર કરૂં હું જીહા રે. ભ૦ ૩
પ્રભુ ગુણ ગણ ગંગાજલ નાંહી, કીઓ કરમ મલ દૂરી,
સ્નાતક પદ જિન ભગતિ લહિયે, ચિદાનંદ ભર પૂરી રે. ભ૦ ૪
જે સંસર્ગે અભેદા રોપે, સમાપત્તિ મુનિ માને,

તે જિનવર ગુણ થુણતાં લહિયે, જ્ઞાન ધ્યાન એકતાને ભ૦ ૫
સ્પર્શ જ્ઞાન ઇણિ પરે અનુભવતાં દેખીજે નિજ રૂપ,
સકલ જોગ જીવન તે પામી, નિસ્તર તે ભવ કૂપ રે. ભ૦ ૬
શરણ ત્રાણ આલંબન જિનજી, કોઇ નહીં તસ તોલેં,
શ્રી નય વિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક જશ ઇમ બોલે રે. ભ૦ ૭

ઈતિ શ્રી અજિત વીર્ય જિન સ્તવન. ૨૦

ઈતિશ્રી યશવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત વીશ વિહરમાન જિન સ્તુતિ સમાપ્ત

શ્રી પંચપરમેષ્ટીભ્યો નમઃ
અથ શ્રી વિજય લક્ષ્મી સૂરી કૃત
ચોવીશ જિન સ્તુતી પ્રારંભઃ

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીઆ હો જી, એ દેશી.

રિષભ રિષભ જિણંદ નિરખી લોયણે હો જી. અભિનવ ઉદયો આનંદ;
જિનવર જિનવર સુખ કર સાહિબો હો જી, પરમેશ્વર મુનિ ચંદ રિ૦ ૧
અનુપમ અનુપમ રમણતાં તાહરે હો જી, જ્ઞાના વિલાસી સમાજ,
અવિચલ અવિચલ સ્થાનક પામિને હો જી, અનુભવ શિવપુર રાજ. રિ૦ ૨
અનેક અનેક સુગુણમય સુંદર હો જી, નિઃસંગો નિરાબાધ,
આતમ આતમ અસંખ્ય પ્રદેશમાં હો જી, અક્ષય ધર્મ અગાધ. રિ૦ ૩
સ્વરૂપ સ્વરૂપ રમણથી એકતા હો જી, શુદ્ધતા અનવદ્ય રૂપ,
યોગ યોગ રહિત અકંપતા હો જી, અનેક ત્રિભંગી રૂપ રિ૦ ૪
અસરણ સરણ હરણ ભવ ભયતણા હો જી, અવિસવાદી નિમિત્ત,
અતિશય અતિશય ધારિ ગુણાવલી હો જી, તત્વ વિલાસી જગ મિત્ત. રિ૦ ૫
પ્રભુગુણ પ્રભુગુણ રંગી થઈ ચેતના હો જી, અવલંબે જિન દેવ,

કારણ કારણ કર્ત્તા પણે આરોપને હો જી, વિધરે અનાદિની કુટેવ. રિ૦ ૬
ઇણ વિધ ઇણ વિધ પરખી વિશ્રામિને હો જી, આદરે શુભ પ્રણિધાન,
સોભાગ્ય સોભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ જન થકી હો જી, પામે દર્શન ગુણ જ્ઞાન રિ.૭

ઈતિ શ્રી રિષભ જિન સ્તવનં. ૧

ધન દિન વેલા ધન વલી તેહ, એ દેશી.

વિજયા રે નંદન ચરણ તે સુરતરૂ છાય, સમિહિત પૂરે ચૂરે દુરિતને જી.
સુરપતિ નરપતિ મુનિવર ભૃંગ, ચરણ વિલાસી લહે સુખ સરિતને જી. ૧
સુહુમ બાયર પુઢવી જલણ સમીર, જલવણસઇ વિગલેંદીમાં સહી જી,
નિરય તિરિય સુર નર કર્મ સંયોગ, ભુવન પાવન જિન સેવા નવિ લહી જી. ૨
ચઉ ગઇ ભમતાં સુકૃત નૃપતિ પસાય, આરિય દેશે નિર્મલ કુલ લહ્યો જી,
દોષ વિલાસી અસી ભાવ નિવાર, માનસ હંસ પરે તુમ પદ ગ્રહ્યો જી. ૩
વીતરાગ સુખ દુઃખ ગત સંસ, તેહથી અંસ ગત કિમ ફલ કામિયે જી.
ઇમ નવિ ચિંતું જિમ સુરમણિ સાર, અચિતપણે પણચિંતિત પામિયે જી. ૪
પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થ ધ્યાને હો લીન, જિનજીના ચરણ સરોજ જિણે ગ્રહ્યા જી,
આતમ તત્વ રમણતા પ્રગટે હો તાસ, ધ્યાન અનલથી કર્મ ઇંધણ દહ્યા જી. ૫
અજિત અમિત ગુણ ચરણ નિવાસ, સમકિત સોધક રોધક કર્મને જી,

સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જગ ભાણુ, ધ્યાન પ્રભાવે હો વહે શિવ સ-
મંને જી. ૬

ઇતિશ્રી અજિત જિનસ્તવનં.

રાગ મારૂની દેશી. ૨

નિરૂપાધિકતા તાહરે. પ્રભુ રમણ તાહરે અનંત,
વ્યાપ વ્યાપકતા શુદ્ધતા રે, સદા શુભગુણ વિલસંત. ૧
સંભવ જિન તારજો રે, તારજો દીન દયાલ, સેવક કરો નિહાલ સં૦ તારો
છે વિશવાસ; સં૦
તું મોટા છે મહારાજ, સં૦ તુમે જીવ જીવન આધાર; સં૦
પરમગુરૂ તાર જો રે, ઊતારો ભવ પાર. સં૦ એ આંકણી.
દ્રગ રહિત રિદ્ધિવંત છો, પ્રભુ વિકસિત વીર્ય અક્ષોભ,
વિગત કશાય વયરીહણા રે, અભિરામી જ્યોતિ અલોભ. સં૦ ૨
ગુરૂ નહિ ત્રિભુવન ગુરૂ રે, તારક દેવાધિ દેવ,
કરતા ભોક્તા સર્વનોરે, સહજ આનંદ નિત મેવ. સં૦ ૩
અનંત અક્ષય અધ્યાત્મી રે, પ્રભુ અશરીરી અનાહાર.
સર્વ શક્તિ નિરાવર્ણતા રે, અતુલ દ્યુતિ અનાકાર. સં૦ ૪
નીરાગી નિરામયી રે, અસંગી તું દ્રવ્ય નય એક,
એક સમયમાં તાહરે રે, ગુણ પર્યાય અનેક. સં૦ ૫
રૂચિર ચાર ગુણ શાંભળી રે, રૂચિ ઉપની સુખ કંદ,
પુષ્ટ કારણ જિનનું લહી રે, સાધક સાધ્ય અમંદ. સં૦ ૬
પુષ્ટાલંબન આદરી રે, ચેતન કરો ગુણ ગ્રામ;
પરમાનંદ સ્વરૂપથી રે, લહેશો સમાધિ સુઠામ. સં૦ ૭

સુખ સાગર સત્તારસી રે, ત્રિભુવન ગુરૂ અધિરાજ,
સેવક નિજ પદ અરથીઓ રે, ધ્યાવે એહ મહારાજ. સં૦ ૮
આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલે રે, પૂજ્યને ધ્યાન પ્રભાવ,
અષ્ટ કર્મ દલ છંડિને રે, ભોગવે શુદ્ધ સ્વભાવ. સં૦ ૯
અધ્યાતમરૂપી ભજ્યા રે, ગણ્યો નહીં કાજ અકાજ,
કૃપા કરી પ્રભુ દીજીયે રે, સૌભાગ્યલક્ષ્મી પદ રાજ સં૦ ૧૦

ઈતિશ્રી સંભવ જિન સ્તવનં ૩

આદિ જિણંદ મયા કરો, એ દેશી.

ત્રિભુવન નાયક લાયકો, વિભુ અભિનંદન જિન રાયા રે,
તરણ તારણ પ્રવહણ સમો, મેં તો અદ્ભુત ભાગે પાયા રે.
બલિહારી તુઝ નામની, જિણે મારગ શુદ્ધ બતાયા રે.
તે તો આતમને મન ભાયા રે. એ આંકણી ૧
નિર્વૃત્તિ નયરીએ છાજતાં, રાજતાં અક્ષય રાજે રે,
અતિશય નિર્મલ વર સુરૂચિ, માહરા પરમેશ્વરને દીવાજે રે. બ૦ ૨
સ્વપર પ્રકાશક દિનમણી, શુદ્ધ સ્વરૂપી અપ્રયાસી રે,
સકલ દાનાદિક ગુણતણી, વ્યક્તતા શકિત અનાશી રે. બ૦ ૩
સહેજે આનંદ વીતરાગતા, પ્રદેશ પ્રદેશે અનૂપ રે,
સાદી અનંત ભાગે કરી, પૂર્ણ નયે તસ ભૂપ રે. બ૦ ૪
અવિસવાદી નિમિત્ત પણે, સવિ તુઝ શકિત મહાર રે,
સત્ય હેતુ બહુ આદરે, હોય ભવ ભેદ પ્રસાર રે. બ૦ ૫
ભવ વાસી જેહ આતમા, તે પ્રભુતા અવલંબે રે,
ભેદ છેદ કરિ જિન હોય પણ, ન હોવે તેહ વિલંબે રે. બ૦ ૬

પરમ શિવંકર ગોપ ને, જે નર ચિત્તમાં ધ્યાવે રે,
દિવ્ય બહુ સુખ સાશ્વતા, સૌભાગ્યલક્ષ્મી સૂરી પાવે રે. બ૦ ૭

ઈતિ શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવનં. ૪

સાહેબા મોતી ઘોને હમારો, એ દેશી.

સુમતિ જિણેશર પ્રભુ પરમાતમ, તું પરમાગમ તું શુદ્ધાતમ,
સાહેબા વીનંતી અવધારો, મોહના પ્રભુ પાર ઉતારો.
તુમે ગ્નાનાદિક ગુણના દરિયા, અનંત અક્ષય નિજ ભાવમા ભરિયા. સા૦ ૧
તુમે શબ્દાદિક ગુણ નિસંગી, અમે સ્વપને પણ તેહમાં સંગી, સા૦
તુમે ઉત્તમ ગુણઠાણે ચઢિયા, અમે ક્રોધાદી કષાયે નડિયા. સા૦ ૨
અમ મતિ ઇંદ્રિય વિષયેં રાચી, તુમે અનુભવ રસમાં રહ્યા માચી સા૦
અમે મદ માતંગને વશ પડિયા, નવિ તુમે તે તિલ માત્ર આભડિયા.
સા૦ ૩
તુમે જગ સરણ વીનીત સુજાણ, તુમે જગ ગગન વિકાસન ભાણ, સા૦
તુમે અકલંક અવિહ અક્રોહી, તુમે જડસંગી ન રાગી મોહી. સા૦ ૪
અતેંદ્રિય સ્યાદવાદ વ્યગીસ, સહજાનંદ ગુણપજ્જવ સઈશ, સા૦
અલખ અગોચર જિન જગદીશ, અશરણ નાયક અમીશ, સા૦ ૫
તે માટે તુમ ચરણે વલગા, એક પલક નહીં રહેસું અલગા, સા૦
સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી ગુણ વાધે, જિન સેવે નિજ સાધ્યતા સાધે. સા૦ ૬

ઈતિ શ્રી સુમતિ જિન સ્તવનં. ૫

ઈમ ધન્નો ધણને પરચાવે: એ દેશી.

પદ્મપ્રભુ પદ પંકજ સેવન, વિણુ નવિ તત્વને જાણે રે,
મત અનેક વિભ્રમમાં પડિયો, નિજ મતમાંને પ્રમાણે રે. પ૦ ૧
ક્ષણિક ભાવ સુગત પ્રકાશે, સૃષ્ટિ સંહારનો કર્ત્તા રે,
ઇશ્વર દેવ વિભુ વ્યાપક એક, નૈયાયિક અનુસરતાં રે પ૦ ૨
આતમ એક રૂપ દેહ નિદેહે, ભિન્ન રૂપ પ્રતિ ભાસે રે.
જલ ભાજન જિમ ચંદ અનેકતા, યુક્તિ સાંખ્ય વિકાસે રે. પ૦ ૩
પુન્યેત્તર જીવાદિક ભાવા, ધૂમાકાર છે સર્મ રે,
જલ થલ ગિરિ પાદપ સવિ આતમ, અદ્વૈત વાદીનો મર્મ રે પ૦ ૪
નિત્ય અનિત્ય એકાંતે કોઇક, ઇમ અનેક મત જાસેં રે,
પડિયો તત્વ અલહેતો પેખી, જગ ગુરૂ તત્વને આસેં રે. પ૦ ૫
ક્ષણિક તો ત્રિકાલ સ્વરૂપને, જાણે નહીં કદાપી રે,
શુભાશુભનો જો કર્તા ઇશ્વર, ફલ ભોગતા તસુ વ્યાપી રે પ૦ ૬
એક આતમ તો એપ ભૂપનમાં, સુખ દુ:ખ લહે સમ કાલે ,
સૂન્યે વસ્તુ દૃષ્ટ ઓલવતાં, માતામેં વધ્યા માહલે રે પ૦ ૭
અદ્વૈત વાદે જડ ચેતન એકજ, નિત્ય અનિત્ય એકાંતે રે.
કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, કો નવિ દોષ અનેકાંતે રે પ૦ ૮
દ્રવ્ય પર્યાયે નિત્ય અનિયરો, એક અનેક ઉપયોગી રે,
પક્ષપાત સવિ દૂર કરીને, કહે જગ ગુરૂ ગુણ ભોગી રે પ૦ ૯
સમ ભાવે એક પક્ષ ગ્રહે તે, ફિરિ સંસરતા ન કામે રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જિન કરૂણાથી, પરમાનંદ પદ જામે રે. પ૦ ૧૦

ઈતિ શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવનં. ૬

રશીયાની દેશી.

શ્રી સુપાસ જિણેશર સાહિબા, અવિસંવાદી જસુપંથ; સુગુણ નર.
અહ નિશ સેવે મન પરમોદસું, જેહ સ્યાદવાદી નિર્ગ્રંથ. સુ૦ શ્રી૦ ૧
માને નૈગમ નય વસ્તુ પ્રતે, સામાન્ય વિશેષ ઉભય રૂપ, સુ૦
સંગ્રહ નય કહે સર્વ પદાર્થે, શામાન્ય એક સદરૂપ. સુ૦ શ્રી૦ ૨
વ્યવહાર પ્રવૃત્તિ વિશેષ વિના નહી, વ્યોમ કમલ પરેં અન્ય, સુ૦
અતીત અનાગત પરકીય પરિ તજિ, રિજુ સૂત્ર ગ્રહે વર્ત્તમાન્ય. સુ૦ શ્રી૦ ૩
એકારથ વાચક સવિ શબ્દ તે, કુંભ કમલ વસ્તુ એક, સુ૦
પર્યાય ભેદથી ભિન્ન વસ્તુ કહે, સમભી રૂઢ એહ એક ટેક સુ૦ શ્રી૦ ૪
ઘટ કલસાદિક નિજ નિજ અર્થમાં, વર્તે એવભૂતં વસ્તુ, સુ૦
વિશુદ્ધ યથોત્તર પણ એકાંતથી, નવિ લહે સ્યાદ વાદ દસ્ત, સુ૦ શ્રી૦ ૫
જાતિ અંધ નર ગજ પ્રતિ અવયવેં, ગજ પણું સકલ કહંત, સુ૦
દિવ્ય નયણથી યથારથ ગજ ગ્રહે, તિમ તુઝ શાસન કાંત. સુ૦ શ્રી૦ ૬
મુક્તિ વિરોધી જિન સમય ગ્રહે, યદા સેવક જિમ ચક્રવર્ત્તિ, સુ૦
મિથ્યા કચવર આપદ નાશથી, હોય અનેકાંત પ્રવૃત્તિ. સુ૦ શ્રી૦ ૭
ત્રિકાલ વેદિ જિનમત અવલંબતાં, હોવે અવિકલ મતિ મંત, સુ૦
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી આતમ સંપદા, પ્રગટે શક્તિ અનંત. સુ૦ શ્રી૦ ૮

ઈતિ શ્રી સુપાસ જિન સ્તનં. ૭

માલા માહરી કિહાં છે રે, એ દેશી.

ચંદ્ર પ્રભુ જિન ત્રિભુવન દીપક, જીપક અરિગણ ભવિંદા રે,
આઠ કરમ વિણુ ગુણ જસુ પ્રગટ્યા, આતમ હાણે સુખકંદા રે.

ભવિક જિન વંદો રે, ચંદ્રપ્રભુ જિનવંદ. ભ૦ એ આંકણી. ૧
જ્ઞાના વર્ણી કર્મક્ષયે તુઝ, કેવલ જ્ઞાન અનંત રે,
વિશ્વ સ્વરૂપ વિભાસન સમરથ, વિશેષ પ્રકારે સંતુ રે. ભ૦ ૨
દંશણા વરણી કર્મ ઉછેદે, સામાન્ય સ્વરૂપ અશોક રે;
દુવિધ વેદની મૂલ વિભાસે, અવ્યા બાધ સુખ થોક રે. ભ૦ ૩
ત્રિભુવન જેતા મોહ પણઠે, ક્ષાયિક દૃગ નિસંક રે;
પંચમ કરમ ભરમ નિવારી, સાદિ અનંત સ્થિતિ અંક રે. ભ૦ ૪
વિગત નામ કરમથી પુનરપિ, રૂપાદિક ન લહંત રે;
ગોત્ર કર્મ દહનથી સિદ્ધ ગુણ, અગુરૂ લઘુ વિકસંત રે, ભ૦ ૫
દાનાદિક જસ લબ્ધિ અગાધ, વિઘન કરમ વિનાસે રે,
ઇમ તુઝ ગુણ પ્રગટ્યા સિદ્ધ રૂપે, એકજ આતમ અવાશે રે. ભ૦ ૬
પ્રભુ ગુણ રાગે જે દીપંતા, છંડે તે ભવ સંયોગ રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ ગુણ રસિકતા, દિનમણિ સમ ઉદ્યોગ રે. ભ૦ ૭

ઇતિશ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનસ્તવનં ૮

સુમતિ નાથ ગુણસું (મલીજી એ દેશી.

સુવિધિ જિણંદ શુભધ્યાનથી જી, સદ્દહણા શુચિ ભોગ,
તેહથી નાણ ચરણ ગુણા જી, વિકસે થિર ત્રિક જોગ.
ગુણવંતા સુમન જન ધ્યાયોરે જિન જગદીશ. એ આંકણી. ૧
ભમતાં ભવ કાંતારમા જી, ગિરિ સીરોપ લરે જીય,
અનાભોગે લહુ કમ્મ કરી જી, ભેદે ગ્રંથ ભવ ખીય. ગુ૦ ૨
ક્ષીણ ક્ષીણ શુદ્ધ થતો થકો જી, અતર કરણ પઇઠ,
કરમ સુભટ અરિ જીતિને જી, વિઘટે રે મિથ્યા અનીઠ. ગુ૦ ૩

ઉપસમાદિ સમકિત લહે જી, તુઝ સુપસાએ રે નાથ,
તવ સ્તવના વિશે યોગ્યતા જી, હોવે તે જીવ સનાથ. ગુ૦ ૪
અમલ અખંડ અલિપ્તતા જી, સ્વરૂપ રમણ અવિનાશી,
વાસવ સુર નર મુનિ વર જી, આ જીવિત સપ્રયાસી. ગુ૦ ૫
ગુણ સ્તવના પ્રતિ દિન કરે જી, તદપિ ન પામે રે પાર,
દ્રવ્ય સ્તવના વચનાદિક જી, ભાવથિ તન્મવિ સાર. ગુ૦ ૬
સાધક સિદ્ધતા હેતુને જી, અવલંબે રે મતિવંત,
ભેદ મિટે પ્રગટે મહા જી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી અનંત. ગુ૦ ૭

ઈતિ શ્રી સુવધિ જિન સ્તવનં. ૯

આવાં આંમ પધારો પૂજ્ય અમઘર વોહરણ વેલા, એ દેશી.

સીતલ જિન વિભુ આતમ શુદ્ધતા, સકલ દ્રવ્યથી ન્યારી,
જસ ગુણ જ્ઞાન તણે અનુસારેં, સર્વ પદાર્થ પ્રચારી,
ધારો વીનતી સીતલ દેવ, નેહે નજર નિહાલો. ધા૦ ૧
ધર્મ અધર્મ આકાશમય વલી, પુદ્‌ગલ ચેતન એહ,
પંચ અચેતન એકજ, જસ નહિ આદિ ન છેહ. ધા૦ ૨
ગતિ થિતિ હેતુ ધર્મ અધર્મા, જીવ પુદ્‌ગલને હોવે,
સર્વ દ્રવ્ય અવકાશન કારણ, તેહ આકાશ કહાવે. ધા૦ ૩
સમયાદિક તે કાલ વખાણ્યો, પૂરણ ગલન સ્વભાવેં,
ક્ષીર નીર પરે ચેતન મલી રહે, તેહ પુદ્‌ગલ કહાવે ધા૦ ૪
જીવ અરૂપી કર્મકી ઓટમેં, ઘટાકાશ ઘટમાંહે,
કર્ત્તા ભોક્તા રમતો વિભાવે, ગ્રહે ઉપાધિ વડ છાંહે. ધા૦ ૫

ષટ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયથી, ભિન્નતા પ્રતિ પ્રદેશે અનંતિ,
પ્રભુને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણે પ્રગટી, આતમ ગુણ વિકસંત ધા૦ ૬
એહની શુદ્ધતાને અવિલંબે, દુઃખ દોહગ સવિ ભાંજે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જિનવરથી, દેવ દુંદુભી રવ ગાજે. ધા૦ ૭

ઈતિ શ્રી સીતલ જિન સ્તવનં. ૧૦

ઈડર આંબા આંબલીરે, એ દેશી

શ્રી શ્રેયાંશ જિન રાજજી રે, ચિદાનંદ ભગવાન,
તીન કાલના જ્ઞેયને રે, જાણો અનંતે જ્ઞાન;
જિણેસર તું હી જગદાધાર; તું હી જગ હિતકારી જિ૦ ૧
ધર્માદિક સહુ દ્રવ્યના રે, ગુણ પર્યાય સમેત;
નિત્યાનિત્ય તસુ ધર્મને રે, જ્ઞાયકતા નિજ ખેત. જિ૦ ૨
છતે પર્યાય જે જ્ઞાનના રે, તે તો નવિ બદલાય;
વર્ત્તના નવનવિ જ્ઞેયની રે, સમયમાં સવિ તે જણાય. જિ૦ ૩
સામાન્ય સ્વભાવ જે જ્ઞેયનો રે, સામાન્યે સવિ દેખંત;
સમયાંતરેં દર્શન મુખ્યતા રે, પ્રગટી તાહરે અનંત. જિ૦ ૪
ગુણ પર્યાય નિજ ધર્મ મેં રે, સદા પ્રવર્ત્તન નાંત;
પર પરિ રમણ તે નવિ ગ્રહો રે, તે માટે ચરણ અનંત. જિ૦ ૫
જ્ઞાનાદિક નિજ ગુણ તણી રે, ભોગ શક્તિ અસમાસ;
તેહજ વીર્ય અનંતતા રે, અનંત ચતુષ્ક ઇમ ખાસ. જિ૦ ૬
માહરી પણ એહવી અનંતતા રે, પર વીભાવે સંસક્ત;
આવિર્ભાવ પણે હોવે રે, શ્રી શ્રેયાંશ પ્રશક્ત. જિ૦ ૭
પ્રભુ ગુણ રમિ ચેતના રે, પરમોદયસું નિદાન;

સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી સંપજે રે, સુયશ સમાધિ અસમાન. જિ૦ ૮

ઈતિ શ્રી શ્રેયાંશ જિન સ્તવનં. ૧૧

બન્યો રે કુંઅરજીનો સેહરો એ દેશી.

શ્રી વાસપૂજ્ય તનુ દેખિને, સુર નર હરખે સ્વાંત હો; જિંણદ.
નિજ વિગ્રહ કાંતે કરી, અધરી કૃત રવિકાંત હો; મુણિંદ. ૧
તુજ દર્શન મુઝ બાલ હું, સામાન્ય જનથી અધિક હોવે મંડલ
ક્ષિતિ પતિરૂપ હો; જિ૦
તેહથી હલધર હરીતનુ ચક્રી રૂપ અનૂપ હો, જિ૦ ૨
તેહથી ભૂષન પતિ વ્યંતરા, જો ઇશ ચઢતે વાન હો; જિ૦
અનુક્રમે કલ્પ ગ્રૈવેયક સુરા, અનુત્તર રૂપ નિધાન હો; જિ૦ ૩
અધિકા તેહથી મુનિવરા, ચૌદ પૂર્વધર વૃદ્ધિ હો; જિ૦
આહારક તનુ છવિ તેહથી, ગણપતિ રૂપ સમૃદ્ધિ હો. જિ૦ ૪
સહુથી લક્ષણ લક્ષિતં, જીત્યાં સવિ ઉપમાન હો; જિ૦
રૂપ અનંત ગુણ દેહમાં, શાંતિ રૂચિ અસમાન હો. જિ૦ ૫
તિલક સમાન ત્રિભુવન વિશે, નિપજાવ્યો ગુણ ગેહ હો, જિ૦
જગમાં પુદ્ગલ તેટલા, જિણે નહિ તુઝ સમ દેહ હો. જિ૦ ૬
પાદ પાદપ સુર સારિખા, શશિમુખ અતિ સુખ હેતુ હો; જિ૦
કરમ ભરમ હર કર કલ્યા, લોચન ભવોદધિ સેતુ હો. જિ૦ ૭
ઇમ પ્રભુ રૂપ નિજ સ્વરૂપને, પ્રાપતિ ભણિ સુનિદાન હો; જિ૦
અવિલંબિ લક્ષ્મીસૂરી અનુભવે; અનુત્તર સુખ અવિગાન હો. જિ૦ ૮

ઈતિ શ્રી વાસપુજ્ય જિન સ્તવનં. ૧૨

અરણક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી, એ દેશી.

વિમલ જિણેશર નિજ કારજ કર્યો, છંડીને સોપાધિ ભાવો જી;
એકપણે સવિ ગુણમાં મિલિ રહ્યા, પરમાનંદ સ્વભાવો જી, વિ૦ ૧
સુમનસ કાંતારે વિભ્રમ રોચિતા, જસુ માનસ ન ક્ષોભાવે જી;
મંદર વાયે રે સવિ સુર જીતિયા, તું તો જીતેંદ્રી સ્વભાવે જી, વિ૦ ૨
ત્રિભુવન બંધુ રે અતિશય પૂરણો, દોષ અભાવે ગત તાંતી રે;
દીર્ણાંગજ અરિહા મિટિ ભર ઇહા, અતુલ દાયક મુઝ શાંતિરે. વિ૦ ૩
નિપ્રતિબંધ અબંધક મેં સ્તવ્યો, અપવર્ગ પદ્વીનો ભૂપો જી;
નિકટ કરે જનને મન સુંદર, દેખે તે સહજ સ્વરૂપો જી. વિ૦ ૪
વિમલ જિણંદથીરે ધ્રુવ પદ રાગીઆ, નિર્મલ કરે નિજ શક્તિ રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી અવધ ભેદી લહે, પૂર્ણાનંદ પદ વ્યક્તી રે. વિ૦ ૫

ઈતિ શ્રી વિમલ જિન સ્તવનં. ૧૩

દેશના દઇતા રે; એ દેશી.

અનંત જિન સહજ વિલાસી, પ્રભુ લોકાલોક પ્રકાસી;
કેવલ નિજ નાણ વિકાશી, જિણંદરાય દેશના દેઇતા રે.
ભવ જલ નિધિ પાર ઉતારે. જિ૦ ૧
ગુણમણિ ખાણી સત્યવંતી, નયગ્રામ ધારક ધનવંતી;
ભવિ ચિત્ત પંકજ વિલસંતી. જિ૦ ૨
ત્રિભુવનપતિ ત્રિગડે સોહે, ત્રિભુવન જનના મન મોહે;
તરણિપરે જન પડિબોહે. જિ૦ ૩

નવિમત એકંત ભણંત, જેહ ચાર નિક્ષેપાવંત ;
અટ ભાષામાં પ્રણુમંત. જિ૦ ૪
ઉપજે વ્યય થિર ત્રિક રૂપ, સર્વ ભાવમાં વર્ત્તન રૂપ,
તેહ કહેવા વચન અનૂપ. જિ૦ ૫
પણ તીશ ગુણે ગુણવંતી, સમકાલે સંશયહરંતી,
મુનિ શુભ ચેતના વિકસંતી. જિ૦ ૬
કેવલ કાસારથી નિકાશી, નિશ્ચય વ્યવહાર પ્રસંશી,
મિથ્યા કલિમલ વિધ્વંશી. જિ૦ ૭
સુણતાં નિજ વાણી સીછા, ખટ માસ ન ભોજન ઇચ્છા,
દૂરે નિગમે ભવ વીછા. જિ૦ ૮
સવિ દોષ હરણ જિન વાણી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જાણી;
એ તો સમકિત સુખની નીસાણી. જિ૦ ૯

ઇતિ શ્રી અનંત જિન સ્તવનં. ૧૪

જીહો જાણ્યું અવધિ પ્રભુજીને, એ દેશી.

જી હો ધર્મ તીર્થંકર જગ ગુરૂ, લાલા, નિર્જીત મોહ નરેહ,
જી હો જાતિ કર્મ ઉચ્છેદીને, લાલા, કેવલ પ્રગટ્યું અમંદ. જિણેસર ધરમ પરમ કહે ધીર. ૧
જી હો શેષ જ્ઞાન છદમસ્થના, લાલા, અંતર ભાવે તે હોય,
જી હો જિમ અંશુમાલિની કાંતિમાં, લાલા, ઉડુગન લય લીન જોય, જી૦ ૨
જી હો જ્ઞાન સમે સવિ સૂર તિહાં, લાલા, ત્રિગડું રચે મનોહાર,
જી હો પૂર્વાભિ મુખેં પ્રભુ થિતિ કરે, લાલા, ભા સુર આસને સાર જિ૦ ૩

જી હો સોળ ત્રિદશી ત્રિદિશ કરે, લાલા, તદનુપ પ્રતિબિંબ,
જી હો નિરખી હરખી સુર નરા, લાલા, પામી જિમ પિક અંબ. જિ૦ ૪
જી હો સંયતિ કલ્પનારી અજા, લાલા, થિતિ અગ્નિ કોણે કરંત,
જી હો જોઇશ ભવણ વ્યંતર સુરી, લાલા, થિતિ નૈરતિ વિરચંત. જિ૦ ૫
જી હો એહજ સુરતિગ જિન વંદી, લાલા, વાયુ વિદિશિ સોહંત,
જી હો કપિંદ નરપતિ કામની, લાલા, ઇશાણ કુણે ઉલસંત. જિ૦ ૬
જી હો તવ ઉપગારી જિન ધર્મને, લાલા, કહે પડિ લોહે રે જીવ;
જી હો હિંસાદિક દૂષણ વિના, લાલા, દુવિધ પ્રકારે અતીવ. જિ૦
જી હો એકાંત મતવાદી સવે, લાલા, વિહચ્યૈ ધર્મ પ્રકાર.
જી હો પણ મૌનિંદ્ર દર્શણ વિનુ, લાલા, જાણે ન ધર્મ ઉદ્ગાર. જિ૦ ૮
જી હો દુરગતિ પડતાં જીવને, લાલા, ધારક કહિયે રે ધર્મ;
જી હો જોગ વંચક ક્રિયા કરી, લાલા, ચઊ ગઈ સાધે અધર્મ. જિ૦ ૯
જી હો આતમ ગુણ સવિ ઊલસ્યા, લાલા, પરિગ્રાહક કરિ દૂર;
જી હો નિત્યાનંદે વિલસતાં, લાલા, ધર્મ જિણંદ વડનૂર. જિ૦ ૧૦
જી હો ભાવ ધર્મ દાયક વિભુ, લાલા, નિરધારી થિર બુદ્ધિ;
જી હો સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી આદરે, લાલા, પ્રગટે ધર્મ વિશુદ્ધિ. જિ૦ ૧૧

ઇતિ શ્રી ધર્મ જિન સ્તવનં. ૧૫

જી રે કુંઅર જાગ્યો જામ; એ દેશી.

જી રે શ્રી શાંતિની રૂપ મચકી, સવિજનપદ પ્રભુ સદગુણી. જી રે જી;
જી રે વિગત વિકાર કિરતાર, અજરામર નિર્ગુણ ગુણી. જી. ૧.
જી રે બ્રહ્મ વિધાતા મહેશ, ચેતના અવલ સુતાપતિ; જી રે જી;
જી રે શબ્દથી શંભુ જનમાંહિ, ગુણથી જૈન વેદિ કૃતિ. જી૦ ૨

જી રે હરિહર શક્ર નાગેશ, તેહનો જે તારતિપતિ મુણ્યો. જી રે જી;
જી રે અચિંત બલેં કરી નાથ, ક્ષણમાં તે મદન દહન મુણ્યો. જી૦ ૩
જી રે સદા શિવ વધિ વિષ્ણુ, જિષ્ણુ પુરૂષોત્તમ સ્વયંપ્રભુ જી૦
જી રે દમી ક્ષમી નિરદંભ, અંભર યામી નામી વિભુ જી૦ ૪
જી રે અનેક કલ્પના જાલ, વર્જિત ધ્યેય અવિનય સ્વરૂપ, જી૦
જી રે શુદ્ધ બુદ્ધ નિર્લેપ, અલખ્ખ અયોગી સ્વયંભરૂ. જી૦ ૫
જી રે આગમ અરૂજ મહા ગોપ, સનાતન અગુરૂ લધુ. જી૦
જી રે તીર્થાધિપ ભગવાન, પામી તુરિય દશાનધુ. જી૦ ૬
જી રે માધવ વરૂણ વિડોલ, નીલકંઠ સુર ગુરૂ ગુણી, જી૦
જી રે ત્રિવિધ યોગે પ્રણમંત, તેહજ ધામનું જગ ધણી. જી૦ ૭
જી રે નાસ્તિક સૌગત સાંખ્ય, યોગાચાર વૈશેષિકા, જી૦
જી રે એકાંતેં કરિ તેહ, તુઝ કલના કરિ નવિ શક્યા. જી૦ ૮
જી રે ઇત્યાદિક શુભ નામ, યથારથ પ્રગટ્યા સદા, જી૦
જી રે તસ ધ્યાને વિકસંક, સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી સંપદા. જી૦ ૯

ઇત શ્રી શાંતિ જિન સ્તવનં. ૧૬

શાંત જન એક મુઝ વીનતેં જી; એ દેશી.

કુંથુ જિન આગમ વયણથી, જાણી હેતુ સ્વરૂપ રે.
મહારી ઓલખ્ય ચિત ધારીએ. ૧
કાલ સ્વભાવ ભાવી મતિ, કર્મ ઉદ્યમ એહ પંચ રે.
સમવાયેં સમકિત ગુણં લહેં, મિથ્યા એકાંત પરપંચ રે. મા૦ ૨
સમય વાદી કહે જગતમાં, કાલ કૃત સકલ વિભૂતિ રે,
ખટ રીતુ જિન ચક્રી હરી બલા, અંબ ગરભાદિ પ્રસૂતિ રે; મા૦ ૩

સ્વભાવ વાદી વદે વસ્તુમાં; અનેક પરિણમન સ્વભાવે રે;
તંતુ ગણુ પટપણે સંભવે, પિંડ ઘટ લકુટથી નાવે રે. મા૦ ૪
ભાતિ કહે વચન ધણિ પરે, કીજિયે કોડિ ઉપાય રે,
તદપિ પ્રમાણુ નિયતિ હોય, સુભૂમ ચરિતથી મનાય. રે, મા૦ ૫
કાલ સ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મ હેતુ સત્ય રૂપ રે,
સુરનર કુંજરાદિક ગતિ, દાયક કર્મ એક ભૂપ રે. મા૦ ૬
કહે ઊદ્યમ પ્રતિવાદિને, ઊદ્યમાધીન સવિ કામ રે,
નવિ હોય નૃપતિ અન્ન દેખિને, એક પ્રયાસ ગુણ ધામ રે. મા૦ ૭
પંચ નય નિજ મત થાપના, લહી તુઝ પદ તરૂ છાય રે,
મિથ્યામતિ દૂર કરિ ધારિયે, મન વિશે પંચ સમવાય રે. મા૦ ૮
નિયત વસેં કર્મ ખપાવિને, ભવ થિતિતણે પરિ પાક રે,
વીર્ય પંડિત ભવ્ય ભાવથી, મિટે ભવ દોહગ છાકરે. મા૦ ૯
કુંથુ જિન ચરણ સેવન થકી, પામી શુભ કારણ જોગ રે.
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી સુખ લહે, પરમ સમાધિ સંયોગ રે. મા૦ ૧૦

ઈતિશ્રી કુંથુ જિનસ્તવનં. ૧૭

પંથીડો નિહાલું રે બીજા જિનતણો રે, એ દેશી.

અરજિન દર્શન નિજ દર્શનતણું રે, નીમત અક્ષે ગુણ ગેહ,
જિમ આદર્શન મલ સદલેં તલે રે, નિજ પ્રતિબિંબ નિરેહ, દર્શન કીજે
રે અર જિન રાજનું રે ૧
દર્શન દર્શન જગમાં સહુ વદે રે, દર્શન ભેદ ન લહંત,
તર્ક સિંધુ કલ્લોલે ચપલતા રે, ચિંત ચિંતન વરતંત. દ૦ ૨
સામાન્ય દર્શન તે ગુણ તાહરો રે, નિમ ક્ષાયિક શુભ દૃષ્ટિ,

સ્યાદ વાદ દર્શન પ્રગટ કારક ક્ષમી રે, ઇમ ત્રિક દંશેણ તુહ પુષ્ટિ. દ૦ ૩
તે માટે પ્રિય દર્શન નાથનું રે, નિરધારે રુચિ સુદ્ધિ,
રયણ ત્રયી દીપકભવિ જીવને રે, વીતિ મીર કરણ અવિરૂદ્ધ. દ૦ ૪
દર્શન કારક પ્રતિ વાંછો નહીં રે, પુણ્ય કન્યશાલી જે દૃશ્ય,
અવલંબનથી મિટાવે દૃષ્ટિને રે, આતમ દર્શન હોય વશ્ય. દ૦ ૫
સહજ દર્શન તુઝ અલખ અગોચર રે, મહા યોગીસ્વર ગમ્ય,
તે પણ જગ બંધુથી નીપના રે, જિમ સૂત્રધારથી શુભ હર્મ્ય, દ૦ ૬
બુદ્ધ દર્શનથી જે સંતોષતા રે, વિધિ હરિ હરથી તે નાહીં,
લખ્યિ શશિકાંતિ હર્ષ ચકોરાને રે, તારક ગણથી તે નાહીં. દ૦ ૭
દ્રવ્ય ભાવ અવલોકન આદરે રે, દૃસ્ય દર્શક મિટે ભેદ,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જિન સુરતરૂ રે, સફલે અનેક ઉમેદ. દ૦ ૮

ઇતિશ્રી અર જિન સ્તવનં. ૧૮

પાંડવ પાંચે વાંદતાં મન મોહેરે, એદેશી.

મલ્લી જિન ત્રિભુવન પતી, પ્રભુ સકલ પદારથ રૂપરે,
ચાર નિક્ષેપેં વર્ણવે, અનેકાંત ભુમિના જે ભૂપરે. ૧
અનેકાંત ભૂમિના જે ભૂપ, અનૂપ સ્વરૂપ. અનંત ગુણ આગરો સમરૂપરે, ટેક.
જીવ અજીવ ઉભયતણો, સંકેતન માત્ર જે શબ્દરે,
તદરથ વિણ વરતે સદા, મતિ નામે નિક્ષેપેં એ લબ્ધરે.
મતિ નામ નિક્ષેપેં એ લબ્ધ, અનૂપ સ્વરૂપ. અનંત૦ ૨
સદરથ વિરહિત આકૃતિ, સાકાર નિરાકાર ભેદરે,
ચિત્ર અક્ષાદિકમાં સહી, સ્થાપના નિક્ષેપ અછેદરે. થા૦ ૩
ભૂત ભાવી જે ભાવતો, હેતુ તે દ્રવ્ય નિક્ષેપ રે,

નિરૂપ યોગે અથવા સહી. હોવે તિહાં દ્રવ્ય આક્ષેપરે. હો૦ ૪
મૂલ અર્થમાં પરિણમ્યો, અનુભવન ક્રિયાનો તે ભાવ રે,
પર અરથમય ગુરૂ વદે, એહ તુરિય નિક્ષેપનો ભાવ રે. એ૦ ૫
નામાકાર દ્રવ્ય ત્રણ કહ્યા, એક ભાવના સાધન હોય રે,
ભાવ તે કારજ શુદ્ધ છે. તેહસું ગુણિને રઢ હોય રે. તે૦ ૬
સર્વ પદારથ વિશ્વમાં, હોય ધારા પર્યાય સંયુક્ત રે,
પૂર્ણ ગ્રાહક તવ જિનમતી, જિહાં નહીં એકાંત મત યુક્ત રે. જિ૦ ૭
નામથી મન જિન પ્રભુ, સ્થાપનથી તુઝ પ્રતિબિંબ રે,
છદ્મસ્થ ભાવે દ્રવ્યથી, ત્રિગડે સ્થિતિ ભાવાલંબ રે. ત્રિ૦ ૮
તુઝ આગમથી મતિ લહી, ગ્રહ્યો ચવવિધ આતમ રામ રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી પ્રતે, પ્રગટે શુભ યશ સુખ ધામ રે.

ઈતિ શ્રી મલ્લી જિન સ્તવનં. ૧૯

અજિત જિણંદસું પ્રીતડી, એ દેશી.

શ્રી મુનિ સુવ્રત જિન ગુણનિલો, ચરણાદિક હો અનંત ગુણકંદ કે,
કેવલી પણ એક સમયના, ગુણ જાણે હો નહિ કહિવા અમંદ કે. શ્રી ૧
વચન અગોચર ગુણ થકી, ભાંગે અનંત હો હોવે ખલુ વાચ્ય કે,
શ્રુતધર કેવલ ધારકા, તેહમાં પણ હો કાંઇક કહેવાય કે. શ્રી૦ ૨
ત્રિભુવન જીવ ગણવા વિષે, સપ્રયાસી હો વર્ત્તે સમ કાલ કે,
અનંત ભવે પણ ક્ષણેકના, કહેવા અસમત્થ હો ગુણ દીનદયાલકે. શ્રી૦ ૩
અસંખ્ય પ્રદેશ આતમ તણા, તેહમાં પણ હો કોઇ એક પ્રદેશ કે,
અસ્તિ નાસ્તિ નિત્યાદિકં, ધર્મ પર્યવ હો ગુણ અનંત આવેશ કે શ્રી૦ ૪
સંખ્યાતીત નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતતા હો સમાણી કેમકે,

લોક પ્રદેશ અસંખ્ય વિષે, દ્રવ્ય પર્યવ હો સમાયે જેમ કે. શ્રી० ૫
જિમ વ્યક્તિ પણે ગુણતાહરે, તિમ શક્તિથી માહરે છે નાથ કે,
ઉપાદાન સમરે સહી, શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આથ કે. શ્રી० ૬
લોહ મિટે પારસ ફરસથી, અબોધતા હો તિમ મનથી જાય કે;
સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી ગુણ નિધિ, અવલંબતા હો તન્મય પદ થાય કે
શ્રી० ૭

ઈતિ શ્રી મુનિ સુવ્રત જિન સ્તવન. ૨૦

આછે લાલની દેશી.

શ્રી નમિ જિણંદ દયાલ, અનુભવ ભોગ રશાલ; આછે લાલ. જગ
વંદન જિન ભેટિયો જી;
અંબુદ વર જલ નયણ, દુર્જય જીત્યો મયણ, આછે० વયણ સયણ
પરે સુખ કરૂ. ૧
લક્ષણ શોભિત અંગ, અડહિય સહસ ઉતંગ; આ० અભ્યંતર અ
ગણિત સદા જી;
લાજ્યો શશિ સનમુખ જોય, તપન જગનુ સમ હોય; આ० અધર
અરૂણોદય સમ પ્રભા જી. ૨
અષ્ટમી શશિ સમ ભાલ, ઈંદનાગિંદ નિહાલ; આ० ચકીત થકીત
નયણે જુઇ જી;
સહજ અદ્ભુત રૂપ કાંતિ, નિરખી હરખે જન સ્વાંત, આ० કાંત એકાંતે
નહિ તુઝ સમો જી. ૩
ઈંદ્ર ચંદ નાગિંદ, કિન્નર અનંગ દિણંદ, આ० ઉપસસવી તુઝ પદ નમે જી,
માટે નિરૂપમ જિન રાજ, ચિદાનંદ ઘન સાજ, આ० શોક રહિત થિ-
તિ નિત રહે જી. ૪

વિઘ્ન નિવારક દેહ, ધ્યેય સ્વરૂપ ગુણ ગેહ, આ૦ શિવગામી નામી સા-
હિબા જી.

અનુક્રમેં ગ્રહી ગુણ ઠાણ, પામ્યું કેવલ ગુણ ખાણ, આ૦ તે મુઝ સા-
હિબ નમી જિંના જી. ૫

એહ વીનતી ચિત્ત ધારી, આપયો સમકિત સાર, આ૦ સેવક ભાવ નિ-
વારિયે જી.

ગિરૂઆ ગરિબ નિવાજ, મહિર ધરી મહારાજ, આ૦ સૌભાગ્ય લક્ષ્મી
સૂરી સુખ દિયો જી. ૬

ઈતિ શ્રી નમિ જિન સ્તવનં. ૨૧

થારે માથે પંચરંગી પાગ સોનારો છોગલો મારૂ જી. એ દેશી.

શ્રી નેમિ જિનવર અભયંકર પદ સેવના, સાહિબજી,
પ્રભુ મહોદય કારણ વારણ ભવ ભય વાસના, સાહિબ જી,
જિન વર સેવન તેહિજ સેવન જાણીએ, સાહેબ જી.
પ્રભુ શશિ અવલોકન નયન ક્રાંતિ જિમ માનિયે. સાહિબજી. ૧
પ્રભુ પરકૃત સેવન વાંછા દુગંછા તુઝ નહીં, સાહિબજી,
છે દોષ વિલાસી વાંછા અભ્યાસી ભવ મહી. સાહિબજી.
પ્રભુ પૂજ્ય સ્વભાવ વિભાવ અભાવે નીપનો. સાહિબજી,
તેહ પૂર્ણ આણંદમય પૂર્ણ નય સુખ દીપનો, સાહિબજી. ૨
પ્રભુ વંદન ચંદન શુમનાદિકે દ્રવ્ય પૂજના, સાહેબજી.
તુઝ ગુણ એકતાને ભાવે બહુ માને સૂજના. સાહિબજી.
સ્વરૂપથી દિશે સાવદ્ય નિરવદ્ય અનુબંધિરે, સાહેબજી.

વિધિ યોગે હિંસા ખિંસા ચિણ્હ શિવ સિંધિરે, સાહેબજી. ૩
પ્રભુ સમયમાં પૂજન દ્રવ્ય ભાવ ભેદે લહ્યા, સાહેબજી.
જિન આણા યોગે આગાર અણગાર તે નિરવહ્યા. સાહેબજી.
સુખ દ્રવ્યથી સ્વર્ગ લહે અપવર્ગ તે ભાવથી, સાહેબજી.
ઇમ ફલ દો દાખ્યા ભાખ્યા સમયાનુ ભાવથી, સાહેબજી. ૪
અંગાદિક ત્રિવિધ અડવિધ અક્ષતાદિક ભેદરે, સાહેબજી.
ઇમ સગ દશ ઇક્વીશ કીજે પૂજા અખેદ રે, સાહેબજી.
જિનવર અનુરાગ રંગી સંગી કરે ચેતના, સાહેબજી.
શુભ કરણી કીજે લીજે અનુભવ નિકેતના, સાહેબજી. ૫
એમ પૂજ્ય પૂજન પૂજક ત્રિક યોગ સંયોગ રે. સાહેબજી.
મિટે સેવક ભાવ અનાદિનો પ્રગટે સંભોગ રે, સાહેબજી.
એમ વીનતી પરકાશે અભ્યાસે સૌભાગ્ય સૂરી સીસરે, સાહેબજી.
પ્રભુ સવિ દુઃખ સૂરો પૂરો સયલ જગીશ રે, સાહેબજી. ૬

ઇતિશ્રી નેમનાથ જિન સ્તવનં ૨૨

આસ અરદાસ ઇસી પરે કરે જી; એ દેશી.

પાર્શ્વ જિન પૂર્ણતા તાહરે જી, શુભ થિરતામાં સમાય;
પરમ ઇશ્વર વિભુ જિનવરુ જી, સહજ આનંદ વિહરાય. પા૦ ૧
શુદ્ધ શુદ્ધાતમે રાજતા જી, કર્મ રહિત મહારાય;
પામિને અશુભને વામતા જી, નિરીહ પણે સુખદાય. પા૦ ૨
વિશ્વનાયક તુંહી સારહી જી, ત્યાગી ભોગી જિન રાય;
ચઉબંધને પ્રભુ છંડિને જી, થયો માહરો શિરતાજ પા૦ ૩
ભવગિરિ ભંજન પવિસમો જી, તારક વિરુદ્ધ રાય;

અમર પતિ નિત નમે તુઝ પદ જી, ભાવધરી નિરમાય. પા૦ ૪
અમ સરિખા મોહે ગ્રહ્યા જી, તેહને તુંહી સહાય;
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી પદ વરે જી, જેહ તુઝને નિત ધ્યાય. પા૦ ૫

ઈતિ શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવનં ૨૩

રાગ ધનાશ્રી.

આજ માહરા પ્રભુજી મહિર કરી સાહમુ રે જુઓ,

સેવક કહીને બોલાવો એ દેશી.

આજ માહરા પ્રભુજી મહેર કરીને સેવક સાહમું નિહાલો,
કરૂણા સાંયરે મહિર નજર અતિશય સુખ ભૂપાલો; મહરા એ
આંકણી૦ ૧
ભગત વછલ સરણાંગત પિંજર, ત્રિભુવન નાથ દયાલો:
મૈત્રી ભાવ અનંતે અહનિશ, જીવ સયલ પ્રતિ પાલો. માહરા૦ ૨
ત્રિભુવન દીપક જીપક અરિગણ, અવિઘટ જ્યોતિ પ્રકાશી,
મહા ગોપ નિર્યામિક કહિયે, અનુભવ રસ સુવિલાશી. માહરા૦ ૩
મહા માહણ મહા સારથી, અવિતથ આપના વિરૂદ શંભાળો,
બાહ્ય અભ્યંતર અરિ ગણ જોરો. વ્યસન વિઘટન ભય ટાલો. માહરા૦ ૪
વાદી તમહર તરણી સરિખા, અનેક વિરૂદના ધારી,
જીત્યા પ્રતિવાદી નિજ મતથી, સકલ ન્યાયક જસકારી. માહરા૦ ૫
યજ્ઞ કારક ચઊ વેદના ધારક, જીવાદિ, સત્તાને ધારે,
તે તુઝ મુખ દિનકર નિરખણથી, મિથ્યા તિમિર પરજારે, માહરા૦ ૬

ઇલીકા ભમરી ન્યાયે જિનેશર, આપ સમાન તેં કીધા,
ઇમ અનેક યશ ત્રિશલા નંદન, ત્રિભુવનમાંહિં પ્રસિદ્ધા. માહગ૦ ૭
મુઝ મન ગિરિ કંદરમા વસિયો, વીર પરમ જિન સિંહ,
હવે મુઝ ઉત્તમ માતંગના ગણથી, ત્રિવિધ યોગે મિટી બીહ. માહગ૦ ૮
અતિ મન રાગે શુભ ઉપયોગે, ગાતાં જિન જગદીશ,
સૌભાગ્યસૂરી શિષ્ય લક્ષ્મી સૂરી લહે, પ્રતિ દિન સયલ જગીશ માહગ૦ ૯

ઇતિ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવનં ૨૪

ઇતિ શ્રી વિજય લક્ષ્મી સૂરી કૃત ચોવીશ જિન સ્તુતિ સમાપ્તઃ

શ્રી જિનેશ્વરેભ્યો નમઃ

અથ સજ્ઝાય પ્રારંભઃ

બીજી અસરણ ભાવના એ દેશી.

સહજાનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઇ નચંત રે,
મોહતણા રણિયા ભમે, જાગ જાગ મતિવંત રે.
લુટે જગતના જંત રે, નાંખી વાક અનંત રે,
નરકાવાસ ઠવંત રે, કોઇ વિરલા ઉગરંત રે. સ૦ ૧
રાગ દ્વેષ પરણુતિ ભજો, માયા કપટ કરાય રે,
કાશ કુશુમ પરેં જીવડો, ફોગટ જનમ ગમાય રે.
માથે ભય જમ રાય રે, સો મન ગરવ ધરાયરે,
સહુ એક મારગ જાય રે, કોણ જગ અમર કહેવાય રે. સ૦ ૨
રાવણ સરિખા રે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણ ભાગ રે,
દશ માથાં રણમાં રડવડ્યાં, ચાંચ દિયે શિર કાગ રે
દેવ ગયા સવિ ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે,
હરિ હાથે હરી નાગ રે. જો જો ભાઇઓના રાગ રે. સ૦ ૩

કેઇ ચાલ્યા કેઈ ચાલસે, કેતા ચાલણ હાર રે,
મારગ વહેતો રે નિત પ્રતે. જોતાં લગણ હજાર રે.
દેશ વિદેશ સધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે,
જાતાં જમ દરબાર રે, ન જુએ વાર કુવાર રે. સ૦ ૪
નારાયણ પુરી દ્વારિકા, બલતી મેલી નિરાશ રે,
રોતાં રણમાં તે એકલાં, નાઠા દેવ આકાશ રે.
કિહાં તરૂ છાયા આવાશ રે, જલ જલ કરિ ગયો સાસ રે,
બલભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણિ પાંડવ શિવ વાસ રે. સ૦ ૫
રાજી ગાજી ને બોલતા, કરતા હુકમ હેરાન રે,
પોઢયા અગનીમાં એકલા, કાયા રાખ સમાન રે,
બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણ રે, એ રિદ્ધિ અથિર નિદાન રે,
જેહવું પીપલ પાન રે, માંધરો જુઠ ગુમાન રે. સ૦ ૬
વાલેસર વિના એક ઘડી, નવી સહેતું લગાર રે,
તે વિના જનમારો વહી ગયો, નહીં કાગલ સમાચાર રે,
નહીં કોઇ કોઇનો સંસાર રે, સ્વારથીઓ પરિવાર રે,
માતા મરૂદેવી સાર રે, પહોતાં મોક્ષ મોઝાર રે. સ૦ ૭
માતા પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે,
નારી સારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે,
જુઓ સુરીકંતા જે નાર રે, વિષ દેતી ભરતાર રે,
નૃપ નિજ ધર્મ અધાર રે સજ્જન નેહ નિવાર રે. સ૦ ૮
હસિ હસિ દેતારે તાલીઓ, સજ્જા કુશુમની સાર રે,
તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ઘર બાર રે,
ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે, એવુ જાણો સંસાર રે,
છોડો વિષય વિકાર રે, ધન તેહનો અવતાર રે, સ૦ ૯

થાવચ્ચા સુત શિવ વર્યા, વલી એલાચી કુમાર રે,
ધિગ ધિગ વિષયા રે જીવને, લહી વૈરાગ્ય રસાલ રે,
મેલી મોહ જંજાલ રે, ઘર રમે કેવલ બાલ રે.
ધન કરકંડુ ભૂપાલ રે. મૂક્યો જગતનો ખ્યાલ રે, સ૦ ૧૦
શ્રી શુભ વિજય સુ ગુરૂ લહી, ધર્મ રયણ ધરો છેક રે,
વીર વચન રસ સેલડી, ચાખો ચતુર વિવેક રે,
ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધરમની ટેક રે
ભવ જલ તરીઆ અનેક રે, એવો જિન મત એક રે. સ૦ ૧૧

ઈતિ શ્રી સહજાનંદી સજાય. ૧

અથ શ્રી આયુ અથિરનિ સજ્ઝાય.

આઊખો તુટાને સાંધો કો નહીં રે, તિણિ કારણ મકરો જીવ પરમાદ રે,
જરા આવ્યાને સરણો કો નહીં રે, હિંસા છોડીને દયા સંપાદ રે. આ૦ ૧
કુટુંબ કબીલા નારી કારણે રે. મુરખ સંચ્યા બહુલા પાપ રે
ચોર તણી પરેં છંડી ઝુરસી રે, સહસી એહ લોક પર લોક સંતાપ રે. આ૦ ૨
ઊંચાં ચણાવ્યાં મંદીર માલિયા રે, દે દે ધરતીમેં ઊંડી નીવ રે,
એક દિન અણજાણ્યો ઊઠ ચલ્યો રે, સુખ દુઃખ સહસી આપણો જીવ રે આ૦ ૩
ચક્રવર્ત્તિ હરિ બલ રાણો કેશવો રે, જોયજો વલિ ઇંદ્ર સુરાનો નાથ રે.
ઊગી ઉગીને હવેહી અથમ્યા રે, જોજો કોઇ અચરજ વાલી વાત રે. આ૦ ૪
અથિર સંસાર તજિ મુનિ નીસર્યા રે, કરતા મુનિ નવલ વિહાર રે,
ભરંડ પંખીની દીધી ઊપમાં રે, ન ધરે મમતા નેહ લિગાર રે આ૦ ૫
ચારિત્ર પાલે રૂડી રીતસું રે, દેવે મુનિ અપનો ઉપદેશ રે,

तिको मुनिवर सीधासी मोख्खने रे, जस लेइ एह लोक परलोग रे. आ. ६
सब्द रुप देखी समता धरे रे, न करो मुनि भणियांरो अभिमान रे,
रिष चोथमल सूत्र देख्खने रे, जोड कीधी जालोर मझार रे. आ० ७

इति श्री अथिर आउखानी सज्जाय. २

अथ श्री भगवती सूत्र स्वाध्याय.

आवो आवो रे सयण भगवती सूत्रने सुणिये,
पंचम अंग सुणीने नर भव सफल करीने गणिये. } ए ; आंकणी.

शुद्ध स्वरुप कथक संवेगी, ज्ञानतणा जे दरीआ,
निराशंस श्री जिनवर आणा, अनुसारे करे किरिया. आ० १
गीतारथ गुरु कुलना वासी, गुरु मुखथी अर्थ लीधा,
पंचांगी संमत निज हठ विणु, अनुभव अर्थे कीधा. आ० २
सूत्र अर्थ निर्युक्तिने चूरणि, भाषा वृत्तिना भाखि,
जे कम योगी साधु समीपे, सुणिए प्रवचन साखी. आ० ३
काल विनयादिक आठ आचारे, शक्ति भक्ति बहु मान,
निद्रा विकथाने आशातना, वरजी थइ सावधान. आ० ४
देइ प्रदक्षिणा श्रुतने पुजी, कर जोडीने सुणिए,
तो भव संचित पाप पणाशे, ज्ञानावरणी हणिए. आ० ५
केवल नाणु थकी पुण वधतुं, कह्युं शास्त्रे सुअ नाण,
निज परने सवि भाव प्रकाशे, एहथी केवल नाण. आ० ६
उन्नत पंचम अंग सोहावे, जिमजय कुंजर हाथी,
नाम विवाह पन्नत्ति कहिये, विविध प्रश्न प्रवाहाथी. आ० ७
सुललित पद पद्धति रचनाए, बुधजनना मन रंजे,

બહુ ઉપસર્ગ નિપાતને અવ્યય, શબ્દ ઉદારે ગુંજે. આ૦ ૮
સુવરણમય ઉદ્દેશે મંડિત, ચતુરનું યોગ ચઊ ચરણા,
જ્ઞાનાચરણ દોવિ નયન અનોપમ, શુભ લોકને આચરણા. આ૦ ૯
દ્રવ્યાસ્તિક, પર્યાયાસ્તિક, નયદંત મૂશલ સમ ગાઢા,
નિશ્ચયને વ્યવહાર નય, રૂપ કુંભસ્થલના આઢા. આ૦ ૧૦
પ્રશ્ન છત્તીશ સહસ શતક એકતાલીશ, સુંદર દેહ વિભાસ,
રચના વચનતણી બહુ સુંદર, શુંડાદંડ વિલાસ. આ૦ ૧૧
નિગમન ઉત્તર વચન મનોહર, પુચ્છપરે તે લલકે,
ઉત્સર્ગને અપવાદ અતુલ રવ, ઘંટા નાદસું રણકે. આ૦ ૧૨
વાદિઅંગ જય યશ પડહેં કરી, પૂર્ણ દિશો દિશ દીશે,
અંકુશ સ્યાદ્વાદે વશ કીધો, નિરખી સજ્જન હીંશે. આ૦ ૧૩
વિવિધ યુક્તિ પ્રહરણસૂં ભરીઓ, થીર જિનેશે પ્રેર્યો,
મિથ્યા અજ્ઞાન અવરતિ રિપુ દલથી, મુનિ યોધે રહ્યો ઘેર્યો. આ૦ ૧૪
શુદ્ધાચાર આચારજ મતિશૂં, કલ્પિત રિપુ ગણ જીપે,
એહવો જે આગમ જય કુંજર, તે જિન શાસનમાં દીપે. આ૦ ૧૫
સુય ખંધ એક અધ્યયન સત જાણો, દશ સહસ ઉદ્દેશા,
લાખ દોઈ અઠયાસી સહસા, પદ પરિણામ વિશેસા. આ૦ ૧૬
શ્રી વિવાહ પન્નતિ ભગવતી, દોય નામ જસ લહિયે,
પ્રથમ પંચ પરમેષ્ટી નમીને, ભાવ શ્રુતને કહિયે. આ૦ ૧૭
દ્રવ્ય શ્રુત અષ્ટાદશ લિપીને, પ્રણમી અર્થ પ્રકાશ્યા,
બોધ અનંતર કારણ શિવ ફલ, પરંપરાએ વાસ્યા. આ૦ ૧૮
ગુરૂ પરવ ક્રમણ એહ સંબંધે, સુણિએ ઊલટ આણી,
પાવન મન પાવન ઉપગરણે, વિધિ ગુરૂ મુખથી જાણી. આ૦ ૧૯
સચિત્ત પરિહારી એકાહારી, થઇએ વલિ બ્રહ્મચારી,

ગુરૂ પૂજા અને શ્રુત પૂજા, પ્રભાવના મનોહારી. આ૦ ૨૦
અર્થ ભાવ નવિ લહિયે તો પણ, સુણતાં પાપ પણાશે,
નાગ મતાથી જિમ વિષ જાએ, તિમ શ્રુત શ્રવણ અભ્યાસે. આ૦ ૨૧
શતક ઉદ્દેશા ગૌતમને નામે, નાણું મુકે તિણ ઠામે,
જિમ શ્રીમાલી-વંશ વિભૂષણ, શોની શ્રી સંગ્રામ. આ૦ ૨૨
આગમ સુણતાં સહાય કરે જે, તે પણ લહે સુય નાણ,
વીરભદ્ર પર્યે પૂર્વ ધારી, તિણે ભવિ કેવલ નાણ. આ૦ ૨૩
ઇણિ પરે ધનનો લાહો લેહિ, જે આગમને નિસુણે,
જ્ઞાન વિમલ ગુણ તેહના જગમાં, હું શ્રી કરિ સહુ પભણે. આ૦ ૨૪

ઈતિ શ્રી ભગવતિ સૂત્ર સ્વાધ્યાય

અથ શ્રી સતા સતીની-સજાય.

સુ પ્રભાતે નિત વંદિયે, ભરત બાહુ બલિ ધન્નો રે,
અભય કુમારને ઢંઢણો, સિરિયોને કય વન્નો રે. સુ૦ ૧
અનિકા પુત્રને અયમતો, નાગદત્ત થુલિ ભદ્દો રે.
વયરસ્વામી નંદીખેણજી, ધન્નોને સાલિ ભદ્દો રે. સુ૦ ૨
સિંહ ગિરિ કિર્તિર્ત્તિ સુકોશલો, કરકંડુ પુંડરીકો રે, સુ૦ ૩
ગય સુકમાલ જબુ પ્રભુ. કેશી અવંતી સુકુમાલો રે,
દશાર્ણભદ્ર જસભદ્રજી ઇલાતી, ચિલાતી પુત્ર શાલો રે, સુ૦ ૪
બાહુ ઉદાં દમનક સુનિ, આર્ય રક્ષિત આર્ય ગિરિશો રે,
આર્ય સુહસ્તિ પ્રભવ વલી રે, સંબ પ્રજ્જુન મુનિસો રે, સુ૦ ૫.
મૂલદેવ કાલિકાલિક સૂરી, વિષ્ણુ કુમાર શ્રેયાંશો રે,
એ બીજા અધ્યયનમાં, ગુરૂ હિત સીખ પયાસે રે,
લાભ વિજય કવિ રાય જો, વૃદ્ધિ વિજય ઇમ ભાસે રે. સી૦ ૧૫

ઈતિ શ્રી દશવૈકાલિક દ્વિતીયાધ્યયન સ્વાધ્યાય.

આદ્રક દ્રઢ પ્રહાર વલી, કુરગડુમેઘ મુનિસો રે. સુ૦ ૬
સય્યંભવ પ્રસન્ન ચંદ્રજી, મહાશાલ બંક ચૂલો રે. સુ૦ ૭
સુલસા ચંદન બાલિકા, મણોરમા મયણરેહા રે,
કુંતિ નર્મદા સુંદરી, બ્રાહ્મી સુંદરી ગુણ ગેહા રે. સુ૦ ૮
દમયંતી સતી રેંવતી, શિવા જયંતી નંદા રે.
દેવકી દ્રૌપદી ધારિણી, શ્રી દેવી સુભદ્રા ભદ્રા રે. સુ૦ ૯
રિષિદત્તા શેઠ મતી, પદ્માવતી પ્રભુવતી કહિયે રે.
અંજનાને કલાવતી, પુષ્પચૂલા મનિ લહિયે રે. સુ૦ ૧૦
ગૌરી ગંધારી લખ્ખમણા, જંબુવતી સત્યભામા રે.
પદમાસુસીમારૂખ્મણી, એ આઠ હરિની રામા રે. સુ૦ ૧૧
જેષ્ટા સુ જેષ્ટા મૃગાવતી, ચિલ્લણા પદ્મ પ્રભા રાણી રે,
બહિની સાત થુલિ ભદ્રની, બુદ્ધિ મહા ગુણ ખાણી રે. સુ૦ ૧૨
જખ્ખાજક્ખ દિનાવલી, સુયાને ભુયદિન્ના રે,
સેણા વેણા રેણા કહી, એ શક ડાલની કન્ના રે. સુ૦ ૧૩
ઇત્યાદિક જે મહા સતી, ત્રિભુવનમાંહિ વિરાજે રે,
આજ લગેં પણ જેહની, જસ પડહા જગિ ગાજે રે. સુ૦ ૧૪
શીલવતી સુરસુંદરી, કૌશલ્યાને સુમિત્રા રે,
દેવદત્તાદિક જાણીએ, સવિ જિન જનની-પવિત્રા રે. સુ૦ ૧૫
દુરિત ઉપદ્રવ ઉપસમે, હોવે મંગલ માલારે,
જ્ઞાન વિમલ ગુણ સંપદા, પામીજે સુ વિશાલા રે. સુ૦ ૧૬

ઈતિ શ્રી સતા સતીની સજ્જાય.

અથ શ્રી દેવલોકની સજ્જાય.

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, બત્રીશ લાખ વિમાન,

કેઈ ભોળા શંકા ધરે રે, એ તો સૂત્ર ભગવતિની સાખરે,
પુન્યના ફૂલ જો જો રે. ૧
સુધર્મા દેવલોકમાં રે, પાંચશે જોજન મોલ;
સત્તાવીશે યોજન ભૂતલીયાં રે, એ સુખ નાવે લેશ રે. ૨
વેગ ગતિ ચાલે દેવતારે, લાખ જોજન છે દોય,
એકેકા વિમાનમાં રે, નવિ દેવ ગણતિ હોય રે. ૩
ઇમ હાવ ભાવ કરતા થકા રે, દેવી આવે રે હજૂર,
આ ઠામે આવી ઉપના, સામી શાં કીધાં પૂન્ય શૂર રે. ૪
નામ બતાવો ગુરૂતણો રે, નિર્લોભી ઋષિરાય,
ભવ સાંયર ભમતાં થકાં રે, મને બાંહી ઝાલો હાથ રે. ૫
નહીં લોભી નહીં લાલચી રે, ન લીધી બદામ એક,
દુર્ગતિ પડતાં રાખીઓ રે, મને મોકલીઓ દેવલોક રે. ૬
દેવી પ્રતે કેહે દેવતા રે, હું જાઉં એકવાર,
સમાચાર કહું મારા કુટુંબને રે, નિત નિત કરજો દયા ધરમ સાર રે. ૭
દેવ પ્રતે દેવી કહે રે, વલ્લભ કરો મોરા નાથ,
નાટક જુઓ એક અમતણું રે, પછી જોગસું જોઇને કેયેજો રે. ૮
એક નાટક કરતાં થકાં રે, વરષ ગયા દોય હજાર;
દેવતાં મનમાં ચિંતવે રે, હવે કિશો કરૂં વીચાર રે. ૯
સગલો કુટંબ પૂરો થયો રે, પૂરો થયો પરિવાર;
દુર્ગંધ આવે મનુષ લોકની રે, હવે જાય અમારી બલાય રે. ૧૦
ઉદયરત્ન વાચક કહે રે. દેવ લોકની સજ્જાય;
ભણે ગણે જે શાંભળે રે, વરતે જય જય કાર રે. ૧૧

ઈતિ શ્રી દેવલોકની સજજાય.

અથ શ્રી દશ વૈકાલિક સૂત્રની સજ્ઝાય.

સુગ્રીવ નયર સુહામણોજી; એ દેશી.

શ્રી ગુરૂ પદ પંકજ નમી જી, વળિ ધરિ ધર્મની બુદ્ધિ:
સાધુ ક્રિયા ગુણ ભાખશું જી, કરવા સમકિત શુદ્ધિ ૧
મુનિસર ધર્મ સયલ સુખકાર, તુમે પાલો નિરતિચાર; મુની
સર૦ એ આંકણી.
જીવ દયા સંયમ તવોજી, ધરમ એ મંગલ રૂપ,
જેહના મનમાં નિત વશે જી, તસ નમે સુર નર ભૂપ. મુ૦ ૨
ન કરે કુશુમ કિલામના જી, વિચરતો જિમ તરૂ વૃંદ,
સંતોષે વલિ આતમા જી, મધુકર ગ્રહી મકરંદ. મુ૦ ૩
તિણિ પરેં મુનિ ઘર ઘર ભમી જી, લેતો શુદ્ધ આહાર,
ન કરે બાધા કોઇને જી, દીએ પિંડને આધાર, મુ૦ ૪
પહિલે દશ વૈકાલિકે જી, અધ્યયને અધિકાર,
ભાખ્યો તે આરાધતાં જી, વૃદ્ધિ વિજય જય કાર. મુ૦ ૫

અથ દ્વિતીય અધ્યયન સજ્ઝાય.

સીલ સુહામણું પાલિયે એ દેશી.

નમવા નેમિ જિણંદને, રાજુલ રૂડી નારી રે,
શીળ સુરંગી સંચરે, ગોરી ગઢ ગિરનારી રે. ૧
સીખ સુહામણી મન ધરો, તુમે નિરૂપમ નિગ્રંથરે,
સવિ અભિલાષ તજી કરી, પાલો સંયમ પંથ રે. સી૦ ૨

પાઊસ ભીની પદ્મિની, ગઇ તે ગુફામાંહિ તેમ રે,
ચતુરા ચીર નિચોવતી, દીઠી રિષિરહ નેમિ રે. સી૦ ૩
ચિત્ત ચલે ચારિત્રિઓ, વયણ વદે તવ એમ રે,
સુખ ભોગવીએ સુંદરી, આપણે પૂરવ પ્રેમ રે. સી૦ ૪
તવ રાયજાદી તે ભણે, ભૂંડા એમ શું ભાખે રે,
વયણ વિરૂદ્ધ એ બોલતા, કાંઇ કુલ લાજ ન રાખે રે. સી૦ ૫
હું પુત્રી ઉગ્રસેનની, અને તું યાદવ કુલ જાયો રે,
એ નિર્મલ કુલ આપણા, તે કેમ અકારથ થાયો રે. સી૦ ૬
ચિત્ત ચલાવીશ એણિ પરેં, નિરખી જો તું નારી રે;
તો પવનાહત તરૂ પરેં, થઇસ અથિર નિરધારી રે. સી૦ ૭
ભોગ ભલા જે પરિહર્યા, તે વલિ વાંછે જેહ રે,
વમન ભખી કૂકર સમો, કહિયે કુકર્મી તેહ રે. સી૦ ૮
સર્પ અગંધન કુલ તણા, કરે અગનિ પરવેશ રે
પણ વમિઊં વિષ નવિ લિહે, જોઉ જાતિ વિશેશ રે. સી૦ ૯
તિમ ઉત્તમ કુલ ઉપના, છોડિ ભોગ સંયોગ રે,
ફિરિ તેહને વાંછે નહી, હુએ જો પ્રાણ વિયોગ રે. સી૦ ૧૦
ચારિત્ર કિમ પાલી શકે, જો નવિ જાય અભિલાષ રે,
સીદાતો સંકલ્પથી, પગ પગ ધર્મિ જિન ભાષ રે. સી૦ ૧૧
જો કણ કંચણ કામિની, ઇછિતિ અણ ભોગવતા રે,
ત્યાગિ ન કહિયે તેહને, જો મને સરી ભોગવતા રે. સી૦ ૧૨
ભોગ સંયોગ ભલા લહી, પરિ હરિ જેહ નિરીહ રે,
ત્યાગી તેહજ તાખીઓ, તસ પદ નમું નિસ દીહ રે. સી૦ ૧૩
ઇમ ઉપદેશે અંકુશે, ગયંગલ પરિ મુનિ રાજો રે,
સંયમ મારગ થિર કર્યો, સાર્યો વંછિત કાજો રે, સી૦ ૧૪

અથ શ્રી સ્તવન પ્રારંભઃ

રાગ આસા વરી.

અવધુ સો યોગી ગુરૂ મેરા, ઇશ પદકા કરો નિવેરા, ટેક.
તરવર એક મૂલ બિન છાયા, બિન ફૂલે ફલ લાગ્યા.
સાખા પત્ર નહીં કછુ ઉનકોં, અમૃત ગગનની લાગા. અ૦ ૧
તરૂવર એક પંછિ દો બેઠે, એક ગુરૂ એક ચેલા,
ચેલાને જગ ચુગ ચુગ ખાયા, ગુરૂ નિરંતર ખેલા. અ૦ ૨
ગગન મંડલમે અધબિચ કુવા, ઉહાં હે અમીકા બાશા,
સુગુરૂ હોએ સો ભર ભર પીવેં, નિગુરા જાય પિયાસ. અ૦ ૩
ગગન મંડલમેં ગઊ બિહાની, ધરતી દૂધ જમાયા,
માખન થા શો બિરલે પાયા, છાસે જગ ભરમાયા. અ૦ ૪
ફલ બિના પત્ર પત્ર બિન તુંબા, બિન જિભ્હા ગુન ગાયા,
ગાવન વાલેકી રીત ન રેખા, સદ્ગુરૂ સો દરશાયા. અ૦ ૫
આતમ અનુભવ બિન નહીં જાને, અંતર જોત જગાયા,
ઘટ અંતર પાખે સો મુરખ્ખ, આનંદઘનં પદ પાયા. અ૦ ૬

સ્તવન. ૧

રાગ કાફી.

ખતરા દૂર કરના, દૂર કરના, એક ધ્યાન પ્રભુકા ધરના. ખતરો૦ ટેક.

જબલગ પાંચો નિર્મલ કરનાં, તબલગ જિન અનુ સરના., ખતરા૦ ૧
ક્રેધ માન માયા પરિ હરના, સમકીત સુખ વરના, ખતરા૦ ૨
ધન કંચનકોં કહોં ક્યા કરના, આખર ઇક દિન મરના, ખતરા૦ ૩
જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ પાએ પરના, શિવ સુંદરિ સુખ વરના, ખતરા૦ ૪

સ્તવન. ૨

અથ શ્રી નેમનાથજીના સાત વાર.

આદીતે રે અરિહંત અમ ઘેર આવો રે,
મારા શ્યામ શલૂણા નેમ દિલમાં લાવોરે. આદી૦ ૧
શોમે તે શુભ સણગાર સજિહ સંગેરે,
મારા જગજીવન જિન રાજ રમિયે રંગેરે. ૨
મંગલ શુભ દિન આજ મંગલ ચાર રે,
કાંઈ નવ ભવ કેરો સનેહ સંભારં આજે રે. ૩
બુધ ઘેર આવ્યો નાથ બુધનો બાલીઓ રે,
પ્રભુ એક સહસને આઠ લક્ષણ ભરીઓ રે. ૪
ગુરૂ ગિરવા ગુણવંત શીવા દેવિનો રે,
સમુદ્ર વિજય કૂલચંદ નેમ નગીનો રે. ૫
શુકરે સહેસ વન ચાલો સજની રે,
મારે સમયે થયો પ્રભાત વીતી રજની રે. ૬
સનિશ્ચરે સંયજ લીધ પ્રીત વધારી રે,
દોકુ પામ્યા પરમાનંદ નેમને નારી રે. ૭
સુલચંદ કહે એમ આશા ફળશે રે,
જે નિર્મલ પાલે શીલ ભવ જલ તરશે રે. ૮

સ્તવન. ૩

એહેર એહેર નહી આવે અવસર, એહેર એહેર નહી આવે; ટેક. ૧
જ્યું જાણે તીઉં કરલે ભલાઇ, જનમ જનમ સુખ પાવે, અવસર.
તન ધન જોબન સબહી જુઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે. અવસર૦ ૨
તન છૂટે ધન કોણ કામકો, કાયકું કૃપણ કહાવે. અવસર૦ ૩
જાકે દિલમે સાચ બસતહે, તાકું જૂઠ નભાવે. અવસર૦ ૪
આણંદઘન પ્રભુ ચલત પંથમે, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૫

સ્તવન. ૪

ઘંટ બાજે ઘનનનનન, ઇંદ્રલોક હરખ ભયો,
જનમે વ્રજમાન કુંવર, નાહિરાગ તનનનન. ઘં૦ ૧
મૃદંગ તાલ ગુણ ખીશાલ, જલરી નાદ ઝનનનન. ઘં૦ ૨
રૂપચંદ ગગરંગ, હોત ધ્યાન મઘનનનન. ઘં૦ ૩

સ્તવન. ૫
રાગ શોરઠ.

મનુપ્યારા મનુપ્યારા રીખબદેવ, મનુપ્યારા મનુપ્યારા. ટેક.
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશર, પ્રથમ જતી વૃતધારા, રીખબદેવ. મનુપ્યારા. ૧
નાભીરાય મરૂદેવીકો નંદન, જુગલા ધર્મ નીવાર. રીખબ૦ ૨
કેવલ લઇ પ્રભુ મુકતે પોહોતા, આવા ગમન નીવારા રીખબ૦ ૩
આનંદઘન પ્રભુ ઇતની વીનતી, આ ભવ પાર ઉતારા. રીખબ૦ ૪

સ્તવન. ૬

અંતર મેલ મિટયો નહી મનકો, ઉપર તનકા ધોયા રે, અતર૦ ટેક.
સોળ સણગાર સજીરે શરીરપર, મુખડા કાચમે જોઆ રે,અંતર૦ ૧
અગર અતર અબીલ અરગજા, ગંદી દેહ સંગ ખોયા રે,અંતર૦ ૨

સરસ હાર કરી તનને પોસે, તીરીઆ પલંગ પર સોયા રે, અંતર૦ ૩
કહે જીનદાસજે અક્ષય અમરપદ, જબ નિરખ્યા તબ રોયા રે અંતર૦ ૪

લાવણી.

જીન પુજન ચલો વર્ધમાન જીનવરજીકૂં રે. જીનપુજન૦ ટેક
સમોવસરણ પ્રભુજીકો આયો, ખબરલે આએ વનમાલી;
વિમળા ચળપર વીર પ્રભુજી, ચલરાજા દરશણ આએ. જીન૦ ૧
સુણી રાજા સિંધાશણ ચાલો, સાતપએ આગળ ચાલી;
નમસ્કાર કરી વીર પરભુજી, દાન દીઓ એ વનમાળી. જીન૦ ૨
આણંદ ભેદી રાજા દેવાઓ, સારા નગરમાં કેહેવાઆ
રીખબદાસ જીન પુજન ચલીઓ, રાજા રાણીકિ સંગ ચલો. જીન૦ ૩

સ્તવન. ૭

બીસર મતં નામ જીનંદજીકો, ટેક.

પ્રભુજીકો નામ ચિંતામણ સરીઓ, નિરમળ નામ સાદાનીકો. બીસર૦ ૧
નાભીરાયા મરૂ દેવીકો નંદન, તીન ભુવન શીર હે ટીકો. બીસર૦ ૨
ચતુર કુશળ રંગ ચોળશું રાચો, એ રહે રંગ પતંગ ફીકો. બીસર૦ ૩

સ્તવન. ૮

રાગ બેહાગ.

શીયળ નીત પાળો પ્રાણી, શીયળ ધરમકો મુળરે. શીયળ૦ ટેક.
શીયળ સતી સીતાએ પાળ્યુ, અગ્ની કુંડ ભયો પાણીરે. શીયળ૦ ૧
શીયળ સતી સુભદ્રાએ પાળ્યુ, ચાલણીમે ભર લીઓ પાણી રે. શીયળ૦ ૨
શીયળ શેઠ સુદરસને પાળ્યું, શુળી થઈ વિમાનરે શીયળ૦ ૩
દાન શીયળ સયમ વ્રત પાળ્યું, શીવમુખ આવાદાની. શીયળ૦ ૪

સ્તવન. ૯

તાલ ચોતાલો.

પવનકો કરે તોલ, ગગનકો કરે મોલ;

રસીકો કરે હિંડોળ, એસોકો નર રે, ટેક. ૧
પથ્થરકો કાતે સુત, બંગ્રેકું પડાવે પૂત
ઘરમેજ બોલે ભુત, વાકો ઘર કોન રે. પવન૦ ૨
બીજલીસે કરે બેહ્યા, ધુકું ચલાવે રાહા.
સમુદ્રકો લાવે છાહ, નીરભરા ભર રે. પવન૦ ૩
બરો દીનકે બરી રાત, વાકીકોણ માત તાત.
હતની બતાવે બાત, જસ મેરા ગુરૂ રે. પવન૦ ૪

સ્તવનં ૧૦

રાગ સોરઠ.

રાજરી બધાઇ બાજે છે. એ આંકણી.
શરણાઇ શિર નોબત બાજે, ઘન જયું ગાજે છે, રાજરી ૧
ઇંદ્રાણી મીઘ મંગલ ગાવે, મોતીઅન ચોક પુરાવે રે. રાજરી૦ ૨
સેવક પ્રભુજી સું અરજ કરેછે, ચરણકી સેવા પ્યારી લાગે છે. રાજરી૦ ૩

સ્તવન૦ ૧૧

સોવે સોવે સારી રેન ગુમાઇ, બ્હેરન નિદ્રા તુ કયાંસે આઇ. સોવે૦ આંકણી.
નિદ્રા કહે મેં બાળી ભોળી, બડે બડે મુનિજનકું નાખું ઢોલી. સોવે૦ ૧
નિદ્રા કહે મેં જમકી દાસી, એક હાથમેં મુકતી ઓર દુસરે હાથમે ફાંસી. સોવે૦ ૨
સમય સુંદર કહે સુનો ભાઇ બનીઆ, આપ મુવે સારી ડુબગઇ દુનીઆ સોવે૦ ૩

સ્તવનં ૧૨

રાગ ગુજરી.

મેરા મન લાગી રહ્યો રે, શ્રી મહા વીરકે ચરણસે એ આંકણી.

સિધારથ કુલનંદન હસ્યો, રાણી ત્રિસલા દેવીકિ.　　મન લાગી૦ ૧
જન્મ થકી પ્રભુ મેરૂ કંપાયો, સાસો દીઓ હે મીટાઓ, મન લાગી૦ ૨
ક્ષત્રી કુળમેં જનમ લીઓ હે, મુકતી પાવા પુર માંહે, મન લાગી૦ ૩
જો ધાવે સો ફલ પાવે, ચંદકીર્ત્તિ ગુણ ગાવે.　　મન લાગી૦ ૪

સ્તવનં ૧૩

રાગ કલ્યાણ.

એશ શહેર બીચ કોન દીવાન હે, ટેક,
પાણીકિ કોટ પવન કે સ્તંભે, દસ દરવાજા મંડાણહે. એશ૦ ૧
પંચ ઇંદ્રિકે ત્રેવિસ તસ્કર, નગરકું કરત હેરાનહે.　એશ૦ ૨
પ્રજા પોકાર સુની તબ જાગી, ચેતન રાયકું જાણ હે. એશ૦ ૩
ગ્નાનકો બાન બચન રસ ભેદે, હાથમે લાલ કમાન હે. એશ૦ ૪
રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન, સમતા માન ગુમાન હે.　એશ૦ ૫

સ્તવનં ૧૪

રાગ ધનાશરી તાલ૰ ૪

શાંતિ જીનેશ્વર સાહેબા રે, તીન ભુવનકો મહીમા છાજે, શાંતિ૦
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી થારે દુવારે, કર જોડી કરતે મનુહારે. શાંતિ૦ ૧
મોહની સુરત લાગે પ્યારી, બેહેર બેહેર મેં નિરખુ નિહાલી,
કાંતિ વિજે કહે સાહેબ મોરા, ભવ ભવ ચરણ સરણ મોએ તોરા. શાંતિ૦૨

સ્તવનં ૧૫

રાગ ધનાશરી.

પ્રભુજી મોરે નેનનમે બસરી, એ આંકણી,
નાભી રાજા મરૂદેવીકા નંદન, શુકલ ધ્યાન કો ધરીઓ. પાસ પ્રભુ, ૧

અપછરા નાચે કિંનર ગુણ ગાવે, મુખસે બોલે થાથાયેથાથે. ૨
મૃદંગકી ધીમક સુણી, જનરંગ ફીત મચ્યો, ખડેર ખડેર બેના બજૈઆ।
મોરી૦ ૩
ધતની અરજ સુની, અમૃત નજર ભરી, કુશળ કલ્યાણ કરૈઆ.
મોરી.૦ ૪

સ્તવન. ૧૬

હાંરે પ્રભુ ભજલે મેરા દીલ રાજી, એ આંકણી.
આઠ પોહોરકી ચોસઠ ઘડીઆ, દો ઘડીઆ જીનસાજીરે. હાંરે૦ ૧
દાન પુન કછુ ધર્મ કરલે, મોહ માયાકું ત્યાગીરે. હાંરે૦ ૨
આણંદઘન કહે સમજ સમજ લે, આખર ખોવેગા બાજીરે. હાંરે૦ ૩

સ્તવન. ૧૭

આંબેલની હોળીનુ તવન.

ઓ ભવી પ્રાણીરે સેવો, સિદ્ધચક્રધ્યાન, સમો નહી મેવો ઓભવી૦
એ આંકણી૦
જે સીધ ચક્રને આરાધે, તેની કીર્તિ જગમા વાધે, ઓભવી૦ ૧
પેહેલે પદે રે અરીહંત, બીજે સુધ બુધ ધ્યાન મહંત.
ત્રીજે પદેરે સુરીસર, ચોથે ઉવઝાયને પાચમે મુનિસર. ઓભવી૦ ૨
છઠે દરશન કીજે, સાતમે ગ્નાનથી સીવ સુખ લીજે,
આઠમે ચારીત્ર પાળો, નવમે તપથી મુકતે જાવો. ઓભવી૦ ૩
હોળી આંબેલની કીજે, નોકારવાલી વીસ ગણીજે,
ત્રણે ટંકનારે દેવા, પલેણ પડકમણા આંબેલ ઓભવી. ૪
ગુરૂ મુખ કીરીયારે કીજે, દેવ ગુરૂ ભકતે ચીતમાં ધરીજે,
એમ કહે રામનો શીષ્ય, હોલી ઉજવજો જગદીસ. ઓભવી૦ ૫

સ્તવનં. ૧૮

મ્હોટી વહુએ મન ગમતુ કીધુ, મોટી વહુએ મન ગમતુ કીધુ, આંકણી.
પેટમે પેસી મસ્તક રેહેંસી. વેરી સાહી સ્વામીજીને દીધુ. મોટી૦ ૧
ઓલે બેસી મીઠું બોલે, અનુભવ અમૃત જળ પીધું. મોટી૦ ૨
છાની છાની છકરડા કરતી, છરતી આંખે મનડુ વીંધુ, મોટી૦ ૩
લોકા લોક પ્રકાશ છૈઓ, જણતા કારજ સીધુ. મોટી૦ ૪
અંગો અંગ અનુભવ રમતાં, આનંદઘન પદ લીધું. મોટી૦ ૫

સ્તવન. ૧૯

ન્હાની વહુને પરઘર રમવાનો ઢાલ, ન્હાની વહુને૦ એ આંકણી
પરઘર રમતાં થઇ જુઠા બોલી, દેસે ધણીજીને આળ; ન્હાની૦ ૧
હળવે ચાળા કરતી હીડે, લોકડાં કેહેછે છીનાળ. ન્હાની૦ ૨
ઓલંભડા જન જન લાવે, હૈડે ઊપાસે સાલ. ન્હાની૦ ૩
બાહરે પડોસણ જુઓની લગારેક, ફોકટ ખાસે ગાળ. ન્હાની૦ ૪
આનંદઘન સંગે રમતા, ગોરેગાલ ઝબુકે ઝાલ. ન્હાની૦ ૫

સ્તવન. ૨૦

કેરવો

બદરો લગાદે સાની, લગાદે સાની, ચંપાપુરીકે ઘાટ. બદરો૦
હાંરે ભવકી બનાઇ દોનો નાવડીઆ, ખેવનહાર તોરા નાવ. બદરો૦ ૧
હાંરે દેશ દેશકે જાત્રા આવે, પુજા રચે ભવી ભાવ. બદરો૦ ૨
હાંરે નવલ કહે પ્રભુ એસી, ભવભવ ચરણ સોહાએ. બદરો૦ ૩

સ્તવન. ૨૧

કેરબો.

હાંરે ચીતમે ધારો ખારે ચીતમે ધારો,

એતી સીખ હમારી, પ્યારે અબ ચીતમે ધારો, એ આંકણી.
થોડાસા જીવનકા કાજ અરે નર, કાએકુ છલ પરપંચ કરો. એતી૦ ૧
હારે કુડ કપટપર દ્રોહ કરો તુમ, અરે નરપરભવથી નડરો. એતી૦ ૨
ચીદાનંદ જો એ નહી માનો તો, જનમ મરણ દુખમે પરો. એતી૦ ૩

સ્તવન. ૨૨

કેરબો.

સમજ પરી મોહે સમજ પરી મોહે, જગ માયા અબ જુઠી; સમજ. એ આંકણી,
કાલે કાલે તું કયા કરે મુરખ, નહી ભરસા પળ શ્રી એક ઘડી જગ૦ ૧
ગાફીલ છીનભર નાહી રહો તુમ, શીરપર ઘુમે તેરે કાળ અરી. જગ૦ ૨
ચિદાનંદ એ વાત હમારી પ્યારે, જાણો ચીત્તમન માહે ખરી. જગ૦ ૩

સ્તવન. ૨૩

કેરબો.

દેખોરે જીનંદા પ્યારા, જીનંદા ભજો ભગવાન દેખો. એ આંકણી,
સુંદર રૂપ સ્વરૂપ બીરાજે, જગનાએક ભગવાન. દેખો૦ ૧
દરશ સરસ નિરખો જીનજીકો, દાએક ચતુરસુજાન. દેખો૦ ૨
શોક સંતાપ મિટયો અબ મેરો, પાયો અવીચળ ભાણ. દેખો૦ ૩
સફળ ભઇ મોરી આજકી ઘડીઆ, સફળ ભએ નણ્ણ પ્રાણ. દેખો૦ ૪
દરીશન દેખ મિટયો દુઃખ મેરો, આનંદઘન ઉપકાર. દેખો૦ ૫

સ્તવન. ૨૪

કેરબો.

ભલાજી મેરો નેમ ચલ્યો ગીરનાર, એકેલી જાનસે. મેરો૦

રાજુલ ઉભી અરજ કરેછે, ભલાજી મેરી અરજ સુનો માહારાજ. એકેલી૰ ૧
તોરણે આએ ચલે રથ ફેરી, ભલાજી ઉવાંતો પશુવનકી સુનીછે પોકાર.
એકેલી૰ ૨
સેસાવનકી કુંજ ગલનમો, ભલાજી થાંતો પંચ મહાવૃતધાર. એકેલી૰ ૩
હરખચંદ પ્રભુ રાજુલ વિનવો, ભલાજી મેરો હજો સુગતીમે વાસ.
એકેલી૰ ૪

સ્તવન. ૨૫

ગઝલ.

રાજુલ પોકારે નેમ પિયા એસી કયા કરી, મેરે છોડકું ચલે ચુક અમસે કયા
પડી. રાજુ૰ ૧
હુઇ આશકી નીરાશ ઉદાસીનતા થડી, પ્યારા બસ નહી અમેરા પ્રીતમ
પીરમે પડી રાજુ૰ ૨
અમસે રહ્યો ન જાએ પ્રીતમ તુમ બીના થડી, સંગ લીજીએ દયાલ દયા ધ
ર્મ આદરી. રાજુ૰ ૩
નિશદીન તુમેરા નામ દેતે ગ્યાનકી ઝરી, મુની ચંદ્ર વિન્જે ચરણ કમલ ચિત
મે ધરી. રાજુ૰ ૪

સ્તવન. ૨૬

ગઝલ.

રાજુલ કહે નાથ ગએ સાત પરહરી, નહી અર્જ મેરી ગર્જ કછુ દીલ મે ધરી.
રાજુલ૰ ૧
તેરે દર્શકી મેં તર્શિ દેખુ મેહેલપર ચઢી; દેખી નાથ સાથ જાન મેરી અંખી-
યા ઠરી. રાજુ૰ ૨
આયે તોર્નસે ફીરાયે રથ શામને ફરી, કીની પસુવનપે મ્હેર કેર અંપે કર્યાં
કરી. રાજુ૰ ૩

આપ્રી જાણે પ્રીત ભવરીત દીલમેં નજરી, આએ નવમે ભવ જોગ-ભોગ
ગએ ખીસરી રાજુ૦ ૪
છોડી રાજુલ શ્રીનાર લીની શીવ વધુ વરી, કહે શુત પ્રભુદાસ ચીત ચર્ણસે
ધરી. રાજુ૦ ૫

સ્તવન. ૨૭

પદ.

કર કર કરે કર કર કર કરની કાજ તારૂ, અવસર નહીં આવે,
તુ માનની કહ્યું મારૂ. કર૦ ૧
હાવું રૂડું મનુષ્ય તન અમરને છે પ્યારૂં, કરી અકર્મ કર્મ બાંધી,
નાખ્યું કાઢી બારૂં. કર૦ ૨
માયાના અંધારામાંહી લાગ્યું તુને લારૂં, ખારાને મીઠું કરીને,
મીઠું કર્યું ખારૂં. કર૦ ૩
સુતને દારા શબંધી મળી લુટે ધારૂં, જો મલે તુને ગ્નાન નાવ,
તો મળે કાંઇ આરૂ. કર૦ ૪
સદ ગુરૂની સાહે વિના મિટે ન અંધારૂં, કહે સુત પ્રભુદાસ,
અધીક સાર સારૂં. કર૦ ૫

સ્તવનં. ૨૮

ઠુમરી.

પીયા ગીર ચલે ગએ રે, અબ કયા મેરા હોયગા જીનજી. પિયા૦ આંકણી.
મેરેસે ચુક કોઇ નહી પરી હે, નેમજી કાયકું દીલ ઉઠાદીએ રે. અબ૦ ૧
રાત દીવસ મુજ નિંદ નહી આતી, દયા દીલમે ધરની ચૈએ તેરે રે. અબ૦ ૨

કહે સુત પ્રભુ દાસ કર દોનો જોડી, રાજુલ નેમજી સાથ ગએ ગએ રે અ૦ ૩

સ્તવન. ૨૯

રાગ ખમાચી.

કરૂં સલામ આજ હરખ હેયામાં પાવું, ભિગાવું આજ કરૂં સલામ. એ આંકણી.

દોઉ કર જોડી અરજ કરૂં છઉ, મારા મનની સાચી કહું છઉ.
શીવ નગરીકો રાજ માગું છઉ, તુમકું દાનેસરી જાણી જાચુ છઉ. કર૦ ૧
તુમતો દેવ બડા હો જીનેસર, તીન ભુવનકોજી તુમહો નરેશર.
પ્રભુજીકું ચડતા ચંદન કેશર, તું હે બ્રહ્માને તુ હે મહેશ્વર. કરૂ૦ ૨
તાત અશ્વસેન વમાજી કેરે આયા, પાસ પ્રભુ જીનેસર રાયા.
મારા રે મનકું બહુ તુમ ભાયા, રભ કહે શિવ લેનેકુ આયા. કરૂ૦ ૩

સ્તવન. ૩૦

રાગ જંગલો.

અરજી શિકારી આપો, સેવક અમકું જાણી. એ આંકણી.
કાલ અનંત હુ દુઃખ બહું પાયો, અણતો સુની જીન વાણી. અરજી૦ ૧
વાંણી સુનત મારૂં મન સમજાવું, જીનવર પ્રભુકું પીછાની. અરજી૦ ૨

સ્તવન. ૩૧

રાગ રામગ્રી.

રેજીવ જીન ધર્મ કીજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર.
દાન શિયલ તપ ભાવના, જગમા એટલું સાર. રેજીવ૦ ૧
વરસ દિવસને પારણે, આદીશ્વર અણગાર.

ઇક્ષુ રસ વેહેરાવીઆ, શ્રી શ્રી હંસ કુમાર. રેજીવ૦ ૨
ચંપા પોળ ઉઘાડવા, ચારણીએ કાઢેયા નીર.
સતિ સુભદ્રા જસ થયો, શિયળ મેરૂ ગંભીર. રેજીવ૦ ૩
તપ કરી કાયા સોસવી, સરસ નીર સંહાર.
વિર જીણંદ વખાણિઓ, ધન ધન ધન્ના અણગાર.રેજીવ૦ ૪
અનિત ભાવના ભાવતાં, ધરતો નિરમળ ધ્યાન.
ભરત આરીસા ભુવનમો, પામ્યા કેવળ ગ્નાન. રેજીવ૦ ૫
એજીન વદત સુરતરૂ સમો, જેના ફળ છે સાર.
સમય સુંદર કહે સેવજો, જૈન ધર્મ મુકિત દાતાર. રેજીવ૦ ૬

સ્તવન. રાગ આશા.

એસો ગ્નાન બીચારી અબધુ એસો ગ્નાન બીચારી રે, કોણ પુરૂષ કોણ નારી, અબધુ૦
બમ્મનકે ઘેર ન્હાતી ધોતી, જોગીકે ઘર ચેલીરે,
કલમા પડ પડ ભઇ રે તરકડી, આપઇ આપ એકેલીરે. એસો ૧
સસરો અમારો બાળો ભોળો, સાસુ બાળ કુંવારી રે,
પીયુજી અમારો પ્હોડે પારણે, મેહે ઝુનાવન હારીરે, એસો. ૨
નહી હું પરણી નહી હું કુવારી, પુત્ર જણાવન હારીરે,
કાળીં દારી કહે મેં કોઇ નહી છોડયો, હજુએ બાળ કુવારીરે. એસો. ૩
હરી દીપમે બાંટ બટુલી, ગગન ઓશીકુ તગાઇ રે,
ધરતીકો છેડો આભકી પીછોડી, તોએ ન સોડ ભરાઇરે. એસો ૪
ગગન મંડળમે ગાય વીઆંણી, વસુધા દુધ જમાઇ,
સઊરે સુનો ભાઇ વલુણા વળોવે, કાંઇ એક અમૃત પાઇ રે. એસો. ૫
નહી જાઉ શાસરીએ નહી જાઊ પીયરીએ, પીયુજીકી સેજ બીછાઇરે,
આનંદ ઘન કેહે સુનો ભાઈ સાધુ, જોતસે જોત મીલાઇરે. એસો. ૬

સ્તવન. ૩૨

રાગ સોરઠ ગીરનારી.

મુને વાલો લાગેછેજી રાજરો દીદાર, મુને૦ આંકણી,
નાભિરાયા મરૂ દેવીકા નંદાછોજી, તિન ભુવન સીરદાર. મુને૦ ૧
મુગટ અનોપમ હીરે જડચોછેજી, કુંડળ મુગતાહાર, મુને૦ ૨
અદ્‌ભુત રૂપ અનુપ વિલોકત, ઉપજત ભાવ અપાર,
સેહેજાનંદ એસા છબી પેખત, પાયોભવ જળ પાર, મુને૦ ૩

સ્તવન. ૩૩

રાગભેરવી

ક્યા ભરોસા તનકા ઔધુ ક્યા ભિન્ન રૂપ છીન છીનકા ઔધુ. આકણી
છીનમે તાતા છીનમે સીરા છીનમે ભુષા પ્યાસા,
છીનમે રંક રંકતે રાજા, છીનમે હર્ષ ઉદાસા. ઔધુ. ૧
તીર્થંકર ચક્રી બળ દેવા, ઇંદ્ર ચંદ્ર ધરણેંદા,
અસુર સુરવર સામાનીક નર, ક્યા રાણા રાજેંદા, ઔધુ. ૨
સંસારી જીવ પુદગળ રાતે, પુદગળ ધર્મ પ્રચારા,
યા સંગત તે જનમ મરણ ગણ, જયું જળ બીચ પતાસા, ઔધુ. ૩
ભિન્ન ભાવ પુદગળ તે ભાવે, તુ અનકુળ અવિનાસા,
ગ્નાનસાર નિજ રૂપે નાંહી, જનમ મરણ ભવપાસા. ઔધુ. ૪

સ્તવન. ૩૪

રાગ બોહાગ.

દરબાજા છોટારે નિકળ્યા સારા જગ ઉનહીસે, દર૦

પિયા બંધુ ક્યા માઇ બાપ્પુ, ક્યા બેટી ક્યા પોટારે. દર૦ ૧
હયગય કેરણી દોન કર ચરણી, ક્યા કોઈ મોટા છોટારે. નિક૦ ૨
ક્યા પુરવ ક્યા ઉત્તર પંથા, દક્ષણ પચ્છમ ભોટારે. નિક૦ ૩
ગ્યાન સાર દરબાજે નાખે, યાતે સિદ્ધ સનોટાને. નિક૦ ૪

સ્તવન. ૩૫

રાગ બેહાગ.

નાભી રાજા ઘર જાઇ, સબ મિલ દેત બધાઇ. એ આંકણી૦
નાભી રાજાજીકું પુત્ર ભયો હે, સબ સખિયન મીલ મંગળ ગાઇ. સબં૦ ૧
ઇંદ્રાણી મીલ મંગળ ગાવે, મોતીયન ચોક પુરાઇ. સબ૦ ૨
શ્રી આદેસ્વર દરિશન કરરે, છબ વિજે ગુણ ગાઇ સબં૦ ૩

સ્તવન. ૩૬

રાગ બીભાસ.

પ્રભુજીકો દરિશન પાયો, આજમેં પ્રભુજીકો દરિશન પાયો, ટેક
વંછીત પુરણ પાસ ચિંતામણી, દેખત દુરીત ગમાયો, આજ ૧
મોહની મુરત મહીમા સાગર, કીરતી સબ જુગ છાયો, આજ. ૨
ભાનુ ચંદ પ્રભુ સકળ સંઘકું, આનંદ અધીક ઉપાયો. આજ ૩

સ્તનવ. ૩૭

કેરબો.

થે પિયજી મત ચાલો, થાને અરજ કરૂ કરજોડ, ભલાજી પિયા અ-
રજ કરૂં કરજોડ. થે૦
મુજ સરીખી નહી સુંદરીરે, તુમ મત જાઓ છોડ. થે૦ ૧

તુમે અમારા વાલહારે, છો તુમે શીરરા મોડ, થે૦ ૨
એસો અવસર ફીર નહી આવે, કયું કરો દોડા દોડ, થે૦ ૩
સાચો ધ્યાન રૂદામાં ધારો. મોટો કરમનો મોડ. થે૦ ૪
કાયા જીવનજી એજ જસ મસ્ય, ગુમાન કહે કરજોડ. થે૦ ૫

સ્તવનં ૩૮

રાગ રામગિરીનો ધ્રુવપદ.

ક્યારે મને મળશે મારો સંત સનેહી; સંત સનેહી સુરજન પાખે. રાખે
ન ધીરજ દેહી. ક્યા૦ ૧
જન જન આગલિ અંતર ગતની, વાતડલી કહું કેહી,
આનંદઘન પ્રભુ વૈદ્ય વિયોગે, કિમ જીવે મધુ મેહી. ક્યા૦ ૨

સ્તવન. ૩૯

રાગ ધન્યાશ્રી.

સાખી.

કુબુદ્ધિ કુબરી કુટગતી, સુબુદ્ધિ રાધિકા નારિ,
ચોપર ખેલે રાધિકા, જીતે કુબજી હારિ. ૧

સ્તવન. ૪૦

પ્રાની મેરેશું ખેલે ચતુરગતિ ચઉપર, પ્રાની મેરે૦
નરદ ગંજીફા કોન ગિનત હે, માને ન ખેલે બુદ્ધિ વર. ટેક૦ ૧
રાગ દોષ મોહકે પાશે, આપ બની એ હિતકારી,
જૈસા દાવ પરે પાશેકા, સાર ચલાવે ખીલકારી. પ્રા૦ ૨

પાંચતલે હૈ દૂહા ભાઈ, છકાતણે હે એકા,
સબ મિલિ હોત બરાબર એલા, ઇહ વિવેક ગિનવેકા. પ્રા૦ ૩
ચેઉરાસી માંચે ફિરિ લીની, સ્યાહન તારે જોરી,
લાલ જરદ ફિર આવે ઘરમેં, કબહુક જોરિ વિછેરી. પ્રા૦ ૪
ભિર વિવેકકે પાઉન આવત, તબલગ કાચી બાજી,
આણંદઘન પ્રભુ પાવ દિખાવત, તો જીતે જીવ ગાજી. પ્રા૦ ૫

સ્તવન. ૪૧

રાગ તોડી.

ઠગોરી ભગોરી લગોરી લગોરી જગોરી, એ આંકણી.
મમતા માયા આતમ લે મતિ, અનુભવ મેરી ઔર દગોરી. ઠ૦ ૧
ભ્રાત ન માત ન નાત ન ગાત ન, જાત ન લાગત ગોરી,
મેરે સબ દિન દરશન ફરશન, નાત સુધારસ પાન પગોરી. ઠ૦ ૨
પ્રાનનાથ બિછુરનકી વેદન, પાર ન પાવું અથ ગથ ગોરી,
આનંદ ધન પ્રભુ દર્શન ઔ ઘટ, ઘાટ ઉતારન નાવ મગોરી. ઠ૦ ૩

સ્તવન. ૪૨

રાગ આસાવરી.

અવધૂ રામ રામ જગ ગાવે, વિરલા અલખ લખાવે, ટેક૦
મતવાલા તો મતમેં માતા, મઠવાલા મઠ રાતા,
જટા જટા ધર પટા પટા ધર, છતા છતા ધર તાતા. અ૦ ૧
આગમ પઠ આગમ ધર થાકે, માયા ધારી છાકે,
દુનિયાદાર દુનીસેં લાગે, દાસા સબ આસાકે અ૦ ૨
બહિરાતમ મૂઢા જગ જેતા, માયાકે ફંદ રેતા,
ઘટ અંતર પરમાતમ ભાવે, દુર્લભ પ્રાણી તેતા અ૦ ૩

લોક બટાઉ હસે બિરાની, અપનો કહત ન કોરી, મ૦ ૨
માત તાત સજ્જન જાત, બાત કરત ભોરી,
ચાખે રસકી કયું કરિ છૂટે, સુરિજન જન ડોરી. મ૦ ૩
ઉરાહનો કહા કહાવત ઉરપેં, નાહિ ન કીની ચોરી,
કાછ કછયો સો નાચત નિવહે, ઉરચાંચરિ ચીરી ફોરી. મ૦ ૪
જ્ઞાનસિંધુ મથિત પાઇ, પ્રેમ પિયૂષ કટોરી,
મોદત આનંદઘન પ્રભુ સીસધર, દેખત દૃષ્ટિ ચકોરી. મ૦ ૫

સ્તવન. ૪૮

રાગ જયતસીરી.

એસી કેશી ઘર વસી જિનસ આનેરી, યાહી ઘર રહી સે જગ વાહી,
આય દહસી રી. ૧
પરમ સરમ દેશી ધરમ ઉપેસીરી, યાહીતેં મોહની મેસીં,
જગ જસમેંસી રી. ૨
કોરીકો ગરજ એસી, ગુરજ ચખેસીરી, આનંદઘન સુનેસી,
બંદી અરજ કહેસી રી. ૩

प्राकृत ... क्रमांक .... जयपुर

સ્તવન. ૪૯

રાગ જયંતી.

મેરી સુમેરી સુમેરી સુમેરી, તુમને જયું કહા દુરા કહો સવેરી રી. ૧
રહીસે ઉખી મેરી મનસા દુખ ઘેરીરી, જાકે સંઘ ખેલા સો તો જંગમકી
ચેરી રી. ૨
શિર છેદી આગે ધરે ઉર નહીં તેરીરી, આનંદઘન કીસું જો કહું
અનેરી રી. ૩

સ્તવનં. ૫૦

રાગ ભૈરવી:

વસ્તુ વસ્તુનો લક્ષણ, ગુરૂ ગમ બિન નહી પાવે રે,
ગુરૂ ગમ બિન નહીં પાવે કોઉ, ભટક ભટક ભરમાવે રે. ૧
ભવન આરિસે સ્વાન કૂકડા, નિજ પ્રતિબિંબ નિહાલે રે,
ઇતર રૂપ મનમાંહિ બિચારી, મહા શુદ્ધ વિસ્તારે રે. વ૦ ૨
નિર્મલ ફટિક શિલા અંતર ગત, કરિવર લખિ પરછાઇ હે,
દશન તુરાય અધિક દુઃખ પાવે, દ્વેષ ધરત દિલમાંહી રે વ૦ ૩
શસલે જાય સિંહકું પકડે, દૂજો દિયો દિખાઈ રે,
નિરખી હરિ તે જાણિ દૂસરો, પર્યો જે પતીઆં ખાઇ. વ૦
નિજ છાયા છે તાલ ભરમ ધર, ડરત બાલ ચિતમાંહી રે,
રજ્જુ સર્પ કરિ કોઉ માનત, જ્યોંલોં સમજત નાહીં રે. વ૦ ૫
નલની ભ્રમ મરકટ મૂઠી જિમ, ભ્રમ વશ અતિ દુખ પાવે રે,
ચિદાનંદ ચેતન ગુરૂ ગમ વિન, મૃગ તૃષ્ણા ધરિધાવે. વ૦ ૬

ઈતિ શ્રી સ્તવન સમાપ્ત:

બગ પદ ગગને મીન પદ જલમેં, જો ખોજે સો બોરા રે,
ચિત્ત પંકજ ખોજે સો ચીને, રમતા અંતર ભોરા. અ૦ ૪

સ્તવનં. ૪૩

વસંત રાગે ધમાલ.

સલુણે સાહિબ આવેંગે મેરે, વીર વિવેક કહો સાચ, ટેક૦
મોસેં સાચ કહો મેરીસું, સુખ પાયો કે નાહીં,
કહાંની કહાં કહોકી; ડોલે ચતુર ગતિ માંહિ. સ૦ ૧
ભલી ભઈ ઇન આવહી, પંચમ ગતિકી પ્રીતિ,
સિદ્ધ સિદ્ધ રસ પાકકી, દેખે અપૂરવકી રીતિ. સ૦ ૨
વીર કહે એતી કહા, આએ આએ તુમ પાસ,
કહે સમતા પરિવારસોં હમહેં અનુભવ દાસ. સ૦ ૩
સરધા સમતા ચેતના, ચેતન અનુભવ બાંહિ ;
શકતિ ફોર નિજ રૂપકી, લીને આનંદ ધન માંહિ. સ૦ ૪

સ્તવન. ૪૪

રાગ નટ.

દેખો આલી નટ નાગરકે સાગ. ટેક૦
ઓરહી ઓર રંગ ખેલત, તાતેં ફીકી લાગત સાગ. દે૦ ૧
ઓરહાનો કહા દીજે બહોત કરી, જીવત હૈ ઇહિ ઢંગ ;
મોહ ઉર બીચ અંતર એતો, જેતો રૂપોઈ રંગ. દે૦ ૨
તન શુધિ ખોઈ ઘૂમત મન એસે, માનું આસી ખાએ ભાંગ ;
એતે પર આનંદઘન નાચત, કહા ઓર દીજે બાંગ. દે૦ ૩

સ્તવન. ૪૫

રાગ કેદારો.

પ્રીતકી રીત નઇ હો પ્રીતમ, પ્રીતકી રીતકે; ટેક.
મેં તો અપનો સરવ સંભાર્યો, પ્યારેકીન ન લઇ ભઇ. પ્રી૦ ૧
મેં વસો પીઉકે પીઉ સંગઔરકે, યા ગતિ કિત સીખાઇ,
ઉપકારી જન જાય મનાવો, અગ જો ભઇ સો ભાઇ. પ્રી૦ ૨
વિરહાલન જાલા અતિ પ્રીતમ, મોને કાં ન ગાઇ,
આનંદઘન જ્યું સઘન ઘન ધારા, તબહી હૈ પડાઇ. પ્રી૦ ૩

સ્તવન. ૪૬

રાગ કાન્હરો.

કરે જારે જા જારે જારેજા, ટેક.
સજ સિણગાર બનાઇ આભૂષણ ગઇ તબ સૂની સેજા. ક૦ ૧
વિરહ વ્યથા કછુ ઐસી વ્યાપત, માનુ કોઇ મારત નેજા,
અંતક અંત કહાંલોં લેગો, ચાહે જીવ તો લેજા. ક૦ ૨
કોકિલ કામ ચંદ્ર ચૂતાદિક, દેન મત હૈ જેજા,
નવલ નેહ આનંદઘન પ્યારે, આઇ અમિત સુખ દેજા. ક૦ ૩

સ્તવન. ૪૭

રાગ મારૂ

મનસા નટ નાગરસું જોરી, મનસા૦ ટેક.
નટ નાગરસોં જોરી સખી હમ, ઔર સબનસું તોરી. મ૦ ૧
લોક લાજ નહિ કાજ, કુલ મર્યાદા છોરી,

લોક બટાઉ હસે બિરાની, અપનો કહત ન કોરી, મ૦ ૨
માત તાત સજ્જન જાત, બાત કરત ભોરી,
ચાખે રસકી કંયું કરિ છૂટે, સુરિજન જન ડોરી. મ૦ ૩
ઉરાહનો કહા કહાવત ઉરપેં, નાહિ ન કીની ચોરી,
કાછ કછ્યો સો નાચત નિવાહે, ઉરચાચરિ ચીરી ફોરી. મ૦ ૪
ગ્યાનસિંધુ મથિત પાઇ, પ્રેમ પિયૂષ કટોરી,
મોદત આનંદઘન પ્રભુ સીસધરં, દેખત દૃષ્ટિ ચકોરી. મ૦ ૫

સ્તવન. ૪૮

રાગ જયતસીરી.

ઐસી કૈશી ઘર વસી જિનસ આનેરી, યાહી ઘર રહી સે જગ વાહી,
આય દહસી રી. ૧
પરમ સરમ દેશી ધરમ ઉપેસીરી, યાહીતેં મોહની મેસીં,
જગ જસમેંસી રી. ૨
[illegible] ગરજ ઐસી, ગુરજ ચખેસીરી, આનંદઘન સુનેસી,
બંદી અરજ કહેસી રી. ૩

प्राकृत ... क्रमांक ... जयपुर

સ્તવન. ૪૯

રાગ જયંતી.

મેરી સુમેરી સુમેરી સુમેરી, [illegible]નેં જ્યું કહા દુરા કહો સવેરી રી. ૧
રૂઠીસે [illegible] મવસા દુખ ઘેરીરી, જાકે સંઘ ખેલા સો તો જંગમકી
ચેરી રી. ૨
શિર છેદી આગે ધરે ઉર નહીં તેરીરી, આનંદઘન કીસું જો કહું
અનેરી રી. ૩

સ્તવનં. ૫૦

રાગ ભૈરવી.

વસ્તુ વસ્તુનો લક્ષણ, ગુરૂ ગમ બિન નહી પાવે રે,
ગુરૂ ગમ બિન નહીં પાવે કોઉ, ભટક ભટક ભરમાવે રે. ૧
ભવન આરિસે સ્વાન કૂકડા, નિજ પ્રતિબિંબ નિહાલે રે,
ઇતર રૂપ મનમાંહિ બિચારી, મહા શુદ્ધ વિસ્તારે રે. વ૦ ૨
નિર્મલ ફૂલ શિલા અંતર ગત, કરિવર લખિ પરછાઇ હે,
દશન તુરાંય અધિક દુઃખ પાવે, દ્વેષ ધરત દિલમાંહી રે વ૦ ૩
શસલે જાય સિંહકું પકડે, દૂજો દિયો દિખાઈ રે,
નિરખી હરિ તે જાણિ દૂસરો, પસ્યો જે પતીઆં ખાઇ. વ૦
નિજ છાયા છે તાલ ભરમ ધર, ડરત બાલ ચિતમાંહી રે,
રજ્જુ સર્પ કરિ કોઉ માનત, જ્યોંલોં સમજત નાહીં રે. વ૦ ૫
નલની ભ્રમ મરકટ મૂઠી જિમ, ભ્રમ વશ અતિ દુખ પાવે રે,
ચિદાનંદ ચેતન ગુરૂ ગમ વિન, મૃગ તૃષ્ણા ધરિધાવે. વ૦ ૬

અથ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ

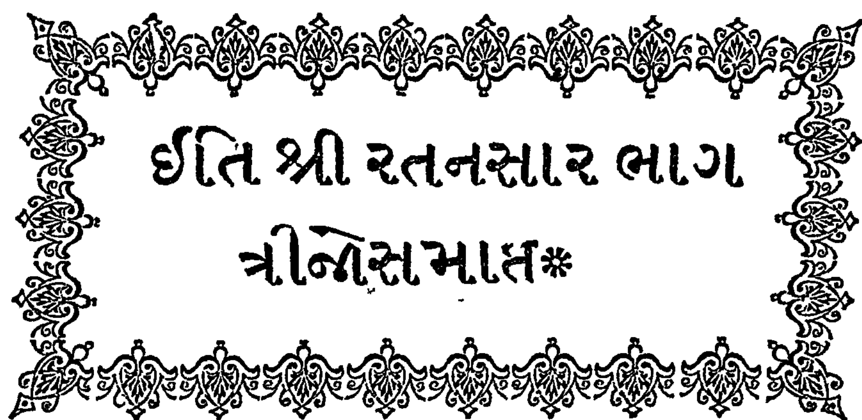
માલિની છંદ.

સકલભવિકચેતઃ, કલ્પનાકલ્પવલ્લી,
ગહનવનવિતાનં, પ્રોભ્દવદ્વારિવાહં,
ફણિપતિકલિતાંઘ્રિં, ચારૂગોડીપુરેશ;
મનણુગુણનિધાનં, પાર્શ્વનાથં નમામિ. १
વિબુધનત વિભો તે, ખૂબ દીદાર પાયા,
સુગુરૂભિરપિ સમ્યક્, દેવ તુંહી બતાયા,
જિનતવ પરિકર્મિ, આજ હું તાજગી મેં;
પરિરમતિ મનો મે, પાસકી આસકી મે. २
શિરસિ મમવિનાયેદ્, જો હુએ દસ્ત તેરા;
ભુવનજનચમત્કૃત, તો ખુલે બકત મેરા;
જયતિ જય પ્રભાવઃ, પાસજીકા દુનીમેં,
ચતુરનિકર વકત્રાત્, શિફ્ત તેરી સુની મેં. ३
ત્વમસિ મમ વિધાતા, તૂ હિ માદર્પિદર્તૂ;
કુરૂ મદુપરિતૂર્ણં, દોસ્ત સીધી નિજર્તૂં.
કલયતિ મનુજન્મા, યાર તારીફ કેતી;

તવ ત્રિભુવનરાજો, જો જુભાં એક સેતી. ૪
અનિમિષપ્રણતાંધ્રિં, માતવામાંક નંદા;
ત્વમસિમમશરણ્યસ્તે પ્રભુજી હું બંદા;
ત્વમપિ યદિ મદીયો, અર્જ દિલ્મેં ન લ્યાવેં;
ભવતિસકતમોન્યો, દાદ જિસ્ પાસ જાવે; ૫
નહિ નહિ વિહિતાસ્તે, કુછ્ ગુન્હાકી કમી મેં,
સહન ઉત તવાન્યો, નાહિ આસ્માન્ જમી મેં
પરમ તમ કૃપાલો, ગુન્હ બક્ષાસ કીજે,
નૃપતિ મહિત જૈત્રી, મૌજ મારાજ દીજે. ૬
સ્થલપતિ પુરતો હો, ઔરકો દેવ કૈસા,
જનયતિ કિલ વાદં, ક્યા રૂપૈયે સુ પૈસા;
લસતિ ભુવન ભર્તુર્નૂર આપ્ તાબ જૈસા,
સ્ફુરતિ ભુવન રસ્તે, મર્દ્દગાજી હમેસા. ૭
સમુદિત નવતેજઃ, શ્રીધવલ્ ધીંગ દેવા,
ભૃશમુપ તનુતે તે, નાથ હર્રોજ સેવા.
મયિજિન પધનલ્વિટ્, કીજિયે ઐસિ નેકી,
અજમહ મિહ દર્થાં, જૈસિ નૌબત્ ફતેકી. ૮

કલશ.

ઈત્થં શ્રી પુરહૂત વંદિત પદો ગૌડી પુરાલંકૃતિ,
ર્ધામા કુક્ષિસરઃ સરોરુહ સમઃ શ્રીપાર્શ્વનાથ પ્રભુઃ
શ્રીમત્પારકરાખ્ય રાષ્ટ્ર સુંદરી સિંહઃકૃપાનાં નિધિ,
ર્વિશ્વાહર્મ્મણિ રશ્વસેન તનુભૂર્વિદ્યાર્ણવ. સંસ્તુતઃ

ઇતિ શ્રી રતનસાર ભાગ
ત્રીજોસમાપ્ત*